Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu merkezi yayın organı

ADHK

Konföderation für demokratische Rechte in Europa
Confederation of democratic rights in Europe
Confédération des droits démocratiques en Europe

DEMOKRATİK
GÜNDEM

AYLIK SİYASİ GAZETE ► YIL: 3 ► SAYI: 10 ► Mart-Nisan ► 2006

Fiyatı: 2 Euro

16. KONGREYE DOĞRU

16. Kongremizi örgütlerken, dünden bugüne ve bugünden yarına, üzerinde gelişim gösterdiğimiz zeminin mirası üzerinden dönemin taktik yönelimini irdelemenin ve de gerçekleştirmenin planlaması sorumluluğu içinde olarak, döneme denk gelen somut verileri belli bir plan dahilinde ele alarak uygulamaya tabi tutma çabası olacaktır.

Kongremizin ele alınış biçimi bu yıl geçmiş yıllardan bir şekilde farklılık arzedecektir. Ama on yılları bulan varlık gerekçesini daha iyi irdelemeyi hedeflerken, kitlelerin yoğun katılımı, görüş ve fikirlerini ifade etmeleri, bir şekilde kendi kurumlarında doğrudan söz ve yetki hakkını kullancak farklılığa sahip olacaktır.

Bu neden gereklidir? Bilindiği üzere 2005 Eylül ayında yürutlüğümüz bir kampanya vardı. Bu kampanyanın siyasal sloganı şu şekildeydi. „Emeğin özgürleşmesi ve halkların bağımsızlığı için, Emperyalizme ve Emperyalist blok AB Hayır!“ Emperyalizme hayır! tavrımız varlık sebebimiz olmuştur. Hayır demek bir tavırdır ama içi dolduralmadıkça soyut bir tavır olarak kalacaktır.

Yeryüzünün her noktasına hükmeden bir sistem gerçekliği ile karşı karşıyayız. Bilenler, farkında olanlar bunu irdeleme ve ifade etme bilgi yeteneğine sahip olanlardır. Dahası, daha iyi irdeleyenler, bilgiyi ateş hattına sürerek, bir yeninin yaratılması mücadelesinde ısrar ediyorlar.

Gelişmeleri, olay ve olguları zaman ve mekan bakımdan ele alırken kimi durumlarda çok daha rahat anlaşılır oluyorlar. Ama, kimi koşullarda gerçeğin ortaya çıkarılması yoğun emek ve uğraş gerektiriyor, sabır gerektiriyor.

Anti-Emperalist mücadele Asya, Afrika ve Latin Amerika kıtasında, her geçen gün daha güçlü biçimler almaktadır. Yer yer sosyal kurtuluş mücadeleleri kapıları aralar duruma ulaşmıştır. Kimi alanlarda, ise reformist talepli tarzda bu tepki gelişmektedir. Her daim Emperyalizmin varlığı karşı gücünü yaratıyor. Bazen az tepkili bazen zayıf bir hal alsada, kapitalizmin ortaya çıktığı günden bu yana muhalif gücünü kendi elleriyle yaratarak mücadeleyi aralıksız devam ettirmiştir.

Anti-Emperyalist mücadele gelişerek güçlenecektir! Kapitalizmin beşiği durumunda olan Batı Avrupa ülkeleri, düne kadar kızgın sınıf çelişkilerinin yaşandığı, mücadelelerin keskin boyutlarda seyrettiği kıta durumundaydı. Bu çelişki ve hareketliliğin bugün geri kalmış, sömürge, yarı-sömürge, ve yarı feodal ülkelerde büyüyerek geliştiğine tanık oluyoruz. Bu durum kendiliğinden bur durum değildir. Egemen sermaye düzeninin, sömürüye dayalı olarak yaşam bulma gerçekliği, kaçırılmaz olarak, beraberinde, birden fazla çelişkinin yaratılmasına vesile oldu/olacaktır. Tabiatıyla bu çelişkilerin içinde öne çıkan ve en belirğin olani sinif çelişkisidir. Yani ezen ve ezilen, sömüren ve de sömürü-

Demokratische Frauen Bewegung

Avrupa Demokratik kadın Hareketi 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar gününü Almanya'nın Köln şehrinde bir yürüyüşle kutladı. ATİK Yeni Kadın (NRW) ve 8 Mart Örgütü'nün de bölgesel katılımı ile birlikte organize edilen yürüyüşte Coraj kadın örgütü de destek sundu. Bunun yanı sıra Avrupa Demokratik Gençlik Hareketide coşkulu sloganlarıyla katılımda bulundular.

5 aydır girişim komitesi olarak faaliyetlerini sürdüren Avrupa Demokratik Kadın Hareketi Girişimi renkli korteji ve coşkusuyla kendilerini kadın tarzlarıyla anlattılar. Kadının dilini, tarzını, yüreğini, bilincini ve eylemini özgürlük kavgasına katmak için; 6 renkten ve 6 dilden Avrupa Demokratik Kadın Hareketi yazan bayrakların yanı sıra Almanca ve Türkçe pankartlarıyla ve coşkuyla 8 Mart'ı kutladılar.

Sayfa 16.'da

"Anlını dağ ateşiyle ısıtan, yüzünü kanla yıkayan..."

Mercan Şehitleri Yolumuzu Aydınlatıyor!

Yoldaşlarımızın şehit düştüğünün haberinin alınmasıyla birlikte, Duisburg derneğinde yürütülen faaliyetlerin içinde birde ANI DEFTERİ açılmıştı. Daha sonra bu merkezileştirilerek, Anma toplantısı ve sonrasındada açık bırakılarak kitleler, yoldaşlar ve siper yoldaşları bu ANI DEFTERİ'ne duygu, düşünce, anılarını yazdılar. Dergimizin bu sayısında ANI DEFTERİ'ne yazılan anıların son bölümünü yayınlıyoruz.

Sayfa 8-9.da

ÖZGÜRLÜĞÜN SÖNMEYEN ATEŞİ, NEWROZ

Farsça da "yeni gün" anlamına gelen Newroz, günümüzde çok daha büyük bir anlamla yüklüdür.

Newroz, gece ile gündüzün eşitlendiği, 21 Mart gününe rastlar. Bu rastlantıdan yola çıkarak, hep baharın başlangıcı gibi düşünülse de anlamının derinliklerinde, zulmün ve zorbalığın sona erdiği, hak, hukuk ve adalet kavramlarının ön plana çıktığı, yaşanılır ve aydınlık günlerin başlangıcı yatmaktadır.

Sosyal bir olgunun bilimsel olarak varlığını dayatması, onun nesnel zemindeki yansıyış şekliyle ilintilidir. Nevroz'un günümüzdeki imgesel şekli de gelinen aşamada bir ulusun, bir halkın özgürlük arayışının gerçek hayattaki yansımasına tekabül etmektedir.

Genel anlamda Newroz bir halkın kurtuluş gününü, zalimlere karşı yürütülen bir başkaldırı hareketinin mutlu sonunu ifade eden bir günü simgelemektedir. İşte günümüzdeki aktüalitesini de bundan dolayı hala olabildiğince canlı bir şekilde korumaktadır.

Ama Newroz artık sadece Ortadoğu uluslarının kurtuluş mücadeleleriyle de ifade edilemez.

Yerküremizin her bir noktasının yeni Dehak'lar tarafından gayri insani bir vahşet ve zulüm örtüsüyle kaplandığı bir süreçte, elbette ki yeni Kawa'lar çıkacak ve onları yenme mücadelesine girişecekti.

Dolayısıyla, Newroz bugün Kürdistan, Irak, Afganistan, Çeçenistan, başta olmak üzere Dünya'nın bir çok yerinde insanlık tarihinin en önemli ve en soylu bir yönünün simgesi haline almaktadır.

Bunun yanında halkın ve insanlığın kurtuluş mücadelesinin en ileri aşamasını teşkil eden savaşlar da vardır. Bunlar bugün Nepal, Hindistan, Peru ve Türkiye Kuzey Kürdistan da yürütülmektedir. Bu mücadeleler ideolojik donanımlarını demirci Kawa'nın insanlık tarihine mal olmuş o şanlı direnişlerinden almaktadır.

Demek ki gün, haklı mücadelelerin Kawa'ca örgütlenmesi günüdür.
Gün, kan emici Dehakların alaşağı edilmesi günüdür.
Gün, bulunduğumuz her alanda, haklının yanında yer alma günüdür.
ADHK Dehaklara karşı gelmenin aracı olma durumundadır.

BAŞ YAZI

GÜZEL BİR DÜNYA İÇİN

"***Bu dünyanın sonu ne olacak?***" sorusu halk arasında hep aktüeldir. Bu soru ile hem yaşamdaki zorluklara atıfta bulunulurken; aynı zamanda da, içinde yaşanılan koşulların ironik olarak sorgulanması ve veya çözüm bekleyen, çözümü dayatan çelişkilerin, çatışmaların yoğunluğuna dikkat çekilir. Bu soru veya benzeri sorular, dünyanın her köşesinde şu sıralar sıkça soruluyor. Kimi, savaşların yarattığı kıyım ve yıkımların; kimi, açlık, susuzluk ve sağlık hizmetlerinin (özellikle Afrika kıtasında) olmayışından dolayı meydana gelen kitlesel ölümlerin; kimi, sadece insanın yaşamına anında son vermekle kalmayıp, nesiller boyunca yeni doğanların özürlü olmalarında etkili olmaları engellenemeyen, buna rağmen üretilen ve kullanılan nükleer silahların, doğanın ökolojik dengesini bozması ve iklimlerin değişiminde etkili olmasının, doğal afetlerin yoğunlaşmasının son bulması umuduyla yukardaki soruyu veya benzerini sorarken; bütün bu olumsuzlukların ana dayanağı olan kapitalist-emperyalist rejimin hergün daha fazla yoğunlaşan ve derinleşen çelişkilerinin nasıl çözüleceği sorusunu soranların sayısının da arttığını söylemek abartı olmaz sanırız. Ve bu sayının artması; kötüye değil, iyiye doğru bir göstergedir.

Sayfa 3.'de

Bu Sayımızda

Almanya Demokratik Haklar Federasyonu'nun 28. Kongresine sunulan siyasi taslak yazısı 2
ADHK Tatil Kampı'na katılalım 4
Gör bakalım ne harikalar yaratacağız 4
Egemen medya hakkında... 5
Mao'nun ilk yılları... 6
Davos zirvesinde emperyalist çözümsüzlük ... 7
NEPAL... 10
Derneklerden haberler... 11
Demokratik Haklar Kültür ve Sanat Şenliği 12
Elma ve Kadın 13
ADGH 14. Kurultayı... 15

ADHK 16. Kongresi

Tarih: 14. 15. 16. Nisan 2006
Yer: Schacht 3 • im Arbeiterbildungszentrum
Kost Str. 8 • 45899 Gelsenkirchen

Almanya Demokratik Haklar Federasyonu'nun 28. Kongresine sunulan siyasi taslak yazısı

Giriş

Demokratik hakların kazanılması ve korunması mücadelesine küçümsenmeyecek katkıları olan ADHF, 28. kongresini gerçekleştirmektedir.

Emek cephesinde köklü birikimlere sahip olan faderasyonunmuzun bu kongresi, emperyalist gericiler tarafından, dünyanın değişik alanlarındaki devrimci hareketler ve ezilen halklara azgınca saldırıldığı, yalan ve demogojik uydurmalarla halka karşı piskolojik yıldırma politikalarının sürdürüldüğü, "sınıf mucadelesinin bittiği; dinler ve mezhepler arası mücadelenin başladığı" palavralarının estirildiği bir döneme denk gelmesi açısından çok anlamlıdır. Bu anlamla birlikte kongremiz, bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da anti emperyalist ve anti faşist mücadelede, üzerine düşen görevi layıkıyla yerine getirecektir.

28. kongremizde bir senelik geçmişini değerlendiren federasyonumuz, Almanya' da gelişen siyasal duruma ilişkin bir değerlendirme yapacak; kitlelerin öneri ve eleştirilerini alarak, bunları merkezileştirecektir. Bundan dolayı; siyasal taslak kitleler içinde tartışılmalı, kitlelerin eleştiri ve önerileri mutlaka alınmalıdır.

Almanya'da duruma geçmeden önce belli başlıklarla dünyadaki duruma değinmek istiyoruz

Dünyadaki gelişmeler içinde, emperyalizm ile ezilen halklar arsındaki mücadele esas çelişki konumunu korumaktadır. Bu çelişkinin pratikteki yansıması; Asya, Afrika ve Latin Amerika ülkelerinde gelişen ulusal kurtuluş hareketleri ile maoist partiler önderliğindeki halk savaşları olmuştur. Özelikle Asya kıtasında Nepal ve Hindistan'da boyutlanan halk savaşları gelişimini korumaktadır. Yine; dünya halklarının baş düşmanı olan ABD' nin arka bahçesi Peru'da maoistler önderliğindeki halk savaşı başta olmak üzere; Nikaragua, Bolivya, Kolombiya v.b ülkelerde Ernesto Che çizgisi önderliğindeki hareketler de ivme kazanmıştır.

Dünya genelinde devrimci direniş çizgiyle at başı giden, ulusal harketlerin bazıları reformist idolojinin etkisi altında kalarak savaşa elveda ederken, bazıları yeniden alevlenmiştir. Ortadoğuda parmakla gösterilen Filistin'de eğrilen çubuk tersine dönmüş; yeni intifadalar gündeme gelmiştir. Öte yandan; Ortadoğunun direnme çizgisi Irak'a kaymış, Irak'daki ulusal direniş, Amerikan emperyalizmini çıkmaza sokmuştur. Öyle ki; ABD emperzalizmi Irak'ta içine düştüğü bu bataklıktan çıkamaz duruma gelmiştir. Göstermelik olarak kurulan Irak hükümeti, ABD'nin imdadına yetişememiş, yeni saldırılarla amerikan emperyalizmi günbegün darbeler almaya devam etmektedir.

Sömürge ve yarı sömürge ülkelerde haklı savaşlar tırmanıp gelişirken, emperyalist ve kapitalist ülkelerde işçi sınıfı hareketleri cılızdır. Ekonomik ve demokratik taleplerle gelişen hareketler uzun süre varlığını koruyamamaktadır.

Yaşadığımız Avrupa Ülkelerinde Durum

11 Eylül saldırısıyla Avrupa emperyalistleri, kendi elleriyle yetiştirdikleri dinciradikal örgütleri bahane ederek devrimci demokratik muhalefete saldırmıştır ve saldırmaya devam etmektedir. Avrupa ülkelerinde 2005' de yeni kanunlar gündeme gelmiş, İngiltere'de patlayan bombaların akabinde daha vahşi uygulamalarla bu yasalar yürürlüğe sokulmuştur. Terör bahane edilerek devrimci-demokratik değerler ve kurumlara saldırılmakta, haklı savaşları destekleyen basın-yayın kuruluşları ile kitle örgütleri kapatılmaktadır.

Sermayenin merkezileşerek dünya çapında büyük tekeller elinde toparlanması, emperyalist küreselleşmeyi doğurmuştur. Sermayenin aşırı derecede merkezileşmesi kendi içinde kutuplaşmayı gündeme getirmiş, Avrupa Birliği bu bloklaşmanın sonucunda ortaya çıkmıştır. Dünya halklarını ezen, sömüren, onların kanları üzerinden artı değer sağlayan emperyalist blok ve Avrupa Birliği, ezilen halkları iliğine kadar sömürmektedir. Demokrasinin beşiği oldukları iddiasındaki reformistler, diğer ülkelere de demokrasi ve özgürlükler götürme söylemlerinin aksine, ezilen halklara sadece ve sadece zulüm götürmüşlerdir. Avrupa Birliğinin genişlemesiyle görülmüştür ki; demokrasi ve özgürlükler yerine ezilen uluslara bir kat daha sömürü ve baskı götürülmüştür. Etnik ve bölgesel savaşlar körüklenerek, mazlum halklar birbirine kırdırılmıştır.

Almanya'da durum

Alman devletinin içte uyguladığı ekonomik ve siyasal hak gasplarının sonuçlarına geçmeden önce, kısaca dış politikasındaki değişikliklere değinmek istiyoruz. Alman devleti 2. dünya savaşında aldığı yenilgi sonucu, ekonomik ve siyasal alanda uyguladığı dünyaya hakim olma ve yayılmacı politikasını adım adım değiştirerek, emperyalist yayılmacı emellerini işgaller vasıtasıyla gerçekleştirmeye başlamış, ekonomik rakabette askeri yöntemlere başvurmuştur. Almanya, 2. dünya savaşı sonrası izlediği siyasi-ekonomik yayılmacı politikasını genişleterek, askeri olarak da yayılmacılığı uygulamaya sokmuştur. Pazarların yeniden bölüşülmesi kavgasında Almanya, etnik ve bölgesel savaşları körüklemekte, ezilen halkları birbirine savaştırarak kendi sömürgeci konumunu geliştirmekte ve kalıcılaştırmaktadır. Bu konuyla ilgili geçmiş kongremizdeki tespitimizin doğruluğunu, bugün daha iyi görebilmekteyiz.

Kısaca Almanya' nın dış politikasına değindikten sonra, içte uygulanan politikalara geçebiliriz:

Alman devleti ezilen halklara karşı geniş kapsamlı saldırılarını sürdürmektedir. Bu saldırıların ekonomik boyutu agenda 2010, siyasal boyutu ise anti terör yasaları olarak belirtilen güvenlik taslağının ana gündemlerini oluşturmaktadır.

a. Ekonomik boyutu; geçmiş kongrelerimizde tartışılan ve karar altına aldığımız siyasal sonuçların doğruluğunu, bugün kitleler kendi yaşantılarında net olarak görebilmekteler. Alman devleti emekçilerin ekonomik haklarına saldırmış, yasalar kapitalist tekeller lehine değiştirilmiştir. Emekçilerin kendi mücadelesi sonucu zorla elde ettikler 38 saatlik çalışma süresi, asgari ücret, tatil günleri, toplu sözleşme, izin süresi, hastalık raporu ve benzeri hakların bir bölümü burjuvazi tarafından geri alınmış, bir bölümü ise budanmıştır. Ekonomik dağılımdaki uçurum, hakim sınıfları dahi ipin ucunu kaçırdıklarını itiraf etmelerine zorlamıştır. Hakim sınıfların bu gerçeği dile getirmelerinin sebebi, sosyal tabandaki kitlelerin burjuva partilere karşı duydukları güvenin ve oy potansiyelinin kaybedilmesi korkusudur.

c. Ekonomik koşullardaki emekçilerin haklarının budanması, siyasal plandaki uygulamalara da yansımaktadır. Alman devleti, terörü bahane ederek devrimci güçleri sindirmeye çalışırken, hazırladığı güvenlik paketleriyle de siyasal hakların bir bölümünü geri almıştır. Oturma izni, pasaport alma ve uzatmada güvenlik gerekçesiyle insanlar bir sürü araştırmaya tabi tutulmaktadır. Kişisel bilgileri içeren dijital chiplerin yapıştırıldığı yeni pasaport sistemi, aile birleşimi ve alman vatandaşlığına geçişte öne sürülen zorluklar, yürüyüş ve miting yasalarındaki antidemokratik değişiklikler, bu sözde güvenlik paketlerinin içerisinde yer alan hak gasplarından sadece birkaç tanesidir.

Üstte belirttiğimiz bu sosyal hak gaspları, SPD ve Yeşiller kolisyon hükümetinin sonu oldu. Güvensizlik oylamasıyla hükümet seçime giderken, hakim sınıflar birbirilerinin kirli çamaşırlarını kısmen kitlelerin önüne dökmek durumunda kaldılar. Buna rağmen, seçimler hakim sınıfların istediği doğrultuda sonuçlandı. Büyük koalisyan, onların isteği idi. Seçimler öncesi federasyonumuz bu soruna dikkat çekmiş; "hakim sınıfların isteği, büyük koalisyonu oluşturmaktır" demiştir.

Seçim akabinde kurulan hükümet, agenda 2010'nun devamcısı olduğunu deklere etmiştir. Hükümet programı bir kez daha gösterdi ki; aslında SPD ve CDU arasında hiç bir fark yoktur. Her iki parti de seçim öncesi birbirlerine söyledikleri sözleri unutmuş, kardeşliklerini devam ettirmişlerdir.

Seçimler sonrası oluşan SPD, CDU ve CSU hükümeti, emekçi halkların ekonmomik ve demokratik haklarına saldırarak, işçilerin kısmen var olan demokratik ve ekonomik haklarının tümünü geri almak istemektedir. Bu saldırılar, önceki hükümetin uyguladığı saldırıların devamıdır. Seçimler sonrası kurulan hükümet, geçmiş hükümetin devamcısı olmakla kalmamış, daha da gerici politikaları pervasızca uygulamaya koymuştur. Özellikle SPD ve Yeşiller hükümeti döneminde uygulanan Hartz IV'ün ağır sonuçları, bugün daha da iyi görülebilmektedir. Uzun süredir işiz olan kişiler, iş bulma kurumları tarafından polis gibi takip edilmekte, evlerine telefon edilerek "bilgi alma" adı altında bu kişiler piskolojik olarak terörize edilmektedirler.

Büyük tekeller, yeni yasaları kendilerine dayanak yaparak, sermayelerini emeğin ucuz olduğu ülkelere kaydırmış, Almanya'daki şirketlerini kapatmışlardır. Bu uygulama sonucu, yüzbinlerce işçi işsiz kalmış, işsizler ordusu daha da büyümüştür. Bunların tümü de büyük şirketlerin zarar ettikleri yalanlarıyla yapılmaktadır. Bir taraftan sene sonu bilançolarında kär gösteren Mersedes, Telekom ve Deutsche Bank'ın, diğer tarftan onbinlerce işçi ve bürokratı işten çıkarması; hakim sınıfların ne denli pervasız yalan söylediklerinin en açık göstergesidir.

Önümüzdeki dönemlerde hükümet tarafından uygulanması beklenen yeni saldırılar da şunlar olacaktır:

a. Mezarda emeklilik gündemde olacak, emeklilik yaşı 67' ye yükselecektir.
b. İşizlik parası II alanların parası azaltılacak, işsizler büyük şirketlere saati 1,- Euro karşılığında satılacaklardır.
c. Sağlık alanında, öteden beri uygulanan saldırılar sürecektir. Devlet hastahanelerinin satılarak özelleştirilmesi, bu alandaki saldırıların çok kapsamlı olacağının göstergesidir. 27. kongremiz, sağlık alanındaki bu sorunlara da dikkat çekmiş, bu alandaki kısıtlamaları değerlendirmiştir. Ayrıca şunu belirtmiştir; devlet, halkın yaşantısında önemli sağlık merkezleri olan hastahaneleri de özel kurumlara satmaktadır. Özelleştirme Giessen'de satılmak istenen hastahaneyle başlamış, bugün Almanya genelinde hastaneler satılmak istenmektedir. Bu durum, sağlık alanında da büyük tekellerin oluşacağını göstermektedir. Bu uygulamalarla gelecekte emekçi halklar, sağlık hizmetlerinde kıskaç içine alınacaktır. Hükümetin sağlık iş kolundaki uygulamalarını protesto eden binlerce doktor, eylemliliklerine devam etmekte, yürüyüş ve mintingler yapılmaktadır.
d. Ev satın almadaki devletin katkı payı ortadan kalkmıştır.

Adı geçen bütün bu ekonomik saldırılarla birlikte siyasal baskıların da gündeme geldiğinden söz etmiştik; işte bu siyasi baskıların devletçe adı "antiterör yasası"dır.

ANTİ TERÖR YASASI

SPD ve Yeşiller hükümetinin güya teröre karşı çıkardığı antiterör yasası, bugün daha çok devrimci ve demokratlar aleyhine kulanılmaktadır. Demokratik dernek ve kurumlar 'terör' örgütlerine yardımcı oldukları iddiasıyla kapatılmak istenmektedir. Bu karar, Birleşmiş Milletlerce de onaylanmış, devrimci-demokratlara destek veren kurumlar ve yayın organları terör listesine alınmış, bu durum kapsamlı saldırıların bahanesi sayılmıştır.

Almanya'ya iltica başvurusunda bulunarak, politik iltica hakkını elde etmiş olanlar veya alman vatandaşlığına geçmiş devrimcilerin pasaportları geri alınmak istenmektedir. Bu uygulamalarla, devrimci hareketlerin sosyal tabanını korkutup geriletmek, böylece de kitle örgütlerinin sindirilmesi amacı güdülmektedir. Emekçilere dayatılan kölelik karşıdındaki tek çözüm yolu; kan pahasına kazanılmış hakların korunması için mutlak direnmektir. Emekçilerin ortak ve temel ihtiyacı budur, yani DİRENİŞTİR. **Ya teslim olunarak köleleştirmelere sessiz kalınacak veya saldırılara karşı kollektif direniş gösterilerek haklar korunacaktır.**

Ayrıca Alman Hükümeti, Amerika'da uygulamada olan gerici faşizan tasarıları kendi kamuoyuna tartıştırmakta, halkı bu faşist uygulamalara hazırlamaktadır. Son dönemlerde Bayern içişleri bakanı, Almanya'da 'terörist' olabileceği şüphesi altındakilerin ayağına takılacak elektronik bir cihazın verdiği sinyallerle bu kişilerin, **'devlet tarafından sürekli gözetim altında tutulması'** gibi insanlık dışı bir uygulamayı gündeme getirmiştir. Bu uygulamnın radikal dinci kişiler için düşünüldüğünün belirtilmesi, saldırının vahşi özünü değiştirmeyecektir. Kendi eliyle yetiştirdiği dinci radikal grup ve örgütlerin önüne geçemeyen devlet, insanlık dışı uygulamalar içindedir.

Bu uygulamaların tartışılmaya başlanması, gelecekte uygulanacak saldırıların sinyalleridir. Emekçilere azgınca saldıran alman hükümeti, saldırılarını bundan sonra da sürdürecektir. Siyasal alandaki saldırılar, bir yönüyle ekonomik gidişatla ilintilidir. Ekomomik bunalım ve kriz sürdükçe, siyasal alandaki saldırılar da devam edecektir.

Siyasal ve pratik tavrımız

Bu sorun her kongremizde gündeme gelmekte, doğru çözümler önermekte ve kabul etmekteyiz . Bunun için şimdilik kısa önerilerde bulunmakla yetineceğiz:

Özel olarak Almanya'da genelde ise dünyadaki siyasal ve ekonomik gelişmelere bağlı olarak, her gün yeni yeni saldırılarla karşı karşıya kalacağımız bilinmeli, bu saldırılara karşı antiemperyalist cepheyi geliştirme yükümlülüğümüzü bilince çıkarmalıyız. Antiemperyalist bilinçle sorunlara karşı tavır almalı, duyarlı olmalı, demokratik kitle hareketlerine katılmalı ve kitle hareketlerini geliştirmeliyiz. Kitle örgütü olarak, hakim sınıfların saldırılarının boyutunu görmeli, bu saldırıları göğüslemeye hazır olmalıyız. Çünkü; saldırılar her yönlü sürmekte ve daha da süreceği bilinmektedir.

Siyasal ve ekonomik saldırılara karşı doğru duruşun sergilenebilmesi, güçlü bir örgütlülüğün yaratılmasına bağlıdır. Bu gerçekliğin bilinciyle, önümüzdeki sürecin esas görevleri olarak; var olan kurumlarımızı sağlamlaştırma, kitle kurumlarımızın olmadığı yerlerde ise kurumlaşma politikasını hedefimize oturtmalıyız. Kendi örgütlülüğümüzü esas alarak, devrimci-demokratik kitle örgütleriyle saldırılara karşı birleşmeliyiz. Kendi özgün durumumuzu göz önünde bulundurarak, Almanya'daki antiemperyalist mücadelenin esas bileşeni olan alman devrimcileriyle birlikte yürümeli, onlarla iletişime geçerek, ortak hedeflerde uzun vadeli platformlar oluşturmalıyız. Bu konuda geniş detaylı tesbitlerimizi 27. kongremizde sunduğumuzdan dolayı bu soruna kısa değindik. Daha geniş bilgi 27. kongremizde bulunmaktadır.

Tüm arkadaşların mucadelesinden başarılar
Almanya demokratik haklar federasyonu yönetim kurulu
29.01.06

Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu
Konföderation für Demokratische Rechte in Europa
Confederation of Democratic Rights in Europe
Confédération des Droits Démocratiques en Europe

YENİ YIL MESAJI

Tarihin yaprakları ileriye dönerken, 2005 yılın yaprağı evrimleşerek 2006'ya dönüşmektedir. 2006 da sınıf mucadelesinin yeni sayfasına adımlarımızı atarak,sınıf mucadelemizin bir yaprağını oluşturan 2005 bitirerek 2006 girmekteyiz. Sınıf mucadelesinin kanlı ve kansız boyutlarıyla sürdüyü dünyanın her tarafında ınsanlık yeni sayfaları açmanın mucadelesi ve azmıyla 2006 ya girecektir. Bununda koşulları dün olduğu gibi bugünde vardır ve var olacaktır.Çünkü Emperyalizim ile ezilen halklar arasındaki çelişki gün geçtik keskinleşmektedir.Bu çelişkinin pratikteki yansıması olan Asya, Afrika,Latin Amerika ülkelernde gelişen ulusal kurtulus hareketleri ve maoist partiler önderliyindeki halk savaşları olmuştur. Özelikle Asya kıtasında Nepal ve Hindistan ülkelerinde boyutlanan halk savaşları gelişimini korurken, dünya halkların baş düşmanı olan ABD'nin arka bahçesinde Peru'da halk savaşı, Nikaragua, Bolivya, Kolimbiya v.b ülkelerde Ernesto Che çizgisi hareketler 2005'de yaygınlaşmış, 2006'da yeni boyutları alarak sürecektir.

Üstdede vurgu yaptığımız gibi uzun süre kendisini savaş biçiminde emperyalistlere karşı dayatan iki siyasal idoloji, Amerikan kıtasında mevcutdur, bunlardan biri maois savaş çizgisi diğeri ise Kuba eksenli çizgidir.

Dünya ölçüsünde ise devrimci çizgiyle at başı giden, ulusal harketlerin bazıları reformist idolojinin etkisi altında kalarak savaşa elveda ederken, bazıları yeniden alevlenmiştir. Ordadoğu'da parmakla gösterilen Filistin hareketinde eğrilen çubuk tersine dönmekte, yeni intifadalar gündeme gelmektedir. Ortadoğu'nun direnme çigisi ırak'a kaymış, Irak'daki boyutu ise kendi başına ele alınması gereken diğer bir konudur, ancak biz bir kaç satır içinde toparlamaya çalışalım. Irak'daki ulusal direniş Amerikan emperyalizmi çıkmaz içine koymuş bu bataklık içinde çıkamaz duruma düşürülmüştür. Göstermelik kurulan hükümet amerikanın imdadına ulaşamadı her gün yeni saldılarla emerikan emperyalizmi darbeler almaktadır.

Sömürge yarı sömürge ülkelerde haklı savaşlar tırmanıp gelişirken emperyalist ve kapitalist ülkelerde işçi sınıfı hareketleri cilizdir, ekonomik ve demokratik taleplerden kaynakli gelişen hareketler uzun süre devam etmemektedir. Amerikada ırak savaşına son amerikan askerlerin geri dönmesini isteyen onbinlerce kişi belirli dönemlerde seslerini dünya kaumuoyununa duyururken, avrupada ekonomik talepler dogrultusunda işçi hareketleri gelişmiştir. Bunlardan en radikal tutum ise fransadaki işçiler sergilemişlerdir. Ayrıca ekonomik sorunların getirdiği yoksulaşma ve Fransa devletin militarist tutumunda dolayi haftalarca gelişen göçmen gençlerin direnişi ise burada belirtmek gerekir.

Afrika kıtasında etnik savaşlar sürmektedir,angola ,sudan ve benzeri ülkelerinde gelişen etnik savaşlarda emperyalist güçlerin afrika ülkelerinde yeniden konumlandırılması doğrultusunda olmaktadır, kısmı gelişen ulusal kurtuluş hareketleri zayıf ve cılızdır.

Yaşadığımız avrupa ülkelerinde ise 11 Eylül saldırısıyla emperyalistler ve Avrupa emperyalistleri kendi eleriyle yetiştirdikleri dinci radikal örgütleri bahane ederek devrimci demokratik muhalefete saldırmışlardır. Avrupa ülkelerinde 2005 de yeni kanunlar gündeme gelmiş, bu uygulamalar İngilterede patlayan bombaların akibinde daha vahşi uygulamalar haline sokulmuştur.Sokak ortasında rast gele insanları kurşunlama ve aklı dengesi yerinde olmadığı için bomba sözcüünü kulanan kişileri öldürme polis yetkisine verilmiştir. Terör bahnesiyle avrupa genelinde anti terör yasaları çıkarılmış ve bugün uygulanmaktadır. Haklı savaşları destekleyan yayın kurumları kapatılmaktadır.

Emperyalist küreseleşme sermayenin merkezileşerek dünya çapında büyük tekeller elinde toplanmasıdır.Aşırı derecede merkezileşen sermaye kendi içindede kutuplaşmayı getirmiş,Avrupa birliği de bu bloklaşmanın sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Dünya halklarını ezen sömüren onların kanları üzerinde artı değer sağlayan emperyalist blok ve avrupa birliği ezilen halkları iliğine kadar sömürmektedir. Her ne kadar demokrasinin ilk beşeği diyer ülkelere demokrasi ve özgürlükler götüreceğini söyleyen reformüstlerin aksine tarih onların yanılgılarını göstermiştir. Avrupa birliğin genişlemesiyle görülmüştür ki demokrasi özgürlükler yerine sömürü ve baskı diyer ülkelere götürmüştür. Etnik ve bölgesel savaşları körükleyerek ezilen halkları biri birine karşı vurdurmuştur.

Değerli arkadaşlar.

2006 yeni mucadele kesitleriyle sorumluluk ve azimle dolu bir yıl olacaktır. Özelikle sömürge ve yarı sömürge ülkelerde sosyal kurtuluş hareketleri emperyalist bünyede yeni gedikler açacaktır.

Burjuvazi ezilen emekçilere azgınca saldırmaktadır. Her saldırı emekçilerin bilinçlerin tazelenmesi dost ve düşman ayrımın net yapması ve kendi özgürlükleri için direnişe geçmesini sağlayacaktır.

Baskının olduğu yerde ayaklanma, zulmün olduğu yerde direniş vardır. Bu net ve açıktır. Emperyalizim kendi mezarını kendisi kazmaktadır. Onun saltanatı dünya devrimin değişik halkalarıyla tek tek yıkılacak insanların özgürce kendi emeğine sahip çıkacağı bir toplum oluşacaktır. Bu kaçınmazdır.Tarih sürekli ileriye gitmekdir, geçici gerilemeler ilerlemenin basamaklarıdır.

Onurlu bir toplum mucadelesinde 2006 yılında tüm ezilenlere merhaba diyoruz. Halk sevgisiyle 2006 da düşmana karşı daha azimli daha dirençli yeni mucadelelerde buluşma dileğiyle.....

ADHK konseyi

DEMOKRATİK GÜNDEM

Sahibi: ADHK

Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu
Konföderation für demokratische Rechte in Europa
Confederation of democratic rights in Europe
Confédération des droits démocratiques en Europe

Yazışleri Müdürü:
Ertuğrul Genç

Adhk logosu ile beraber adhk yayın organı olduğu belirtilir.

Kontak:
demokratikhaklar_avrupa@yahoo.com
demokratikgundem@hotmail.com

16. KONGREYE DOĞRU

len. Sömürünün olduğu yerde, demokrasi, adalet, hukuk refah, barış v.s.'den söz edilemez. Çünkü Kapitalist/emperyalist dünyada belirleyici olan, insanin insanca vede özgür koşullarda yaşaması değildir. Tersine belirleyici olan, yönetimi, elinde tutam kapitalistin, sermayesinin geleceğini garanti almak, aşırı kar için uygun koşulları içinde bulunmasıdır.

Sistemin özünü ifade eden bu gerçeklikten yola çıkarak istikrar beklemek, refah beklemek safça bir davranış olacaktır. Ne varki ; sömürenlerin bu gerçeği sürekli olarak değişik yol ve yöntemlerle gizledikleri, örtbas ettiklerine şahit oluyoruz.

Mücadelenin bugün, geri kalmış, sömürge ülkelerde daha canlı sayır ediyor olması, tam da Emperyalizmin sömürü politikasıyla paralellik arzetmektedir. Bu pazarlar üzerinden elde edilen kaynaklarla, kendi iç muhalefetini susturmasını dönemsel olarak başardı.

Ancak ne varki ; Emperyalizmin en belirleyici özelliklerinden olan „buhran" iyileşmez bir hastalık olarak her daim gündeme gelir. Dünya pazarlari üzerinde kurduğu hegomonya sayesinde, içerde yakaladığı refah düzeyi, yerini yeniden adım, bunalım ve de kriz dönemine bırakıyor. Durum böyle olunca, karşı tepkilerin artacak gelişmesi, kaçınılmaz olacaktır.

„Medeniyetler çatışması": Emperyalist kriz çözüm yönteminde ideolojik bir boşamaktır! Açıkça ifade etmek gerekir ki ; sistemin en çok telaşlandıran ekonomik ve siyasi bunalımdır. Bunun örneklerini pratik anlamda birinci ve ikinci dünya savaşlarına yol açan temel sabeplerdir. Dolayısıyla, tarihsel olarak yaşamakla yüz yüze kaldığı olayların yeniden gündeme geleceğini bilindiği için, sorunun özünü kamufle etme yönünde bir hareket belirler.

Bunun yerine, yeni stratejiler, kurumsallaşmalar, çarpık gündemler, v.s. devreye sokarkar.

„Medeniyetler çatışması" formülasyonu, ABD sermayesinin özellikle orta-doğu zenginliğini elde etme iştahının son derece kabardığı ve içerde yükselen sıkıntıların giderilmesi pahasına, Afganistan, Büyük Ortadoğu Projesinin (BOB) devreye sokulmaya çalışıldığı bir dönemde söyleniyor.

„Yeşil Kuşak" projesi, „Medeniyetler çatışması" projesine neden dönüştürüldü veya buna neden olan tarihsel koşulların neler olduğuna iyi bakmak gerekiyor. 1950'ler sonrasında ABD'nın Pentagon önderlikli ünlü « yeşil kuşak projesiyle orta-doğuda bir çok devletin ve de islami hareketin oluşturulmasın bir fiil örgütleyicisi durumundadır. Bu oluşumlardan kimilerini süreç içinde tersine dönünce, projenin adı değiştirildi.

Bu ve benzeri gerçekliklerden hareketle, 16. Kongremizi bu yıl farklı bir biçimde organize ediyoruz. Yıllardır klasikleşen kongre biçimlerinin aksine, 16. Kongremizde sorunların daha detayına inerek, önümüzdeki dönem çalışmalarımıza yön vermek istiyoruz.

„Emeğin özgürleşmesi ve halkların bağımsızlığı için, Emperyalizme ve Emperyalist blok AB Hayır!" adı altında gerçekleşecek olan 16. Kongremizin ana konusunu AB-Türkiye Müzakereleri ve muhtemel bir üyeliğin Türkiye-Kuzey Kürdistan için getireceği sonuçlar olacaktır. Bu anlamda kongremize zenginlik katabileğine inandığımız, yıllardan beri çeşitli alanlarda araştırmalar yapan, ilerici-aydınlardan sayın Prof. Fikret Başkaya, Araştırmacı-Yazarlar Temel Demirer, Ömer Leventoğlu, Arif Bilgin ve Av. Roland Meister, kongremizde oluşturulacak „Çalışma Gruplarıyla" ayrıntılı konulara inecekler. Sözkonusu aydınlara 16. Kongremize ayrı bir seviye katacağını düşünüyoruz. Çalışma Grupların konularını programdan öğrenebilirsiniz.

ADHK 16. Kongresi'ne giderken; ADHK'nın tüm bileşenlerine ÇAĞRIDIR!

Sevgili Arkadaşlar;

Genel Konseyimiz beşinci (5) toplantısının yapıldığı 24 Aralık 2005 tarihinde kongrelere ilişkin olarak gündem tespit etti ve yaklaşan kongre tarihini değerlendirerek, tarih ve gündemleri netleştirdi.

16. genel kurulumuzun örgütlenmesi meselesi dördüncü toplantımızda gündeme alınmış ve tartışılmıştı. Kurultayın nasıl ele alınması gerektiği konusunda, görüş ve öneriler tartışmaya sunuldu. Tartışmalar sonucunda, geçen dönem kongrelerden farklı olarak; bu yıl yapılacak olan kongrenin hem nicelik ve hem de nitelik olarak örgütlenmesi için sonuçlar çıkarıldı.

Kitle örgütlerimizin sürecin sorunlarına vakıf olabilmelerine yardımcı olacak, daha aktif bir kavrayış ve de örgütlenme araçlarının yaratılmasıyla, gündemin önünde olmayı gerektirecek bir seviyenin 16. Kongre'de ortaya çıkarılmasını ön görüyordu.

Bu anlamda 16. Kongremizin; üzerinde yükseldiğimiz ve de varlık gerekçemiz olan anti-emperyalist mücadele çizgimizin, kendimizle birlikte değişik toplumsal dinamiklerden öneri, görüş ve katılımların sağlanmasıyla, bir yandan kitlelerin demokratik hak ve özgürlüklerin kazanılması, örgütlenmesinde ciddi bir kitle örgütü olma misyonumuzla daha sıkı ilişkilendirilmesi, diğer yandan da bu misyonumuza en geniş şekilde, kitlelerin katılımı ile birlikte söz ve katılım haklarına demokratık bir şekilde olanak sağlayarak, anti-emperyalist mücadele çizgimizi böylece en geniş kitlelere ulaştırma ve onlardan öğrenme sorumluluk ve bilinci içinde hareket etmeyi hedeflemektedir.

Buna neden gerek duyuldu? Hangi konular gündeme alınacak? Emperyalizm yer yüzü üzerinde yeniden bir paylaşım savaşı yürütmektedir. Yürüttüğü bu paylaşım savaşını, değişik taktik vede kurumlarla yürütüyor. Kitleleri günden güne ürküten yaşam standartları ve kısıtlanan sosyal hakların gözle görülmesine karşın gelişen tepkileri bir yana bırakırsak; Emperyalizm kavrayışında genel anlamda ciddi tıkanıklıklar karşı karşıya olduğumuz görülecektir.

İşte burada sistemin çarklarının nasıl döndüğü yada döndürüldüğünü örnekleriyle birlikte deşifre etme vede kitlelerin genel anlamda ele almaya çalıştığımız konular bazında meseleleri pratik tartışma seyri içinde anlayacak bir tarz vede aktarım biçimiyle ele alınarak dahası kitleleri araştırmaya teşvik ederek bilgi hazinelerinin gelişmesini sağlama sonucunda, ancak sorunun anlaşılabileceği inancını taşımaktayız.

Bu gerçeklikten hareketle 16. Kongremize sayın Prof. Fikret Başkaya, Araştırmacı-Yazarlar Temel Demirer, Ömer Leventoğlu, Arif Bilgin ve Av. Roland Meister iştirak edecekler. Kongre programımız yoğun olduğu için, özellikle delege arkadaşlar zamanında kongre yerine ulaşmaları zaruridir. Aksi bir tutum, kongremizin gidişatını ve verimini önemli ölçüde negatif etkileyecektir. Elinizde bulunan Kongre Dosyasında mevcut olan Belgeler:

1. Çağrı/Genelge
2. 15. Dönem Faaliyet Raporu
3. Program
4. Davetiye (Bu davetiye bölgeniz-de tanıdığınız aydın, basın mensupları, kurum ve kurluşlara iletilmeleri ve kongreye katılma istemleri halinde, davetiyede mevcut olan ilişki adresine gönderilmeleri rica edilmelidir. Zira konseyimiz mümkün derecede bu kişilere talep üzerine programda yer ayıracaktır)
5. Delege Katılım Formu (Bu form en geç 07.04.2006 tarihine kadar doldurulup, ilişki adresine gönderilmelidir.
6. Tüzük

Sevgili Arkadaşlar,

Dikkat ettiğiniz gibi, kongre belgelerinin içinde yıllardan beri alıştığımız şekliyle bir "Siyasi Rapor" mevcut değildir. Bunun sebeplerine değinmek istiyoruz. Bilindiği gibi, geçmiş kongrelerimizde yazılan siyasi raporlar, gerek dünyada ve gereksede Türkiye-Kuzey-Kürdistan'daki gelişmeleri içermekle birlikte, çoğu zaman sorunların özüne ayrıntılarıyla inememekteydi. Kuşkusuz bunun sebepleri vardı. Zira iki günlük bir zaman diliminde bütün meselelere inememek kadar doğal birşey olmasa gerek. Bunu bilince çıkaran konseyimiz, kongremizin esas konusunu belirleyerek, tartışmaları daha da yoğunlaştırmak ve özellikle böylelikle kitlemizin siyasal seviyesini daha da yükseltmek amaçlı olarak, kendi çalışma alanlarında uzmanlıklarını kanıtlamış aydın yazar ve araştırmacılarla bu sürece dahil edip, farklı bir yöntem izlemiş bulunuyor. Konular şimdiden bilinmekle birlikte, ayrıntılı çalışmalar ve tartışmalar „Çalışma Grupları"'nda olduğu gibi, genel oturumlarda da yapılacak. Bunun bir ilk olduğunu biliyoruz. Zira yenilikler ve yeni açılımlar bizlerin yabancısı olduğu bir şey olmasa gerek. Kongremizin başarılı geçmesi ilk etapta delegelerimizin ve katılımcı arkadaşların kongre planına uygun hareket etmeleriyle direkt ilintilidir. Dolaysıyla, bu süreci iyi kavramalıyız. Ihtisaslaşmada emin adımlarla ilerlemeyen bir kitle örgütü, sürekli sorunlarla boğuşmak zorunda olduğunu tarih bize yıllardır kanıtlıyor.

İkincisi önemli bir mesele ise, çeşitli yerli ve yabancı devrimci-demokrat kurum ve kişilerin kongremize seferber edilmesi meselesidir. Bu noktada bir çok kurum gibi, ADHK'nın da enternasyonal ilişkileri pratikte çokta benimsemediğini maalesef kabul etmek durumdayız. Bunun için bir açıdan yeni bir açılım olan 16. Kongremizde bu duruma dur demenin zamanı çoktan geldi geçti. Bu meselede ciddi adımların atılmasını isitiyorsak, kongreye farklı kurum ve kişilerin katılmalarını sağlamak için, kongre dosyasının içinde yeralan davetiye, gerekirse farklı dillere çevrilerek, sözkonusu kurum ve kişilere en kısa zamnda ulaştırılmalıdır. Davetli kişiler için yatacak yer konseyimiz tarafından temin edilmiştir.

Kongremizin anti-emperyalist mücadelede demokratik haklar mücadelesinde yeni bir kilometre taşı oluşturması dileyle sizleri dostça kucaklıyoruz.

Avrupa Demokratik
Haklar Konfederasyonu
Genel Konsey / Mart, 2006

ADHK 16. Kongresi Programı:

14 Nisan 2006 · Saat: 17.00 - 21.00
- Delege Başvuruları
- Kongre Belgelerinin Teslimatı (Raporlar, Delege Kartları vs.)
- Oda dağılımı
- Teknik Meselerin çözümü

15 Nisan 2006
- Kongrenin Açılışı
- Delege Tespiti
- Divan Seçimi
- Çalışma guruplarının oluşturulması

Çalışma Gruplarının oturumları:
1) **Prof. Firat Başkaya**
Avrupa Birliği Dış Politikası (Askeri, Siyasi, Ekonomik. vs.)
2) **Temel Demirer**
Avrupa Birliği ve genel olarak mülkiyet sisteminin özelleştirme politikaları
3) **Ömer Leventoğlu**
Avrupa Birliği ve Tarım politikası (Köylülük sorunu, üretim sektöru vs.)
4) **Arif Bilgin**
Avrupa Birliği ve Irkçılık, Iç-faşistleşme, soykırım politikaları
5) **Av. Roland Meister**
Avrupa Birliği ve Yabancılık meselesi, serbest dolaşım hakkı, yabancılar yasaları
6) **ADHK**
Avrupa Birliğinde Gençlik ve Kadın

Kültür Programı (Müzik/Tiyatro)

ADHK 16. Kongresi Programı:

16 Nisan 2006
- Çalışma guruplarının raporlarının sunulup tartışılması
- Faaliyet Raporunun okunup tartışılması
- Misafir katılımcıların konuşmaları
- Mesajlar
- Sonuç bildirgeleri
- Yeni yönetim organlarının seçimi
  a) Genel Konsey
  b) Denetim Kurulu
  Dilek ve temenniler

Not: Kongre Programının ayrıntıları (Saat ve sıralaması başvuru günü 14.04.2006'te verilecek belegelerle birlikte sunulacaktır)

BAŞ YAZI

GÜZEL BİR DÜNYA İÇİN

Kapitalist-emperyalist sistemin egemenlerince yönetilmekte olan dünyamızın çeşitli köşelerinde, bu yönetimden ve yönetim şeklinden memnun olmayan milyonlar, memnuniyetsizliklerini çeşitli şekillerde dile getirmektedirler. Kimi, sistemi radikal yöntemlerle sorgulayıp değişimi için mücadele ederken; kimi, sistemde iyileştirmelerin sağlanması istemiyle girişimlerde bulunmaktadırlar. Değişim istemlerinin haklılığı üzerinde durmayacağız, çünkü bu, tartışmasız bir gerçekliktir. Ancak bu istemlerin hangisinin hangi koşullarda ve nasıl gerçekleşebileceğini tartışmak ve sonuca götürücü belirlemelerde bulunmak, ivedilik göstermektedir. Özellikle her birey ve kurumun, yaşadığı ülke ve çevre koşullarını iyi tanıması ve değerlendirmesi gerekmektedir. Kendi yaşadığınız çevreyi iyi tanımıyorsanız doğru değerlendirmelerde bulunamaz ve yaşanan çelişkilerin çözümüne ilişkin doğru belirlemelerde de bulunamazsınız. Dünya, bir kaynayan kazan durumundadır.

İmha ve direnme birarada gitmektedir. Emperyalist burjuvazi (başta ABD olmak üzere), dünya halklarına "ya benim kurallarıma göre yaşarsın ya da senin başını ezerim" tehdidinde bulunuyor. Gerçekleştirdiği işgallerle, açık ve gizli işkencehanelerle, kendi uşakları olan faşist rejimler aracılığıyla (ki bu rejimler; yaşamlarını emperyalistlerin desteğiyle, ezilen halkların her türlü direnişini baskı ve zulümle bastırmaya borçludurlar.) ve sürekli olarak "terörizmle mücadele" adı altında piyasaya sürdükleri yeni kanun ve kurallarla bu mesajı vermektedirler. Onların bu emelleri kursaklarında kalacaktır. Çünkü ezilen halklar, başının ezilmesine izin vermiyor ve vermeyecektir. Afganistan'da, Irak'ta, Nepal'de, Türkiye'de, Hindistan ve Filipinler'de, Latin Amerika ülkelerinde süren direniş; bu söylediğimizi onaylamaktadır.

Yaşadığımız Avrupa kıtasında hızlı değişimler yaşanmaktadır. Bu değişimlerin esasını; burjuvazinin, geçmişte işçi sınıfı ve emekçi halkların sosyalizm ve sosyal haklar için mücadele ile kazandıklarını gaspetmek için yürüttüğü saldırı oluşturmaktadır. Bunda önemli başarılar elde ettiğini biliyoruz. Ancak o, yaşamın her alanındaki en ufak bir sosyal hak kırıntısına bile tahammül edemiyor. Çıkarttığı veya çıkartmak için çekmecelerde tuttuğu yasa taslaklarıyla, saldırının boyutunu genişletiyor. Avrupa ülkelerinde yaşayan çeşitli uluslara mensup işçi ve emekçileri birbirine düşman etmek için planlar kuruyor. „Demokrasinin Temel Kurumları" olarak dünya halklarına yansıtılan Avrupa Birliği'nin çeşitli kurumları; Avrupa sermayesinin ileri gelenlerinin neo-loberal politikaya uygun olarak her ülkede sömürünün her türlü soysuzluğunu yapma koşullarını sağlarken; toplumun temel güçleri olan işçi sınıfı ve emekçilere ise; kendi karınlarını doyurmak için kendi sınıf kardeşini boğazlamasını dayatmaktadır.

Bu ve benzeri gelişmelerin sonucudur ki; uzun bir sessizlik döneminden sonra, Avrupa'nın emperyalist ülkelerindeki işçi sınıfı ve emekçiler de, „bu dünyanın sonu ne olacak?" sorusunun bir başka şekli olan „bu gidişatın sonu nereye?" sorusunu sormaya ve bu gidişata dur demek veya en azından ağır sonuçlar doğurmasına engel olmak için ortak eylemlikler gerçekleştirmeye başladılar. Bu, olumlu ve desteklenmesi, güçlendirilmesi gereken bir gelişmedir. Bu eylem birlikleri, çok ciddi örgütlenmelere götürücü ortamlar yaratabilir. Önemli olan umutlu, plan ve programlı ve önyargısız yaklaşabilmek ve içinde yeralmaktır. Emperyalistler, direnişleriyle birbirlerine umut ve moral veren dünyanın çeşitli kültürlerine ve inançlarına mensup halkların, birbirine yakınlık göstermelerini, dayanışma içinde olmalarını, birbirlerinin haklı mücadelelerine sempatiyle bakmalarını engellemek için; en kirli yöntemleri denemektedirler. İşte son olarak bir Danimarka gazetesi aracılığıyla yaratılan provakasyon gibi...Bu kirli rejimin insanlık tarihinden uzaklaştırılabilmesi için gösterilen en ufak bir çaba desteklenmeli ve geliştirilmelidir. İnsanlık tarihi çok zengin deneyim ve birikimlere sahiptir, bunlar iyi değerlendirilip kullanıldığında başarılamayacak iş kalmaz. Her yeni gün iyi değerlendirilmelidir.

Bu dünyanın sonu güzel olmaya mahkumdur. Güzelliği, sevgiyi, barışı, eşitlik içinde yaşamayı, bütün zenginlikleri paylaşmayı umut edenlerin yaratacağı dünya elbette güzel bir dünya olacaktır. Güzel yüreklerin yanyana gelmesi için herkes görev başına!

ADHK Tatil Kampı'na katılalım!

ADHK bileşenlerine ve tüm devrimci, demokratlara!

Kampımızın düzenlenmesindeki amaç iki yönlü. Birincisi; kollektif yaşam, dayanışma, ortak değerlerin öne çıkarılması, hoşgörülü bir ortam yaratılması, hep birlikte komün yaşamının kısa bir deneyimini yaşamak.

İkincisi; bir yılın yorgunluğunu gidermek, fiziksel ve zihinsel olarak dinlenmek, dağınık ve tek tek tatil yapma yerine, derli toplu insanlarımızı bir araya getirme, maddi olanaksızlıklardan dolayı tatil yapamayan çevremiz ve demokrat kesimler için imkan ve olanaklar yaratmak. Bu amaçla, uzun bir aradan sonra bu yıl tatil kampımızın üçüncüsünü düzenlemiş bulunuyoruz. Tatil kampımız; 15 Temmuz - 4 Ağustos 2006 tarihlerinde İspanya'nın Costa Brava bölgesi, Pals kentinde (Platja de Pals / camping INTER PALS) yapılacaktır. (2004-2005 yıllarındada aynı yerde yapmıştık) Kamp yerine ilişkin daha geniş bilgi, www.interpals.com adresinde bulabilirsiniz.

1) Bu yılki tatil kampımız; 15 Temmuz - 4 Ağustos 2006 tarihlerini kapsamaktadır. Kampımızın süresi üç haftadır.

Tatil kampımızın üç haftalık ederi şöyledir;
Büyükler için: 450 Euro,
6-12 yaş arası: 350 Euro,
0-6 yaş arası ücretsizdir.

Haftalara göre miktar ise şöyledir:
1 Hafta; 250 Euro,
2 Hafta 350 Euro,
3 Hafta 450 Euro.

Bu fiyat kampa katılan kişinin 1., 2., ve 3. haftası için geçerlidir. Bu fiyatın içinde; kamp yerinin ücreti, yiyecek, içecek ve toplu düzenlenecek gezilerin yol masrafları bulunmaktadır.

2) Tatil kampımıza ailece (sayıca kalabalık) katılanların durumu dikkate alınacak, indirim yapılacak ve makul bir fiyat belirlenecektir. Bu durumda olanların somut miktar belirlenmesi kamp yerinde yapılacaktır.

3) Tatil kampına katılımda ulaşım sorunu yaşıyan veya imkanı olmayanlar için otobüs tutulmuştur. Kişi başına otobüs ücreti gidiş-dönüş 100 Euro. Otobüs 14 Temmuz 2006 Saat: 17.00 de Duisburg derneğinden kalkacak. Köln, Saarbrücken ve Metz üzerinden yol güzergahına devam edecek. Bu güzergah üzerinde olanlar veya buralara gelenler otobüs ile yolculuk yapabilecek. Yol güzergahı; Duisburg, Köln, Koblenz, Saarbrücken, Metz (Fransa), Nancy, Dijon, Lyon, Valence, Nimes, Montepellier, Beziers, Perpignan, Figeres (İspanya), Viladamat, Verges, Torroella de Montgri, Pals, Platja de Pals, Camping Inter Pals.

4) Kampa katılacakların beraberinde getireceği malzemeler; Çadır, şişme yatak, battaniye, uyku tulumu vb. Mutfak malzemesi olarak; bıçak, tabak, çatal, bardak, küçük çay demlikleri vs. Yaz tatili için kişiye gerekli malzemeler; spor, plaj ve yüzme malzemeleri. Ayrıca, kitap, roman, dergi, buna benezer ihtiyaçlar.

Tatil Kampımıza katılacak arkadaşların, 30 Haziran 2006 tarihine kadar, ADHK'ya bağlı, dernek/federasyon veya doğrudan Genel Konseye kendilerini bildirmelidirler.

ADHK Genel Konseyi / Merkezi Kamp Komitesi (Şubat 2006)

2005 yılı kampından ve kamp yerinden görüntüler

Gör bakalım ne harikalar yaratacağız

A. CEMAL LAÇİN

Yep yeni bir tarih yaratacağız,
Kızlarımız ve oğullarımızla,
Toprağa düşenlerimizle
Masmavi göğün altında,
Hemde şafaktan önce....!

Yaşadığımız yer küre üzerinde insan yaşamı her geçen gün giderek zorlaşıyor. İnsanlar en ağır iş koşullarında çalışarak yaşamını sürdürmeye, dolayısıyla; günden güne ağırlaşan ucuz yaşam koşullarını, ucuz emek gücüyle aşmaya çalışıyorlar.

Zorla köyden kene göçüşlerine sebebiyet verdiği baskı, işsizlik ve bu olumsuz durumun yaratmış olduğu içler acısı tablo, büyük kentlerde insanların nasıl bir yaşamla karşı karşıya geldiklerini, normalbir ailenin bile oldukça kötü bir duruma düştüğünü, yani normal bir yaşam mücadelesini sonuna kadar zorlanmaktadır. Buna rağmen yinede sefalet bir tablo içinde olduklarını görüyoruz. Günlük yaşamını sağlayabilmek amacıyla büyük kentlerde çöp artıklarından yararlananları görüyoruz, yine sokaklarda, köprü ve sıradan kapalı meskenlerde uyuyan çocuklarınsayıları her geçen gün artarak neredeyse yüzbinlere merdiven dayıyor.Bir lokma sıcak ekmeğe, bir tas çorbaya muhtaç olanlar.Türkiye Kuzey Kürdistanda sakıncalı görülüp işe alınamayan üniversiteliler, çocuğunu okutamayan dar gelirli memurlar, işçiler, köylüler çocuğuna bir bayramlık dahi alabilecek parası olmayan gözü yaşlı aileler, ve en kötü yerlerde yaşamını idame etmeye çalışanlarımız varken, fakir köylülerimizin evlerini ateşe verip göçe zorlayan bu düzenin kendisidir.

Son derece lüks yerlerde yaşayanlar, eğlenceler ve anadoluda ensesi kalın, göbekleri şişkin binlerce insanın kanına girmiş insan vampirleri bayram ediyorlar. İşte bu tabloda yaşamak, bu vatanın gerçek evlatları ve sahipleri olan devrimcileri Amerikan emperyalizminin ülkemizdeki yaverleri haince katlediyorlar.

Bunca zulüm,sömürü, acı ve göz yaşı varken. Bu emperyaizmin uşaklarını yataklarında rahat uyuyamayacallar. Çünkü; şehirleri bombalayarak yerlebir eden, mazlum halkları "Barış,huzur ve demokrasi" oyunuyla toptan yok etmeye çalışan zalimlere karşı biz ezilenlerde dağlarımıza yaslanacağız, ve burdan kopan fırtınaları büyük kasırgalara çevireceğiz, yaşamı bizlere zehir etmeye çalışanlara, bizde VİETNAM' lalaşacağız...

KURTULUŞ SINIF KASIRGASINDA GİZLİDİR.

Düzene egemen olan güçler saltanatlarını sürdürmeleri için bizden bedel istiyorlar. Biz devrimciler kuşkusuz özgür bir toplumda, özgürce ve hür bir yaşam istiyoruz. İnsanın insan tarafından sömürülerek ezilmesine asla müsamaha edemeyiz. Ama dünyamız konjoktöründe kötü giden şeyleri tersine çevirmek, özlemimiz olan o özgür toplumu yaratabilmek için, biz devrimciler mücadelemizin esasına ve merkezine insanı koyarız. Bizlere dayatılmak istenen ZOR'a karşı, bizde devrimci ZOR'u devreye koyarak tersine çevirmektir. Bu insanın ayakta kalabilme, insanca yaşamın felsefesi olsa gerek.

İnsanlık bindörtyüz yıllık bir zulümden geçerek geldi bu günlere.Emperyalizme ve faşizme karşı nasılki insanlık 17 EKİM'in BOLŞEVİK ruhuyla doğrulduysa ayağa ve VİETNAM'da canbedeli gömüldüyse düşman batağa, Anadoluda da düşman batağa gömülmekten asla kurtulamayacaktır. Bu özlem, can bedeli uğruna baş koyduğumuz sınıf kasırgasında gizlidir.Bu kasırga bugün küçük küçük fırtınalarla başlar ve gelişir.

YARINDAN ÖNCE KOŞMALIYIZ

Türk eğemen güçleri kendi çıkmazlarını kamufule etmek için, AB.ye üye olmakla, halklara umut ve gözdağı vererek halkların muhalefetini yok etmeye çalışıyorlar. AB. İle her şeyin düzeleceğini aynı zaman da kurtuluşun tek kapısı ve son umut AB. Olarak gösterip halklarımızı kandırmaya çalışıyorlar.Baskı ve sömürü sistemi halklarımızın başında bir sopa misali durdukça, yine baskı ve sömürü sistemi ortadan kalkmadıkça, üretim araçları mülksüzleştirilmedikçe ne AB. Nede bir başka burjuva sistemi bizim kurtuluşumuz olamaz, olsa olsa sömürü sistemi kılıf değiştirebilir. Ama ortadan asla kalkmaz.

Özgürlük ve kurtuluş mücadelesini daha da büyütmek için, yarından önce koşmalıyız, tarihi yaratan kitleleri kırdan şehirlere doğru yürümeye yekinmeliyiz. O zaman gör bakalım ne harikalar yaratacağız.

Egemen medya hakkında -eleştirel- anımsatmalar

TEMEL DEMİRER

"Karanlığa baktığın zaman karanlık da sana bakar."

Neo-liberal küreselleş(tir)me saldırısının en önemli silahlarından biri de medya...

Hayatımıza her gün daha da fazla burnunu sokan "Medya günümüzde yazılı-görsel-işitsel basını tanımlamak için kullanılıyor. Türk Dil Kurumu'nun Türkçe Sözlük'ünde 'Ruh ötesi deneylerinde, ruhlarla insanlar arasında aracılık ettiği söylenen kimse' olarak açıklanan ve Latince 'medium'dan alınmış 'medyum' sözcüğünün çoğulu. Dolayısıyla 'medya', etimotolojik anlamıyla 'Ruh ötesi deneylerinde, ruhlarla insanlar arasında aracılık ettiği söylenen kimseler' demek oluyor. Günümüz gazeteciliğini tanımlamak için ilk kez kimler, ne zaman ve niçin bu parapsikolojik kavramı kullanma gereksinimi duymuşlar, bilmiyorum. Fakat gün gelmiş, biz de benimseyip kullanmaya başlamışız.

'Medya' sözcüğünü duyduğumuzda, bununla yazılı-görsel-işitsel basının tümünün, genelinin anlatılmak istendiğini anlıyoruz. Ama nedense bu sözcük çoğumuzda "renkli, cicili bicili gazeteleri, spikerleri zevzek radyoları, magazin ağırlıklı televizyon kanallarını çağrıştırıyor."

Ve de "90'lı yıllar medyanın dünyaya damgasını vurduğu yıllar olurken, toplum yaşamındaki etkileri artarak devam ediyor."

"TELEVİZYON" DEYİNCE (Mİ?)!

"60 dakikalık yayına 68 dakikalık reklam" konulan "TV hayatımızın en önemli parçası oldu. Ekran başında her gün dört saat geçiriyoruz."

İnsan(lık)ı; yalan ve eğlence (yanılsaması) ile katleden televizyonun "Müthiş bir magazin matematiği var: Haber takibi yapan ajansların verilerine göre, magazin âleminde taşlar, oynamak ötesi, delirmiş! Özellikle 'Popstar' ile birlikte, birçok eski ünlünün 'haber değeri' düşmüş! 2003 Ocak ile 2004 Ocak haber olma sayıları kıyaslandığında, durum bazıları için düğün, bazıları için cenaze tadında.

'Popstar ile yıldızı kayanlar' ve 'Popstar ile yıldızı parlayanlar' diye iki liste yapmış Eyüboğlu. Bakıyoruz, mesela Petek Dinçöz'de yüzde 55'lik bir gerileme (Ocak 2003: 261 haber, Ocak 2004: 117 haber), Kadir İnanır'da yüzde 75.8'lik bir erime (Ocak 2003'te 203 haberden Ocak 2004'te 49 habere), garibim Nez'de ise yüzde 90'lık bir bitiş (150'den küüüt 15'e) görülüyor.

Öbür tarafta Deniz Seki ve bacakları, Ocak 2003'teki 109 haberini, Ocak 2004'te 361'e çıkarmış: Yüzde 231. Bu da bir şey mi? Gamze Özçelik ve bacakları, 11'den 91'e yüzde 727 yol kat etmişler. Fakat en kârlı çıkan, Ercan Saatçi olmuş: Sadece 8 haberden vınnnn 134 adet habere, ki bu da yüzde 1575 ediyor.

İşte böyle; futbolda topa sahip olma oranı, baskette kimin kaç ribaunda çıktığı nasıl açık seçik belli oluyorsa, magazin âlemi de pekâlâ sayıya dökülebiliyor..."

Bir de "dışarıdan" örnekle devam edelim: "Bir Amerikan televizyon kanalı, 'reyting tutturan' her yarışmacının hayatı boyu lüks içinde yaşayacağı bir şov hazırladı

ABD'de Fox TV kanalında başlayacak bir reality show, katılanlara, yaşamları boyunca çalışmadan, bir tatil beldesinde yaşamayı vaat ediyor. 'Ebedi Cennet' adlı yarışma programının formatı şöyle:

Yarışmacı kadın ve erkekler, yabancı bir ülkede, lüks bir tatil beldesine yerleştirilecekler ve 24 saat kameralarla izlenecekler. Dünyayla bağlantısı kesilecek yarışmacıların akıbetine, programın yapımcıları karar verecek. Eğer yarışmacı, seyirci tarafından sevilir ve programın izlenme oranına katkıda bulunursa, aylarca, yıllarca, hatta program bu kadar sürerse, belki de hayatı boyunca tatil beldesinde bedava yaşayabilecek.

Fox TV'nin Alternatif Programlar Müdürü Mike Darnell de, programın amacını, 'yıllarca sürecek gerçek bir pembe dizi yaratmak' olarak açıkladı.

Programın temelinde yatan fikir, Jim Carrey'nin, tüm hayatı pembe dizi olarak yayınlanan bir karakteri canlandırdığı 'The Truman Show' filmine benzetiliyor."

Hayat(lar)ımızın, egemenlerin televizyonlarınca "Truman Show"a dönüştürüldüğü gidişatta; "Televizyonlarda kısa zamanda para sahibi olmak, silah sahibi olmak, çok iyi giyinmek, lüks otomobiller kullanmak, güzel kadınlarla birlikte olmak gibi modeller yer alıyor. Bu model ise kültürel düzeyi düşük, aynı odada birkaç kişinin yaşamak zorunda kaldığı kalabalık aile yapısı olan, göç etmiş, yoksulluk sınırında, meslek sahibi olmayanların geleceğinde ideal oluşturuyor.

Tüketim ekonomisinin dizginlerini elinde tutan televizyon dünyası, yarışmalar ile dizi filmlerin yardımıyla popüler kimlik oluşturuyor; bu durumdan en çok çocuklar etkileniyor. Uzmanlara göre televizyon dizilerinin bağımlısı haline gelenlerin çoğunluğunu, sorunlarını çözmekte zorlanan kişiler oluşturuyor.

Çocukların popüler kimlik modellerinin başındaysa pop şarkıcıları ve mafya liderleri geliyor. Dizilerin bağımlısı haline gelen kişilerde içe kapanma, hayal dünyası içinde yaşama, sorunların varlığını inkâr etme gibi problemler ortaya çıkıyor. Bu kişilerin zamanla çevreyle iletişimi giderek kopuyor..."

"Ege Üniversitesi İletişim Fakültesi öğretim üyesi Doç. Dr. Müge Elden'in reklamların izleyiciler üzerindeki etkisine yönelik araştırmasından ilginç sonuçlar çıktı. Araştırmaya göre çocukların yüzde 59'u televizyonu en inanılır kaynak olarak kabul ederken anne ve babaya inanma oranı yüzde 17'de kalıyor. Her beş anneden üçü de çocukları nedeniyle eskiden kullandıkları markayı değiştiriyor. Doç. Dr. Elden çalışmasında şu saptamalara yer verdi:

Çocukların yüzde 59'u televizyonu en inanılır kaynak olarak kabul ediyor. Anne ve babayı inanılır bulma oranı ise yüzde 17. Çocukların televizyonla gereğinden fazla baş başa kalmaları, ebeveynlerin çocukları sakinleştirmek için televizyon izlemelerine göz yummaları, televizyon izlerken çocuklarını denetlememeleri çocukların televizyonun daha fazla etkisinde kalmasına neden oluyor.

ABD'de yapılan bir araştırma 4 yaşındaki çocukların televizyondaki her şeyi gerçek sandıklarını ortaya koymuştur. Çocuklar televizyonda izledikleri programları sonradan, yetişkinlere oranla 3 kat daha fazla anımsıyor.

İngiltere'de yapılan bir araştırma çocukların ve gençlerin 18 yaşına kadar 140 bin televizyon reklamı izlediklerini ortaya koymuştur. 5-6 yaş grubu çocukların yüzde 80'i meyve suyunu markasını söyleyerek istemektedir. Çocuklarıyla alışverişe giden ailelerin yüzde 82'sinin tüketim miktarı artıyor..."

"Çok küçük yaşta televizyon izlemek, ileriki yaşlarda konsantrasyon sorununa yol açıyor... Bir-üç yaşında çok televizyon izleyen çocuklar okul çağında dikkat dağınıklığı çekiyor, kafaları çabuk karışıyor!"

Ve nihayet "Çocuk şiddeti televizyondan öğreniyor... ABD'de yapılan bir araştırmaya göre çocuklar lise son sınıfa kadar 20 bin saat televizyon izliyor, 40 bin cinayet olayına tanık oluyorlar..."

"Birmingham Üniversitesi'nden Kevin Browne ve Catherine Hamilton-Giachritsis adlı psikologların The Lancet dergisinde yayımlanan araştırmasında, televizyondaki şiddet görüntülerinden en fazla erkek çocukların etkilendiği belirtildi. Şiddet görüntülerinin çocuklara etkisi üzerine Kuzey Amerika'da yapılan araştırmaların sonuçlarını inceleyen ve bu görüntülerin çocuklar üzerinde bıraktığı, kısa ve uzun vadedeki etkiler konusunda klinik araştırmalar yapan psikologlar, evde kalan çocukların, yaşlarına, gelişim evrelerine ve ruh sağlıklarına uygun olmayan şiddet sahnelerini izlediklerini söyledi..."

Özetin özeti, insan(lık) bilincinin egemenler tarafından paketlendiği medya serüvenin niteliğine ilişkin birkaç veriyi ardı ardına sıralayarak devam edersek...

MEDYA HAKKINDA...

"1897 yılında Le Matin (Sabah) gazetesini satın alan iki işadamı Henry Poidatz ve Maurice Bunau-Varilla, basında devrim yapmaya ve para kazanmaya kararlıydılar. İkisini de başardılar. Yepyeni bir habercilik anlayışıyla yükselişe geçen Le Matin gazetesinin, dünyanın her yanında birinci sınıf muhabirleri vardı ve sonradan yazarlığıyla ünlenecek Gaston Leroux, 1904-1905 ihtilal girişimlerini izlemek üzere Rusya'ya gönderilmişti.

Leroux, olağanüstü röportajlar gönderdi gazetesine. Yorumları hiç de iç açıcı değildi: Rusya batıyordu. Ancak Le Matin, tarihin haklı çıkardığı muhabirin röportajlarını yayımlamadı! Çünkü tam o yıllarda, Fransa'da toplam 6 milyar frank değerinde Rus tahvili satılmış ve Rus İmparatorluk hükümeti, topladığı bu parayı Paris Borsası'na yatıracağını açıklamıştı. Fransız Maliye Bakanlığı'nın resmi 'izni' ve büyük bankaların 'inayeti' ile Rus Hazinesi, 'gerçekleri yazmasın' diye Fransız basınını aylık rüşvete bağladı. Rusya ayda 100 bin frank veriyor, Fransız gazeteleri bu parayı aralarında paylaşıyorlardı. Ve tabii habercilikte devrim yaparak 1.6 milyon tiraja ulaşan Le Matin gazetesi, rüşvetin aslan payını alandı!"

Evet, medya böylesi bir güç; ya da egemenlerin Hermes'i...

Bu böyle olunca da, büyük sermaye ile medyanın iç içe geçmesi "kaçınılmaz" oluyor. Bu da "Tarafsız haber ve yorumların verilmemesine neden oluyor...

Örneğin, Fransa'daki Silah endüstrisinin (uçak) patronu Serge Dassault, Figaro gazetesinin denetimini ele alır almaz redaktörlere şöyle sesleniyor: 'Gazetenin, olabildiği kadar kuruluşlarımızı öne çıkarmasını isterim. Bazı haberlere çok dikkatli yaklaşmak gerekir. Bu, örneğin henüz iş bağlantısı görüşmelerinin sürdüğü durumlarda geçerlidir. Bazı haberler, iyilikten çok kötülük yapabilir. Ülkemizin ticari ve sınai çıkarlarına zarar verebilir.'

Dassault'nun 'ülkemiz' dediği, kolaylıkla anlaşılacağı üzere, kendi firması, 'Dassault Uçak' endüstrisidir. Tayvan'a hileli uçak satışıyla ilgili bir söyleşiyi de yine firmasını korumak için sansüre tabi tutmuştur. Tıpkı, Cezayir'e 'Rafale' uçaklarının satışıyla ilgili Başkan Chirac'la, Abdülaziz Buteflika arasındaki konuşma haberinin sansüre uğratılması gibi..."

Örnekleri daha da çoğaltmak mümkün... Örnekleri sıralamak yerine şunun altını çizip, özenle vurgulamak gerek: "Medyadan günümüzdeki büyük sermayeye ve iktidarlara bağımlı konumuyla 'gerçeği' beklemek abesle iştigaldir. Haberi çarpıtmanın, manipüle etmenin, düpedüz yalandan düzmeceye, abartmadan özetleyerek özünü örtbas etmeye, haber verir gibi görünerek habersizleştirmeye, haber bombardımanı ile insanların kafalarını karıştırarak haberin özünü gözden kaçırmaya, istenildiğinde haberi kesip biçip çarpıtmaya, gözden saklamaya uzanan inanılmaz sayıda 'teknikler' alabildiğine kullanılmaktadır.

I. Ramonet'e göre, 'Aşırı ölçüde 'medyalaştırılan' toplumda insanlar paradoksal olarak habere güvensizlik duymaktadır. Haber alabildiğine geniş alanlara ulaşırken, aynı zamanda, güvenilirliğini de sıfırlamaktadır. Çoğu zaman bu haberler yalanlanır. Spekülasyon ve gösteri gazeteciliğinin, enformasyon gazeteciliğine galebe çaldığı bir dönem söz konusudur'..."

"Batılı yayın kuruluşlarının araştırmacı gazetecilikten vazgeçti"ği bu koordinatlarda Katharine Ainger'in ifadesiyle, "Medya, yalnızca 'küreselleşme taraftarı' değil, bu sürecin bütünleyici bir parçası da olmuştur. Neo-liberalizm, çoğu gazeteci için, temel varsayımlarına meydan okunabilecek bir ekonomik ideoloji değil, yalnızca 'gerçeklik'tir. Arada bir piyasa ekonomileri ve şirketlerin hâkimiyeti gibi sorunları işlemeye istekli olsalar da, küresel iktidar yapısıyla ilgili sistemi etkileyen eleştirileri, alay ederek ve anlayışsızlıkla karşılarlar. Bilge bir kişinin bir zamanlar dediği gibi, 'Suyu ilk keşfeden, herhalde bir balık olamazdı.'

XXI. yüzyılın küreselleşme fatihleri, Disney, AOL Time Warner, Sony, Bertelsmann, News Corporation, Viacom, Vivendi Universal gibi, kültürel kapitalizmin medya devleridir. Meksika'daki yerli Zapatista isyancılarının sözcüsü olan Komutan Yardımcısı Marcos'a göre, küresel medya 'küreselleşme sürecinin gerektirdiği şeyin sureti olarak yaratılmış sanal bir dünya sunmaktadır.'

Yakınlarda CNN'de yapılan bir tartışmada, AOL Time Warner'ın yürütme kurulu başkanı Gerry Leyin, küresel medyanın bu yüzyılda hükümetlerden daha güçlü, baskın bir sanayi olacağını belirtti. ABD yurttaşları artık eğlenceye, giysi ya da sağlıktan daha fazla para harcıyorlar ve bu model gelişmiş dünyaya aynen yansıtılıyor. Davos dedikoducusu ve medya imparatorlarının danışmanı Michael J. Wolf, 'Eğlence -arabalar, çelik, ya da mali hizmetler değil- hızla yeni dünya ekonomisinin itici gücü olma yolunda diyor. Savunma-sanayi birleşimini unutun; artık, medya-eğlence birleşimi var.

Fikirler, bilgiler, şarkılar, öyküler, veriler ve kültür artık servet yaratan öğeler olurken, gezegen gitgide genişleyen bir teller ve kablolar ağıyla örtülüyor. Medya holdingleri de bir tür madencilik sanayii oluşturuyor. Jeremy Rifkind'ın dediği gibi, 'Dünyanın her yerinde yerel kültürel kaynakları kazıp çıkararak, onları kültürel emtia ve eğlence olarak yeniden paketleyip piyasaya sunuyor' ..."

Yeri geldi ekleyelim: "Bush yönetiminin medya skandallarının başı sonu gelmiyor. ABD başta olmak üzere bir dizi ülkede bazı gazetecileri kendi politikalarını övmesi için maaşa bağladığı ve Beyaz Saray'daki basın toplantılarına ABD Başkanı'nın gönlüne göre sorular soracak sahte bir muhabir soktuğu ortaya çıkan Bush yönetimi, bunlarla yetinmeyip 'haber merkezi kurdurmuş.'

New York Times'ın haberine göre, Bush yönetiminin talimatıyla, dışişleri ve savunma ve tarım bakanlıklarıyla nüfus bürosu gibi 20 federal ajans, işi gücü bırakıp ABD Başkanı'nın propagandasını yapan sahte haberler hazırlamakla uğraşıyor. Dört yıldır seri üretimden çıkan yayıma hazır 'haber'lerden yüzlercesi, ABD çapında yüzlerce yerel televizyon kanalında gösterildi.

'Bush haber merkezi'nde makyajdan geçirilen konuların başında ise ABD'nin Afganistan-Irak bataklığı ve Amerikan halkına yutturulmaya çalışılan sosyal reformlar geliyor. Bu haberlerden birinde, aslında ABD'de bulunan bir Iraklı, Bağdat'ın düşüşünü 'Teşekkürler Bush, teşekkürler ABD' diye karşılıyor. Afganistan'daki kadınların durumu ya da Irak'ın güneyinde Amerikan yardımı dağıtılmasına dair tümüyle dışişleri çalışanlarının elinden çıkan 'haber'ler gösteriliyor. Bir başka çekimde muhabir, 'Bush yönetiminin havacılık sektöründe güvenliği güçlendirme kararlılığı, havacılık tarihindeki en önemli kampanyalardan biri' diye bağırıyor. Üst düzey Amerikalı yetkililerin önceden hazırlanmış sorulara prova edilmiş yanıtlar verdiği röportajlar da eksik değil. Hatta Bush yönetimi, spikerlerin bunları nasıl sunacağının metnini bile gönderiyor.

Yerel televizyonların bunları 'Bush yapımı' olduğunu bilmeden yayımladığı ve muhabirlerin hükümet için çalıştıklarını asla dile getirmediği belirtildi. Buna göre, kamu fonlarındaki yüz milyonlarca dolarla çevrilen bir çarkın içinde, hükümet için çalışan halkla ilişkiler firmaları çekimleri Fox News, CNN ve AP Televizyonu gibi büyük şirketlere veriyor, büyük şirketler de yerel kanallara dağıtıyor. Bu yerel kanallar da, kendilerine bedava gelen malzemeyi sorgulamadan yayımlıyor."

"İyi de bu neden böyle?" denilirse "Arundhati Roy'un altını çizdiklerine bakmak gerekir: 'Hiçbir şeyin göründüğü gibi olmadığı bu yeni imparatorluk çağında, ilgili şirket yöneticilerinin dış politika kararlarını etkilemelerine izin vardır. Merkezi Washington'da bulunan 'Kamusal Alanda Dürüstlük Merkezi/ The Center for Public Integrity', Bush yönetiminin Savunma Politikası Kurulu'nda yer alan 30 kişiden en az dokuzunun, 2001 ve 2002'de 76 milyar dolarlık askerî ihale kazanan şirketlerle ilişki içinde olduğunu ortaya çıkardı. Eski Dışişleri Bakanı George Schultz, Irak'ın Kurtarılması Komitesi'nin başkanıydı. Shultz aynı zamanda Bechtel grubunun yönetim kurulunda da yer alıyor. Irak savaşı örneğinde bu iki görevinin bir çıkar çatışması yaratıp yaratmayacağı sorulduğunda, şöyle cevap verdi: 'Bechtel'in bu işten özel bir çıkarı olacak mı bilmiyorum. Ama ortada yapılacak iş varsa, bu işi Bechtel gibi firmalar yapabilir.

Ama kimse meseleye çıkar sağlanacak bir şey gözüyle bakmıyor.' 2003 Nisanı'nda Bechtel Irak'ın yeniden inşası ihalelerinden 680 milyon dolarlık iş aldı.' Yine Roy'un medya üstüne bir saptamasını oturup iyice bir düşünelim: 'Söylemeye gerek yok kuşkusuz, İmparatorluğun açtığı her savaş, bir Haklı Savaş'a dönüşüyor. Bu işte büyük ölçüde şirket medyasının parmağı var. Şirket medyasının sadece neo-liberal projeyi desteklemediğini anlamak önemli. Medyanın kendisi neo-liberal proje. Bu onların seçtiği bir ahlâki duruş değil; yapısal bir şey. Medyanın ekonomik işleyiş biçiminin özünde olan bir şey'..."

Söz konusu "yapısallık" da , ister istemez "imbedded" (iliştirilmiş)'e eşitleniyor...

IMBEDDED NE YAPAR, NEYE YARAR?

Bu konuda, sadece ve sadece, olayın taraflarına dair -savaş öncesi ve sırasındaki- saptamaları yorumsuzca naklediyorum...

"ABD medyası şimdiden Körfez savaşının haberlerinin hangi sınırlar çerçevesinde yapılacağına dair kuralları kabul etmişe benziyor. CNN, CBS, ABC ve New York Times'ın muhabirleri şimdiden Amerikan deniz ve kara kuvvetlerinin yanına yerleştirilmiş durumda. Sansürün boyutu henüz kesinleşmiş değil. Ancak Pentagon'un haber metinlerinin ne kadarını kesip sansürleyeceği pek de kimsenin umurunda değil. CNN'de uygulamaya konulan yeni 'haber onaylatma sistemi' - ki bu sistem yazılan tüm metinlerin Atlanta'da 'ismi açıklanmayan' yetkililer tarafından yayına uygun olup olmadıkları konusunda onaylanmasını, içlerindeki onaylanmayan bölümlerin atılmasını öngörüyor- Savunma ve Dışişleri Bakanlığı'nın kaygılanmalarına gerek olmadığını gösteriyor. Tabii İsraillilerin de.

CNN'de yayımlanan 'onaylama sistemini anımsatma bildirisi'ni okursanız nefesiniz kesilebilir: 'Muhabirler haberlerini onaylatmak için Atlanta'ya yollayacak. Metinler onay alınmadan kesinlikle redakte edilip yayına hazırlanmayacak. Bir metin, yetki sahibi bir müdür tarafından onaylanmadan yayına konulmayacak.'

Kullanılan ifadelere dikkat edin. 'Onaylamak' ve 'yetki sahibi'. CNN'in Kuveyt, Kudüs veya Bağdat'taki bir muhabiri hazırladığı haberin ardında yatan gerçekleri ya da öyküyü çok iyi bilir. Elbette Atlanta'daki müdürlerden daha iyi bilir. Ancak haberin akıbetini ne yazık ki Atlanta'dakiler belirleyecek.

CNN bu paranoyak habercilik anlayışını güden tek kurum değil..."

"Amerikan'nın savaş şarkıları söylemeye başladığında, Hollywood da buna uygun olarak üç savaş kahramanını beyaz ekrana geri getirdi. Sylvester Stallone, Arnold Schwarzenegger ve Bruce Willis şimdi Rambo, Terminatör ve Zor Ölüm serilerine bir yenisini daha eklemeye hazırlanıyorlar..."

"ABD medyası, Afganistan'daki sivil kayıplar için çeşitli haberler yayınladı. Bu konuda oldukça dikkatliydiler ve sık sık bunların çoğunun, doğruluğu sorgulanması gereken Taliban iddiaları olduğunu vurguladılar. Fakat çoğu haber kuruluşu, aynı özeni Pentagon tarafından yapılan açıklamalarda göstermediler.

Örneğin CNN, muhabirlerine, sivil ölümler hakkında yaptıkları haberler için, 'Pentagon'un bu haberlerden oldukça rahatsız olduğunu, yapılan kayıp sayılarının düşük tutulmasını istediğini' ve 'Taliban rejiminin, binlerce masum ABD'linin ölümüne yol açan 11 Eylül saldırısı ile bağlantısı olan teröristlere desteğinin sürdüğünü' açıklamasını yapmıştı..."

"... 'Hava akınları', 'koalisyon güçleri', 'terörler savaş'... Daha ne kadar bu yalanlara katlanmak zorundayız? Aslında 'operasyon' yok, sadece dünyanın en zengin ve en güçlü devletinin, dünyanın en fakir ve en bölünmüş ulusuna karşı bombardımanı var.

CNN, Sky ve BBC'deki meslektaşlarım 'koalisyon güçleri' ve 'terörle savaş' laflarıyla kafa ütülüyor? Acaba izleyicilerinin bu saçmalıklara inandıklarını mı sanıyorlar? Müslümanlar kesinlikle inanmıyor..."

Ve nihayet "Adı ilk Körfez Savaşı'yla özdeşleşen Peter Arnett, ikincisinde yarı yolda kaldı. Pazar günü Irak devlet televizyonuna konuşan Arnett, pazartesi günü işinden oldu. Savaşı NBC televizyonu adına Bağdat'tan izleyen Arnett'ın NBC ve MSNBC ile ilişkisi kesildi..."

Yeter mi? Evet; ancak şu "sonuç"u da ekleyerek...

Bu tablo neyi gösteriyor? Artık "sermayenin medyası" evresinde çıkacak "sermaye-medya" evresinde yaşanmakta olduğumuzu... Bir başka deyişle, kapitalistlerin medya organlarını "havuç sopa" taktikleriyle denetim altına almaktan vazgeçmemekle birlikte, medya ile insanlararası dolayım/etkileşim alanını bizatihi temellük etmekte olduğunu... Sermayenin aynasından yansımayan, onun süzgecinden geçmeyen tek bir haber-bilgi alamayacağımız günlere doğru hızla ilerlemekte olduğumuzu... "Bir sosyal sınıfın diğer sosyal sınıflar"ı iletişim, haberleşme, bilgilenme, kültürel zenginleşme, dünya görüşü edinme vb. kanalları üzerinden tam bir hâkimiyet kurarak biçimlendirme yetisini tekeline atmakta olduğunu...

Mao'nun ilk yılları

DENİZ KIZILER

Bir zengin köylü ailesinin olağanüstü zeki çocuğuydu. Öğretmenlik eğitimi almak üzere köyden ayrıldıktan sonra, 1911 devriminde Hunan eyalet ordusunda çarpıştı. Daha sonra okula geri döndü ve fizik dayanaklılık ve kollektif hareket üzerine çalıştı.

1918'de mezun olduktan sonra "dört eylül harekatı" sırasında Pekin'e gitti; burada, ileride kayınpederi olacak Profesör Yang Changji ile karşılaştı. Burada derslerine katıldığı ve kendisini etkileyen diğer kişiler, Li Dazhao ve Cen Duisu'dur. Burada kütüphaneci olarak iş bulmuştu; zaten okumayı seven Mao, Çin ve dünya ile ilgili binlerce eser okudu. Yine aynı yıllarda Yang Kaihui ile tanıştı ve evlendi.

1920'lerde Çin'i gezmeye çıktı. Seyahati yine Hunan'da bitti, ancak artık Çin üzerine oturmuş fikirlere sahipti.

27 yaşında, Temmuz 1921'de Çin Komünist Partisinin Sanghai'daki ilk kongresine katıldı. İki yıl sonraki üçüncü kongrede ise MK üyeliğine seçildi. İlk Guomindang-ÇKP birleşik cephesi sırasında Guomindang'ın Köylü Eğitim Enstitüsü yöneticisi oldu. Yine bu yıllarda, 1927 başlarında yazdığı Hunan'da köylü sorunu üzerine incelemesi, Mao'nun ilk ciddi teorik yazısı olarak bilinir.

Savaş ve Devrim

Mao, Çin'de halk savaşının örgütleyicisi, planlayıcısı ve önderidir. O zamanlar 400 milyonu bulan bu köylü ülkesinde gerçekleşen devrim, esas olarak beşinci usta ünvanını hak eden Mao Zedung'un eseridir.

1927 bahar ve yaz aylarında Guomindang'ın birleşik cepheye ihanetiyle ortaya çıkan beyaz terörden zorlukla kaçtı. Karısı öldürüldü. Aynı yıl Hunan'da Güz Hasadı Ayaklanmasını yönetti, ancak başarısız oldu. Burada da Guomindang askerlerinin elinden kurtulmayı başardığında kurşuna dizilmeye götürülüyordu. Artık bir avuç kalmış takipçileriyle birlikte güney-

doğu Çin'deki Jinggang dağlarına gittiler. Burada 1931-1934 yılları arasında bir kurtarılmış bölgede Çin Sovyet Cumhuriyeti kuruldu ve Mao da onun başkanı seçildi. Aynı yıllarda He Zizhen ile tanıştı ve evlendi.

Mao burada Zhu De'nin yardımlarıyla küçük ama etkili bir gerilla ordusu kurdu.

Toprak reformu hareketi başlattı. Şehirlerdeki komünist kırımından kaçanlara sığınak sundu. Bu sırada Guomindang baskısı artarken ÇKP içinde de liderlik yarışı ortaya çıkmıştı. Mao görevinden uzaklaştırıldı, yerine de o sırada Moskova'dan yönlendirilen çizgiye sadık olan Zo Enlay'ın da içinde olduğu kişiler geçirildi. Bunlar "28 bolşevik" olarak tanınacaklardır.

Katliamların başındaki isim olan Guomindang lideri Can Kaysek, komünistleri ortadan kaldırmaya kararlıydı. Gerek bu dönemde ÇKP içinde şabloncu çizginin hakimiyetini kırmak, gerekse de Çan Kayşek'in bu kararlılığının neticesi olarak komünistler büyük yürüyüşe başladılar. Çin'in güneydoğusundan kuzey batısına kadar yürüdüler; ki bu toplam 9.600 km kadardır. Mao'nun tepedeki komünist lider olarak tanınması bu yürüyüş sırasında olmuştur; bunda en etkili olay ise Zunyi Konferansı ve Zo Enlay'ın Mao'nun saflarına geçmesidir. Bu konferansta Mao ÇKP Politbürosu'nun İcra Komitesine seçildi.

Büyük Yürüyüşün sona erdiği Yenan'daki üs bölgesinden, Mao 1937-1945 arasındaki Çin-Japon savaşında Japonlara karşı direnişi yönetecektir. 1942'de ise ÇKP içindeki modern burjuva önderlere karşı düzeltme harekatı başlatarak önderliği kesin olarak ele alacaktır.

Yine bu dönemde He Zizhen'den ayrıldı ve oyuncu Lan Ping ile evlendi.

Çin-Japon savaşı sırasında Mao ısrarla Guomindang'la bir ittifak arayışına girdi, bunda başarılı da oldu. İttifak kuvvetleri içinde zaman zaman çatışma çıksa ve hatta Guomindang ÇKP kuvvetlerini çatışmaların büyük bölümünde yalnız bıraksa dahi, sonuç Halk Kurtuluş Ordusu'nun ve ÇKP'nin yüzmilyonlarca insanın kafasında meşrulaşması oldu. Bu dönemde ÇKP sadece düşman birliklerinden yardım alıyordu; oysa ABD sürekli olarak Guomindang kuvvetlerini teçhiz ediyordu.

Bununla birlikte daha o dönemde ABD Mao'nun kuvvetlerinin önemini belli belirsiz kavramış görünüyor; bunun en belli başlı örneği, 1944'de Ya'nan bölgesine gönderilen Amerikan diplomatı Dixie misyonudur.

İkinci Dünya Savaşından sonra da ABD Çan Kayşek kuvvetlerine yardıma devam etti. Oysa bu sırada ÇKP ve Guomindang arasındaki ittifak sona ermiş ve yeni bir iç savaş başlamıştı. Dolayısıyla ABD, açıkça bu çatışmada taraf oluyordu.

Bu dönemde Stalin önderliğindeki Sovyetler Birligi de ÇKP birliklerine yardımda bulunuyordu, ancak bunların çok az ve esasen de Japon birliklerinden kalan teçhizatlar şeklinde olduğu biliniyor.

21 Ocak 1949'da Guomindang kuvvetleri ÇKP kuvvetlerine karşı çok ağır yenilgiler aldılar. Kurtuluşun ilanından sonra kıta Çin'inde kalan son Guomindang çekirdeği de 10 Aralık 1949'da Chengdu'da yok edildi. Çan Kay-şek de aynı gün Tayvan'a kaçtı.

Çin'de Komünist Partisi İktidarı

Çin Halk Cumhuriyeti'nin kuruluşu bu halk savaşının neticesinde olmuştur. Savaş Çin'de, önce savaş ağaları ittifakı olan Guomindang partisiyle iç savaş, sonra Japonlara karşı direnme savaşı ve son olarak da bir kez daha Guomindang partisiyle iç savaş biçiminde gelişmiştir. Mao'nun 1 Ekim 1949'da Pekin'deki Tiananmen meydanında yaptığı açıklamayla Çin Halk Cumhuriyeti kurulmuştur.

İktidardayken Büyük İleri Atılım'la Çin'in sanayileşmesini sağlamaya çalışmıştır. Stalin'in 1953'te ölümü ve Kruscev 'in 1956 20´nci Kongre raporuyla birlikte Sovyetler Birliği'yle Çin arasındaki ilişkiler gerginleşmiş, daha sonra da Sovyetler Birliği'nin sosyal emperyalist olduğu teorileri ortaya çıkmıştır. 1966'da başlatılan Kültür Devrimi ile birlikte bütün Çin´de geniş kapsamlı bir ideolojik eğitim başlatılmış, ve iki çizgi mücadelesi teorisi ile sinif düsmanlarini halkin önünde tartisarak teshir etmistir. Sosyalizmin inşasında yapılan atilimlar ve parti içi mücadeleye dogru bakış, Çin'in uzun süre ileri gelişmelerini de beraberinde getirdi.

1954-1959 yılları arasında Mao ÇHC başkanı olarak görev yaptı. Bu dönemde Pekin'deki yasak şehirde bulunan Zhongnanhai'da kaldı. Yasak şehirde bugün de o dönemden kalma yüzme havuzu ve diğer binalar vardır. Mao çalışmalarını esas olarak buradan sürdürüyordu.

İktidarı aldıktan sonra Mao 1958'e kadar süren bir kollektivizasyon kampanyası başlattı. Bu sırada enflasyona karşı sert bir fiyat kontrolü ve eğitimsiz köylü nüfusu için de yaygın bir okuma yazma kampanyası başlatıldı. Toprak, toprak ağalarından alınarak yoksul köylülere dağıtıldı. Geniş kapsamlı sanayileşme programları uygulanmaya çalışıldı. Bu dönemde Çin'in yıllık büyümesi, kültürel gelişme bir tarafa konulacak olursa, yüzde 4 ila 9 arasındadır.

Yine bu dönemde Yüz Çiçek Kampanyası başlatıldı. buna göre, herkes Çin'in nasıl yönetilmesini istediğini söylemekte serbestti. İfade hürriyeti tanınmasıyla ÇKP'ye yönelik burjuva liberal çevrelerin eleştirileri de aciga cikti ve bunlara örgütlenme sansi verildi. Parti bunların yikici eleştiriler olduğunu biliyordu, fakat halkin önünde tartisarak bu görüsleri ancak yok edebileceğini dünya devrimleri pratiginden cikardigindan dolayi, bu yüzden cesaretlendiriyor ve hoşgörü gösteriyordu. Bununla birlikte birkaç ay sonra Sağa Karşı Harekat´te paralelinde başlatıldı.

Yine 1958'de Büyük İleri Atılım başlatıldı. Bu, Sovyet sanayi modelinin dışındaydı; bu yüzden parti içinde de muhalefetle karşılaştı. Buna göre Çin tarımı kollektivize edilecek ve kırsal alanda endüstri özendirilecekti.

Büyük İleri Atılım bazi alanlarda başarı gösterdi. Ancak Mao'nun da içinde olduğu parti çevrelerinde başarının daha da artırılabileceği düşünceleri de yaygınlaştı. Artan sayıda köylüler çelik üretimine kaydırıldı.Bu nedenlerle 1959'da Büyük İleri Atılımin sonucu çelik üretim hedeflerine ulaşılmıştı.Yine aynı dönemde Çin-Sovyet ilişkileri de bozuluyordu. Kruşçev sosyal emperyalist politikalarindan dolayi Çin'e Sovyet yardımını kesti. ÇKP tarafında ise ekonomide daha cesaretli atilimlar sürüyordu; olaganüstü tahil üretiliyordu. Böylece, savaş sonrası sanayileşme hamleleriyle düzelen ekonomi, agir bedeller (tahminen 12 milyon kadar insanın öldüğünü) ödenerek dahada gelisiyordu ve bagimsizlik politikalarindan ödün verilmiyordu.

Bunların sonucu olarak parti içinde çatışmalar da artıyordu. Liu Shaoqi ve Deng Siaoping revizyonistler'in de aralarında olduğu bazı önderler Mao'yu iktidardan uzaklaştırarak ona sembolik görevler yüklemek istiyorlardı. Böylece Mao'yu marjinalize etmeye başladılar; 1959'da da Liu Saosi devlet başkanı oldu, bununla birlikte Mao hala başkandı.

Kültür Devrimini başlatan esas olay da parti içi bu muhalefettir. 1966'da başlayan Kültür devrimiyle parti hiyerarşisi hiçe sayılarak iktidar doğrudan doğruya Kızıl Muhafızlara verildi. Bunlar çoğunlukla halk gençligiydi ve kendi mahkemelerini Mao´nun yasam ve paratik felsefesine göre oluşturuyorlardı. Sonuçta yüzmilyonların kitle inisiyatifleri bu hareketle ayağa kaldırıldı. Bu dönemde Mao güvenilir olarak bütün savaş yıllarından tanıdığı Lin Biao'yu seçti. Ancak çatışmalar öyle noktalara dayanmıştı ki, Lin'in Mao'ya karşı askeri bir darbe düzenlemeye çalıştığı ortaya cikti. Lin ise başarısız olunca Çin'den kaçmaya çalışırken Moğulistan üzerinde bir uçak kazasında öldü.

1969'da Mao, Kültür Devriminin sona erdiğini açıkladı. Resmi Çin tarihi ise Kültür Devriminin Mao'nun 1976'da ölümüyle sona erdiğini iddia eder. Mao hayatının son yıllarında Parkinson hastalığına yakalandı. Ayrıca akciğeri ve kalbi de rahatsızlanmaya başlamıştı.

9 Eylül 1976'da ölümünden sonra Çin'de iktidar mücadelesi ortaya çıktı. Bunların bir kısmı, daha sonra Dörtlü Çete denilen ve Mao'nun karısının da içinde olduğu gruptu ki, bunlar devrimci kitle seferberliği siyasetine devam edilmesini istiyorlardı. Hua Guofeng'in önderlik ettiği bir diğer grup, Sovyet modelinde bir merkezi planlamayı savunuyorlardı. Reformistlerin lideri olan Deng Tsiaoping ise Çin ekonomisinin faydacı bir siyaset temelinde inşasını savunuyordu ve ekonomik ve siyasi gelişmelerde ideolojinin tayin edici önemini reddediyordu.Sonuç olarak iktidarı Modern revizyonist Deng Tsiaoping ve kligi kazandı.

MAO ZEDUNG

Liberalizmle Mücadele

7 Eylül 1937

Biz aktif ideolojik mücadeleden yanayız; çünkü bu mücadele, Parti ve devrimci örgütler içinde savaşımızın yararına olan birliği sağlayan silahtır. Her komünist ve her devrimci bu silaha sarılmalıdır.

Buna karşılık liberalizm, ideolojik mücadeleyi reddeder ve ilkesiz barıştan yanadır; bu yüzden yozlaşmış ve bayağı bir tavra yol açar, Parti ve devrimci örgütler içindeki bazı birimlerde ve bireylerde siyasi soysuzlaşmayı doğurur.

Liberalizm, kendisini çeşitli biçimlerde gösterir.

Bir kimse açıkça hata işlediğinde, barış ve dostluk uğruna işi oluruna bırakmak; eski bir tanıdık, bir hemşeri, okul arkadaşı, yakın bir dost, sevilen biri, eski bir meslektaş ya da alt kademeden eski bir arkadaştır diye ilkelere bağlı tartışmadan kaçınmak. Ya da arayı bozmamak için, meseleye derinliğine girmeyip, şöyle bir dokunup geçmek. Bunun sonucunda hem örgüt, hem de o kişi zarar görür. Bu, liberalizmin birinci biçimidir.

Düşüncelerini örgüte aktif olarak iletmek yerine, özel çevrelerde sorumsuz eleştirilere girişmek. Kişilerin yüzlerine karşı hiç bir şey söylemeyip arkalarından çekiştirmek ya da toplantıda birşey söylemeyip sonradan dedikodu yapak. Kollektif hayatın ilkelerine kulak asmayıp kendi bildiğini okumak. Bu, liberalizmin ikinci biçimidir.

Kendini şahsen ilgilendirmeyen işlere kayıtsız kalmak; yanlış olanı pek iyi bildiği halde, mümkün olduğu kadar az şey söylemek, açıkgöz davranıp, kaçak güreşmek; sadece, suçlanmamaya bakmak. Bu, liberalizmin üçüncü biçimidir.

Emirlere uymayıp kendi görüşlerini herşeyin üstünde tutmak. Örgütten özel bir ilgi beklemek, buna karşılık örgüt disiplinini tanımamak. Bu, liberalizmin dördüncü biçimidir.

Birlik, ilerleme ya da çalışmanın gerektiği gibi yapılması için hatalı görüşlere karşı tartışmak ve mücadeleye girişmek yerine, kişisel saldırılarda bulunmak, hır çıkarmak, kişisel kin gütmek ya da öç almaya bakmak. Bu, liberalizmin beşinci biçimidir.

Karşı çıkmaksızın yanlış görüşleri dinlemek ve hatta karşı-devrimci düşünceleri duyup da haber vermemek, bunları sanki hiçbirşey olmamış gibi kayıtsızlıkla karşılamak. Bu, liberalizmin altıncı biçimidir.

Kitleler arasında olup da propaganda ve ajitasyon yapmamak ya da kitle toplantılarında konuşmamak, kitleler içinde araştırma ve inceleme yapmamak; tersine, kitleler karşısında kayıtsız kalmak, kitlelerin dertleri ile hiç ilgilenmemek, bir komünist olduğunu unutarak komünist olmayan sıradan biri gibi davranmak. Bu, liberalizmin yedinci biçimidir.

Birinin kitlelerin çıkarlarına zarar verdiğini görüp de tepki duymamak, onu vazgeçirmemek, engellememek, ya da ikna etmemek ve bunu sürdürmesine göz yummak. Bu, liberalizmin sekizinci biçimidir.

Belli bir plan ya da yön olmadan, gönülsüz, baştan savma çalışmak, gün doldurmaya bakmak, "gözlerimi kaparım vazifemi yaparım" tavrı takınmak. Bu, liberalizmin dokuzuncu biçimidir.

Kendisini devrime büyük hizmetlerde bulunmuş saymak, kıdemli olmakla böbürlenmek, büyük görevler için yetersiz olduğu halde küçük görevlere dudak bükmek. Çalışmada savruk, öğrenmede gevşek olmak. Bu, liberalizmin onuncu biçimidir.

Hatalarının farkında olmak, ama onları düzeltme yolunda hiç bir çaba göstermemek, kendine karşı liberal bir tavır takınmak. Bu, liberalizmin onbirinci biçimidir.

Daha bir çoğunu sayabiliriz. Ama bu onbir tanesi başlıca biçimleridir.

Bunların hepsi de liberalizmin birer ifadesidir.

Liberalizm devrimci bir topluluğa son derece zararlıdır. Birliği kemiren, dayanışmayı zayıflatan, kayıtsızlığa yol açan ve ayrılık yaratan yıkıcı bir şeydir. Devrimci safları sağlam bir örgütlenmeden ve sıkı bir disiplinden yoksun kılar, politikaların uygulanmasını engeller. Parti örgütlerini Partinin önderlik ettiği kitlelerden koparır. Bu, son derece kötü bir eğilimdir.

Liberalizm, küçük-burjuva bencilliğinden kaynaklanır, kişisel çıkarları birinci plana alır, devrimci çıkarları ikinci plana iter ve bu da ideolojik, politik ve örgütsel liberalizme yol açar.

Liberal kimseler Marksizmin ilkelerini soyut birer dogma olarak görürler. Marksizmi kabul ederler, ama onu uygulamaya ya da hakkıyla uygulamaya yanaşmazlar; liberalizmlerinin yerine Marksizmi koymaya yanaşmazlar. Bu kimselerde Marksizm vardır, ama aynı zamanda liberalizm de vardır. Marksizmden söz eder, liberalizmi uygularlar. Marksizmi başkalarına, liberalizmi kendilerine uygularlar. Bunlar her iki malı da dağarcıklarında bulundururlar ve her birini kullanacak yer bulurlar. Bazılarının kafası işte böyle işler.

Liberalizm, oportünizmin bir ifadesidir ve Marksizme tamamen aykırıdır. Olumsuzdur ve nesnel olarak düşmana hizmet eder; içimizde sürüp gitmesinden düşmanın hoşnut olması bundandır. Bu niteliğinden dolayı liberalizmin devrim saflarında yeri olmamalıdır.

Olumsuz bir özü olan liberalizmin üstesinden gelmek için olumlu bir özü olan Marksizmi kullanmalıyız. Bir komünist meselelere etraflı bir şekilde bakmalı ve sağlam ve faal olmalıdır; devrimin çıkarlarını canı gibi korumalı ve kişisel çıkarlarını devrimin çıkarlarına tabi kılmalıdır; Partinin kollektif hayatını sağlamlaştırmak ve Parti ile kitleler arasındaki bağları güçlendirmek için her zaman ve her yerde ilkelere bağlı kalmalı ve bütün yanlış düşünceler ve eylemlerle bıkmadan usanmadan mücadele etmelidir. Parti ve kitlelerle, herhangi bir kimse ile ilgilendiğinden daha fazla ve gene başkalarıyla, kendisi ile ilgilendiğinden daha fazla ilgilenmelidir. Ancak böylelikle komünist adına hak kazanabilir.

Bütün sadık, dürüst, faal ve açıksözlü komünistler, aramızdaki bazı kimselerin gösterdiği liberal eğilimlere karşı koymak için birleşmeli ve onları doğru yola getirmelidir. Bu, ideolojik cephemizdeki görevlerden biridir.

YAZMALIYIZ

A. CEMAL LAÇİN

Dünyada cehalet kadar kötü birşey yoktur. Bu güne kadar güzelliklerin dışında insanlık aleminin başına ne geldiyse, işlerin yolunda getmeyişi, toplumun büyük çoğunluğun fakir oluşu, bir avuç insanın, miliyonlarca insanı çeşitli entrika oyunlarıyla asırlar boyu sömürmeleri ve her defasında değişik kılıflara bürünerek yönetmeleri ve bunun yaşam hakkı bulmasının arka planında cehalet olsa gerek. Ama bir gün gelecek ezilen yoksul insanlar bu cehaleti ve buna yön verenleri bir daha yeryüzüne gelmemek koşuluyla tarihten süpürüp temizleyecekler, bu mutlaka olacak,gericilik yok olacak.

Tarih herşeye rağmen sayfalarını yenileyerek ilerliyor. Yaptıklarımızla,yapamadıklarımızı kendi sayfalarına not düşüyor, günü geldiğinde sayfalarını bir bir çevirerek konuşur. Onun için tarih defterine hep yazmalıyız. Gelecek genç ve yeni kuşaklara, dışımızdaki dünyaya bakışaçılarımızı yazmalıyız,.geleceği ve yığınları kazanmak için daima doğruları anlatarak kavratmak için yazmalıyız, pratiklen öğrendiklerimizi yazmalıyız, yığınlardan, düşmandan, pratiğimizden öğrenmesini bilmeliyiz, o bir tarihtir asla yalan söylemez.

Tarih defterine biz devrimciler, entelektüeller,bürokratlar, feodaller, egemenler, taş kafalılar vs. Her kes yazar.Yüz yıllarda gelip geçse bu tarihi gerçeği hiç kimse inkardan gelemez.

Yep yeni bir tarih yaratacağız
Kızlarımız ve oğullarımızla,
Masmavi göğün altında
Hemde şafaktan evvel.

Bugün gerek dünya konjöktöründe olsun, gerek ülkemiz yerküresinde olsun, kötü geden şeyleri tersine çevirebilmek için ancak devrimci kararlılık özveri ve ilkeli çalışmakla mümkündür. Devrimcilik; yeni bir toplumu yaratmak için, kendisini sürekli yenileyen, değişen,değiştirenlerdir. Kendini yenileyip değiştirmeyen bir insan toplum içinde ancak geçmişin değerleri üzerinden hareket etmeye çalışır, buda mücadeleyi ileri götürmez, mücadelenin dar döngüsü içerisinde kırılmalara sebebiyet verecektir. Ancak; devrim cephesinde, devrimcilik adına sadece lafazanlık yapıp, sınıf mücadelesinden alıntılar yapmakla var olan düzenin değişimi mümkün değildir. Devrim, akıl ve beyin işidir, fedekarlık, özveri, cüret daha doğrusu bedel ister.Yıkımların içinden yeniden inşaalar ister. Devrimciliği kendimizde yaşam parçası haline getirmezsek, ne değişebilir, nede değiştirebiliriz, ve nede yenilenebiliriz, önce kendimizi yenileyerek değiştirmeliyiz. Yoldaşlar arasındaki diyalektik bağları daha da pekiştirip üst boyuta çıkararak, halkımızı sevmeliyiz, halk sevgisi olmayan, halkını sevmeyen bir devrimci, devrimci olamaz. Bu bilimsel ve evrensel yenilenmeyi ve değişimi ailemize sonra çevremize yansıtıp yığınlar içinde etkin olmak zorunluluğumuz ve sorumluluğumuz vardır.

Burjuvazinin egemen sınıflarına karşı devrimcilik, yenilenmedir. Eğer burjuvazinin yaptırımlarına karşı Yeni Demokratik Cumhuriyet Proğramını alternatif olarak en geniş yığınlara taşıyıp anlatarak kavratmazsak, yeni politikalar üretmez, yaşamdan öğrenmez, ve yeni pratiklerin hizmetine sokmazsak eğer, burjuvazinin ömrünü daha da uzatmış oluruz.O zaman geleceğimizi kazanmamız tehlikeye girer.

Geleceğin kazanımcısı olabilmek için, geride bıraktığımız zengin ve tecrübeli tarihimizi bilince çıkararak, kavrayıp ve anlayarak bu deneyim ve tecrübeler ışığında, sınıf mücadelemizin yeni pratiklerinde hayata geçirmek asıl görevlerdendir.

Yeni süreçte gelecek büyük ve güçlü dalgalara karşı inanılmaz denilen o güçlü kulaçları atabiliriz. Okyanusun o dağ gibi tayfunlarını yunus gibi boşa çıkartmak asla zor olmaz. Aksi taktirde bu güçlü dalga ve tayfunlar bizi yutacaklar. Sınıf kavgasında aldığımız derin yaralarımızı deneyimli ve tecrübeli doktorlarımızla sararak, devrim kervanımız kesintisiz olarak yoluna devam ediyor. Daha güzel ve kaliteli bir gazete için yaratıcılığımızı kulanalım.Gazetemiz bizim çalışma aynamızdır.

Davos zirvesi'nde emperyalist çözümsüzlük ve emperyalist kutuplaşma arasındaki çelişki bir kez daha su yüzüne çıktı !

Ocak ayının son haftasında İsviçrenin Davos kentinde 36. sı gerçekleştirilen zirve, bu yıl geçen yıllara göre ayrı bir görünüm altında toplandı. Spor dünyasından, sanat ve Medya dünyasına kadar, sağlık alanından, iletişim alanına kadar bir çok çevre zirveye katıldı. Zirveden kamuoyuna yansıyan yönleriyle bakıldığında, tam bir fiyasko. Bu şaşırtan bir durum değildir aslında. Bir çözümsüzlük süreci içine girmiş bulunan egemen güçler, bu zirveden bir şey çıkaramıyacaklarını bildikleri halde, bu çözümsüzlüğe geniş bir çevreyi katarak, olumsuz gidişatlarını gizlemeyi hesapladılar. Adeta bahsi geçen çevreleri kendi gidişatlarına dahil ettiler.

Bu aslında yeni bir makyajı ifade ediyor. Dünya Ekonomoik Formu, (World Ekonomik Forum) Bu güne kadar, yaptığı zirvelere, esas olarak büyük gelişmiş tekel grupları vede onların siyasi iktidar sahiplerinin davet edildiği ve bunlarla sınırlı tutularak gerçekleşen zirveler oluyordu. Bu yılki zirvenin imajı değiştirilerek toplanmasının altında yeni hesaplar olduğu kesindir. Siyasi iktidar sahiplerinin içinde bulundukları durumu kendileride açıkça itiraf etme durumundadırlar. Büyük kaygıların olduğunu gündeme getirirken, çözüm noktasında tam bir çözümsüzlük yaşıyorlar. Bir medya gruplarının tam teşekküllü olarak davet edilerek söz sahibi yapılması, yeni süreçte nasıl saf tutmaları gerektiğine dair bir bilgilendirme konferansına dönüştürüldü. Bu şuna işarettir. Her zaman olduğu gibi, gelecek dönemde de medya kuruluşlarına önemli derecede ihtiyaç duyacakları anlamında açık bir mesaj verilmiştir.

Zirveye katılan medya temsilcileri aracılığıyla kamuoyuna «zirve; dünyasal sorunlara geniş kesimlerle birlikte sorunları dinleme ve birlikte çözüm üretme» amacı taşıdığı biçiminde gösterilmeye çalışıldı. Spor dünyasının tanınmış isimleri, yıllardır Latin Amerika başta olmak üzere, yoksul ülkelerdeki durumu devamlı gündeme getirmeye çalışarak yardım eden ve bu kıtalardaki hastalıklarla mücadele etmede sürekli bir uğraş içinde bulunan kimi sanat ve müzik sanatçılarının da buralara davet edilerek konuşturulmaları vs., anlaşıldığı üzere tamda bir riyakarlık örneğidir. Kitleleri yanıltmanın tipik bir görünümü içinde geçen Davos zirvesi ; görüntülediği konularlada anlaşılıyorki, çözümsüzlük derinleşmektedir. Perde arkasında ele alınan konular ise, esasta gizlenmiştir. Örneğin, spor alanında ifade edilen sözler gerçeği yansıtmamaktadır. Tek cümleyle söylemek gerekirse eğer ; spora bu günkü sistem koşulları içnde bakılırsa, insan sağlığının geliştirlmesi ve korunmasınamı hizmet ettiği, yoksa para babalarının ceplerinin dolmasınamı hizmet ettiği çok net anlaşılacaktır. Spor faliyeti geniş kitlelerin sağlığına itina gösterilip, her insanın bu aktiviteden düzenli olarak faydalanma imkanı nerdeyse yok denecek kadar azdır. Spor alanları vede zaman imkanı tamamen imkansız hale getirilmişken, büyük rantların sağlandığı, vede milliyetçi duyguların hortlatılmasının dışında başka bir anlam ifade etmeyen bir araç haline getirilmiştir. O bakımdan, Davos zirvesi bir kez daha, büyük tekel gruplarının daha çok gelişerek palazlanmalarının yolunu sadece bir alanda değil, toplumsal faliyet vede aktivitelerin yapıldığı her alanda meşrutiyet kazanmalarının zeminini güçlendirmiştir. Hemde bunu değişik kesimlerden zirveye davet edilen şahsiyetrler ile birlikte, «bakın sizin sorunlarınızı sizlerle birlikte tartışıyor, birlikte çözüm buluyoruz» demeye getirerek yaptılar.

Serbest rekabetin yarattığı rakip pazar sıkıntısı:

ABD ve ABli Emperyalistlerin bu zirvede özellikle gündeme getirmeyi hesapladıkları bir konu vardı. Cindeki ekonomik büyüme hızı. Bunu frenlemek için, bir şekilde bu zirvede hatırlatılması gerekiyordu. Sonuçta öylede oldu. Cin ve Hindistan zirveye damgasını vurdu. AByi oluşturan gelişmiş batı Avrupa Emperyalist devletleri, bu gelişme karşısında tam bir panik içinde olarak, her defasında şikayetlerini dile getiriyorlardı. Ne varki, «serbest piyasa ve serbest rekabet» anlayışında hareket ettiğini ifade eden Çin, bu ifadesiyle kendisini haklı noktada tutmaya çalışsada, rakipleri bu kez başka bir noktadan sıkıştırmaya çalışma hesaplarıyla karşılık verdiler.

Farklı kutuplar şeklinde gelişim gösteren Emperyalist bloklaşma, Bu dönem, nüfus yoğunluğunun sağladığı avantajdan yararlanarak ucuz iş gücü vede ucuz hammadde kaynaklarına sahip olmasından ötürü, tekstil sanayinde dünya pazarını alt üst etme noktasına gelen Çin gerçeği vardı. Bu durum diğer Emperyalist blokların işine kattiyen gelmiyordu. Bir yandan sürekli zayıflayan ve giderek kaybolan sömürge pazarları, diğer yandan kendi öz pazarlarını zorlayan rakip kutupların kendi pazar alanlarını genişletme hareketi sonucu, karşı karşıya kaldıkları bu olumsuz durumu tersine çevirme planlarını bir şekilde bu zirveye taşıdılar vede açıktan dışa vurdular. Çinin «sosyal bir devlet olmaktan uzak olduğunu, sosyal hizmetlere gerekli önemi ve gerekli ödenekleri ayırmadığını, Demokrasi alanında yaterli seviyede bulunmadığı vs. konularda sıkıştırmaya çalışarak, en azından bu psikolojik baskı yöntemiyle, piyasalardaki etki gücünü kırmaya ve de geriletmeye çalışmalarıydı.

Zayıflayan sosyal Devlet ve kızışan çelişkiler :

Bu gün çok daha açık bir şekilde görülüyorki; özellikle ABD sermayesi ve Batı Avrupa Emperyalist sermayesi dış pazarlara açılmada her gün yeni engellerle karşılaşmaktadır. Bu engeller sonucu doğal olarak kendi içinde sıkıntıya düşüyor. Ve dış pazar kaybı gün geçtikçede artış gösteriyor. Dün ithalat ürünlerini son derece düşük rakamlar ödiyerek elde etme avantajını elde ederken, bu gün bu avantaj risk sayılabilecek noktaya gelmiştir. İçerden dışarıya açılmanın yol ve olanakları her geçen gün biraz daha zayıflama gösteriyor. Haliyle durum böyle olunca, hem içerde, hemde dışarıda daha fazla saldırgan bir duruma geliyor.

Somutlaştıracak olursak ; Fransız finans sermayesi, 1800lü yılların son çeyreğinden itibaren hızlı bir gelişme gösterir. Bu gelişim, tamamen o süreçte Fransız Emperyalizminin sömürge politikasının yoğunluk kazanmasıyla olanaklı olur. Yakın dönemde, Fransa parlamentosunda «Fransa sömürgelere sahip olur» türden bir hükmün yasal olarak varlığının korunması vede yasallaştırılması fikri tartışıldı. Ancak «sömürgelere sahip olur» anlayışı karşı çıkışlarla birlikte, yasal bir madde olarak anayasaya girmesi gerçekleşmedi. Bu örneği şunun için verme gereği duyduk. Kimileri tarafından «az gelişmişlik, çok gelişmişlik» meselesi tartışılır. Cok gelişmişlik meselesi, yukarıda Fransa örneğinde görüldüğü gibi, «çok gelişmişler» olarak tabir edilen Emperyalist ülkelerin sömürge politikasından ayrı düşünülemez. Sanayi kapitalizminin doğuşundan bu güne üzerinde yükseldiği zemin tamda budur. Daha çok sömürge pazarlarına sahip olma koşuludur.

Az gelişmişlik olayı ise yine niyetlerle açıklanacak bir durumdan ibaret değil, Emperyalistlerin çizmeleri altında kalmaya mahkum olmuş, gelişim seviyeleri bir şekilde engellenmiş olan ülkeler yada kıtalardır. Gelişen ulusal ve sosyal kurtuluş mücadeleleri, bu alanları adım adım uyandırarak, kendi hak ve özgürlüklerini daha üst perdeden dillendirmeye başlamalarıyla birlikte, gerici egemen güçler bu durum karşısında çaresiz kalarak, her geçen gün yeni bir strateji belirleme yoluna gittiler /gidiyorlar.

Dışarıda gelişen alternatif tepkileri kırmak üzere, sivil toplumdan insanların yönünü vede dikkatlerini buralara çekmemek kaydıyla, kendi kulvarına davet etme hesapları içinde oldukları anlaşılmaktadır. Bunun üzerine bazı basın muhabirleri tarafından ; «bu yıl Davos Zirvesi biraz daha Demokratik bir görünüm içinde geçiyor» biçiminde değerlendirildi. Evet buda bir itiraftır. Ancak bu yılki zirve biraz demokratik olduğuna göre (!) peki geçmiş yıllarda yapılan 35 zirve ve bunun dışında yapılan daha başka zirveler hakkında neler söylemeniz gerekiyor acaba ? Cokça demokrasi havarisi kesilen egemnlerin, kitleleri aldatan söylem vede davranışları, bu anlamıyla gün ışığına çıkıyor.

Sorun burda hakketten demokrasi meselesine bağlı olarak, daha bir çok noktada ezilen kitleler tarafında öteden beri savunula gelen vede mücadelesi verilen haklar görmemezlik edilerek, bu hak ve talepler farklı noktalara çekilmiş, yaratılan karmaşık gündemlerle her şey sermayenin dünya üzerindeki egemenlik gücünün meşrulaştırılmasının hizmetine sokulmuştur. Ezilen Halkların, ezilen ulusların dahası işçi ve emekçilerin sürekli dillendirdikleri hak ve özgürlüklerinin arkasında başka nedenler aranarak yok sayılmış olsada, sistem tam bir çıkmaz içinde kendi kimliğini net olarak itiraf ediyor.

Sistemin her derdine deva: «Terörizm»

36. Davos zirvesinin ağrı kesicisi olarak yine «Teörizm» hapından kullanıldı. Her derde deva olmasada, her insanın rahatlıkla kullanabileceği ve çok rahat bir şekilde üstünde taşıyarak, rahatsızlık duyduğu anda kullanma özelliklerine sahip Aspirin hapı özelliğine sahiptir. Kayıtsız şartsız yönetenlerin tümü bu haptan kullanıyorlar. Belli bir süre için ağrıyı kesmeye iyi gelsede, sancıyı hepten iyileştirmesinin mümkünatı yoktur.

«Dünya istikrarının önündeki en büyük engel Terörizmdir.» Zirvenin tartışılan konularından biri olarak böyle tanımlandırıldı. Sonuç olarak, kendileri açısından ne kadar faydalı oldu bilemiyoruz. Fakat, bilinen şu ki ağrıyı kısmen uyuşturdular, velakin sancı devam ediyor. Bu sancının kesilmesi, sömürü dünyasının «adaletsiz dönen çarkının» kırılmasına bağlıdır. Küreselleşme stratejik planlarıyla; Dünya çapında daha açık belirginleşen iki kutbun, yani zenginin daha çok zengin olduğu, fakirin ise daha çok fakirleştiği objektif olgunun yarattığı ve yarın daha da büyüme gerçekliğine sahip olan bu uçurumun önü ancak «Terörizm» hapı kullanılararak ağrı kesilmeye çalışılıyor.

Hiçbir şekilde halkaların haklı ve meşru mücadeleleri ve hak talepleri, «terörizm» sayılarak engellenemez. Gelir dağılımındaki adaletsizlik, çığ gibi büyüyen işsizlik, kısıtlanan sosyal haklar, yeniden gündeme getirilen gerici yasalarla kitleler teslim alınamaz. Asıl terörizm buradadır. Belli başlı tekel gruplarının insafına bırakılmış bir dünya gerçekliği üzerinde yaşıyor olmamızdan kaynaklı olarak, köklü bir değişimin zorunluluğu sonucunda, vede emeğin özgür kalmasıyla bütün bu adaletsizliklerin son bulması gerekiyor. Böyle devam ettiği sürece, Ekonomok istikrarsızlık devamlı yaşanacaktır. Ekonomik istikrarsızlık beraberinde siyasal istikrarsızlığıda gündemde tutacaktır. Siyasal ve Ekonomik istikrarsızlığın faturası ise egemenler tarafından devamlı olarak ezilen, sömürülen kitlelere çıkarılacaktır.

Meselenin esası burada yatmaktadır. Hiçbir dönem, yaşanan sorunların sistemden kaynaklandığı tartışmasına olanak tanıyacak bir gündem yaratılmasının fırsatına imkan tanımama hesapları ve gayretiyle gündem yarattılar vede strateji belirlediler. Burayı ısrarla gizli tuttular /tutuyorlar. Bunun yerine sonuçlar üzerinden poltika geliştirilir ve kitleler sonuçlarla meşgul ettirilir. Sistemin tartışma konusu olması durumunda sona yaklaşılmış demektir. İşte bunun farkında olan egemenler, bu zirvelerinde tekrardan sermayenin yolunu açma, alabildiğince geniş olanaklar ve alanlar yaratma gayreti içinde buluştular. Kendi aralarındaki rekabetin yarattığı sancıları dile getirdiler. Birbirlerini dil ucuyla uyardılar. Bu istikrarsızlığın sistem kaynaklı olduğu anlaşılırsa, bundan «Terörizm faydalanır» uyarısını yapmayıda ihmal etmediler.

Zorlukların vede zorunlulukların bilincinde olarak, Anti-Emperyalist mücadele geliştirilmelidir !

Sistemde ekonomik siyasi çıkmaz derinleştkçe, bu durumun kitlelerde farklı beklenti vede arayışların gelişmesini önlemek üzere, yeni stratejiler belirleniyor, Farklı gündemler geliştiriliyor. Oysaki sistem varlığı objektif olarak bir çok adaletsizliği, hukuksuzluğu, anti-demokratik uygulamayı beraberinde getiriyor. Istenildiği kadar gerekçe uydurulsun, gündem saptırılsın gerçeklik böyledir. Karikatür krizinin yaratılması bu hesapların dışında tutulamaz. Çok yönlü hesaplar yaparak yön belirleme tutumu egemenlerin vazgeçilmez özelliklerinden bir tanesidir.

Bu gün karikatür krizi yaratak, islam dünyasının nabzı yoklanırken ; öte taraftan Avrupa konseyi Parlamenterler Meclisi(AKPM) Komünizmi gündemine alarak tartışma süreci başlattı. Sorun burda egemenlerin yarattığı gündemleri kaale alma durumunda olmamakla birlikte, sistemin zorlanmalarına açıktan işaret etme durumundayız. Bütün bunların gündeme getirilmesinin altında yatan telaş yada korku nedir? Onun açıklığa kavuşturulması bakımından oldukça önemlidir. Halk tabiriyle «korkunun ecele faydası yoktur» çürüyen asalak kapitalizmin kendisini ebedi görmesi üzerine kurduğu hayal alameti sonucudur ki, karşılaştığı her sorun karşısında daha çok kudurganlaşıyor. Bu çürüme derinleştikçe, saldırganlıkta sınır tanımıyor.

Komünizme karşı ideolojik saldırıya geçmesi, tamda bu çürümenin adım adım dışa vurumudur. Dünya çapında kapitalst sisteme karşı yükselen tepkilerin yükselişe geçmesi, egemenleri ciddi şekilde korkutmaktadır. Doğal olarak bu tepkilerin yeni arayışlara yöneleceği hesaplanarak, şimdiden ideolojik saldırı planını hayata geçirmeyi ihmal etmediler. Bu korku ve telaş ölüm korkusudur. Güney Asya korkutuyor. Latin Amerika korkutuyor. Asya korkutuyor. Dünya Halkları korkutuyor. Nepal bu korkuyu daha da büyütüyor. Bundandır ki, ezilenlerin hak ve özgürlük taleplerinde bulunmaları karşısına, her türden saldırı yöntemini devreye koyarak, halkların haklı ve meşru temelde gelişecek tüm mücadeleleri bu yolla engellenmek isteniyor / istenecektir. Bunun bilincinde olarak Anti Emperyalist mücadele büyük bir kararlılıkla geliştirilip, güçlendirilmelidir.

METZ'DE AB KARŞITI PANEL

ADHK bünyesinde oluşturulan 'Engin Özgürleşebilmesi İçin Emperyalizme Ve Emperyalist blok AB'ye Hayır' adıyla sonuçlanan paneller dizisinin bir ayağıda, olumlu tepkiler üzerine Fransa Demokratik Haklar Federasyonu tarafindan, 15 ocak 2006'da Metz Anadolu Kültür Merkezi'nde gerçekleşti.

Devrin ver demokrasi şehitleri adına yatağan bir dakikalik saygı duruşunun ardından başlayan panel, katılımın zayıflığına rağmen katılımcıların yoğun soru ve ilgileriyle olumlu bir atmosferde gerçekleşti.

Avrupa Ekonomik Topluluğu olarak kurulan AB emperyalist bloğu 2. Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası zayıf düşen Avrupalı kapitalist devletlerin mevcut ABD gücüne ve "Büyük Tehlike Komünizm Hayaleti"ne karşı kısa vadede korunabilmek, uzun vadede ise "alternatif" güç oluşturabimek için sadece ve sadece kapitalist talanın halklara karşı resmileştirilmiş adı olduğu dikkati çekildi. AB'nin yarım asırlık tarihinde çeşitli örnekler verilerek Avrupa'daki demokratik hakların istisnasız yaratıcısının bu coğrafyanın devrim ve demokrasi mücadelesi veren halkları olduğu AB'nin ise, en son AB anayasası ve Europol örneğinde olduğu gibi, gerek sinsi politikalarla gerekse oluşturdukları militer kurumlarla halkların en demokratik insani haklarını bile gasp etmeye çalıştıklarını vurguluyan FDHF panelisti, Fransa'nın varoşlarında başlayıp diğer ülkelerede sıçrayan 'Yoksullar Ayaklanması' olarak nitelendirilen olaylar için ise 'Özelde göçmen halkların tepkisini dile getirmekte fakat birebir sistemi hedef almaktan ziyade Sarkosy gibi kişilere yönelen kendiliğindenci ama bir açıdan da emperyalist-kapitalist sistemin gerçek yüzünü deşifre eden bir harekettir.' tanımlamasını yaptı.

Son olarak emperyalizme karşı Güney Amerika'dan Asya'ya kadar halka halka bir muhalefetin geliştiğini, ülkemiz koşullarında ise anti-emperyalist mücadelenin tek dayanağının Demokratik Halk Cumhuriyeti'ni ana örgütlenmesi Halk Savaşı'nı güçlendirmek olduğu senteziyle panel iyi bir coşkuyla son buldu.

DEMOKRATİK GÜNDEM-METZ

“Anlını dağ ateşiyle ısıtan,

Mercan Şehitleri yol

ANI DEFTERİ

SON BÖLÜM

Hiç böyle olmamıştım, nasıl başlayacağımı, girişi nereden yapacağımı kestiremiyorum.

Hangi birinizin anısından başlamalı...?

O kadar zorki sizleri anlatmak. Çok zorlanacağım, ama yinede bazı anılarınızı yazmaya..... bu kağıda dökmeye çalışacağım.

Yıl 1993’ ün son ayları. Benim yoldaşlarla tanıştığım ilk yıl. Bir cumartesiydi, iki yoldaşın düğünüydü. Sen karşıdan ağır, ağır geliyordun. Sana yaklaşıp, usulca koluna girdim. O kadar şaşırmana rağmen gülen gözlerinle bana bakıp ‘merhaba’ dedin.

Gülen gözlü yoldaşım, hocam, dostum, arkadaşım.... Aydın!

Şimdi sen gittinde, ben senimi yazıyorum, cesur yürek?

Ama sen anlatılamazsınki, insanın seni yaşaması gerek. Son yolculuğuna giderken yanımda olması gerekenlerden bir tanesisin, dedin. Geldim düzel yoldaşım, Malatya’dan- Dersim’e yine beraber yolculuk yaptık, bizimle birlikte Cafer yoldaş.....

Öylesine uzanıyordunuz ve ben her zamanki gibi üzerinizi örttüm. Senin yanına gelip yüzüne, ellerine, bedenine dokundum. Öptüm seni. Başımı göğsüne koydum... ben hep yanına geldiğimde; ‘kedi yine geldi’ derdin, hatırladın mı gülen gözlüm ?

Bak o kedi yine geldi, seni sonsuz sevgiyle ve cüretle uğurlarken baş ucunda.

Sunucu olduğum etkinliklerde, kırmızı flama sana çok yakışıyor derdin, al güzel yoldaşım...sana daha güzel yakışıyor! Ha unutmadan, bütün yoldaşların sana selamı var. Yanına bıraktığım güllerden biri Fidan’dan diğeri ise İbrahim’den. Daha bir güzelleştin kırmızı güller, karanfiller içinde.eylemlere ve etkinliklere giderken bakımlı gidin derdin.

Bu eyleme sende öyle gittin. Elbiselerini ütüledim, bak sigaran ve çakmağın orada duruyor. ‘Ben şehit düşersen beni yoldaşlarım gömmeli’ derdin.öyle yaptık. Seni Dersim’ in kızıl topraklarına armağan ettik. Seni Cemal’ in, Orhan’ın yanına gönderdik. Benden taraf sevgi dolu selamlarımı iletirmisin ?

Bu eylemde’ de sunuculuğu bana yaptırdın, beğendinmi sizlere okuduğum parti şiirini ?

Güzel gözlü,gülen gözlü yoldaşım, seni yüreğime gömüyorum, diğerlerini gömdüğüm gibi...

Serdar yoldaş..

Bu son yolculuğunda yanında olmadığım için çok üzgünüm. Ben aslında senin gittiğine hiç inanmadım. Her zamanki gibi yine yollardaydın koca yürek.

Yinemi yoldaş yinemi yollardasın? ‘Bizim hayatımız böyle’ derdin. Peki ben başım sıkıştığında kimi arayacağım? Oldumu yani şimdi, ikinizi birden uğurlamak? O güzel, o sıcak ve mutevazı Serdar yoldaş unutmayacağım. Senide yüreğime gömdüm.....

Uğurlar olsun canım yoldaşım, uğurlar olsun.

Sizi uğurlarken düşman sevinmesin! Öyle bir miras bıraktınız ki bize asla yılmayacağız.

Senin Aydın’ın , Cafer’in, Okan’ın, Berna’nın ve hepinizin güzel fikirlerinizi beynimize kazıdık. İşte hem 17’lerin hemde diğer yoldaşları böyle yaşatacağımıza söz veriyoruz.....

★ ★ ★ ★ ★

Haberinizi aldım yoldaşlar, taaa uzaklardan, Dersim’in Mercan vadisinden, 17 taze karanfilin, koparıldığı dalından sanki dev bir taş ocağını, dinamitleyip, üstüme devirdiler.

Tıkandım yoldaşlarım tıkandım. Acım o kadar büyüktüki gözyaşlarım hicran olup aktı içime, genzim yandı yutkunamadım. Nasıl ama nasıl unutabilirim, gece gündüz demeden yılmadan usanmadan, yorulmadan, çoğu zaman uykusuz çoğu zaman aç ama onurla insanlık adına sunduğunuz o güzellikleri.kim ama kim unutabilirki, kim inkar edebilirki. O alın teri emeğinizi mücadelenizi hep ama hep zorkoşullarda yılmadan , yine hep zor olanı seçerek, savaşarak insanlık onuruna yakışır bir şekilde yaşamak için çırpınışınızı.

Hepiniz bu uğurda, kaç kez ama kaç kez ağır bedeller ödediniz, bu bedeller, bu ağır koşullar, yıldırmadığı gibi sizleri tam tersine dahada güçlü kılıp devrimci kimliğinize yakışır bir şekilde her zaman dimdik onurla ayakta duruşunuzu, işkencehanelerde bile tüm acılara zor koşullara insanlık onurunun ayaklar altına alınıp çiğnendiği durumlarda bile, ser verip sır vermediniz, yine onurlu yaşamı seçtiniz hep. Biliyordu yoldaşlarım biliyordu, hain, katil, faşist Türk devleti biliyordu büyüklüğünüzü, korkuyordu gücünüzden, cesaretinizden korkuzusluğunuzdan. Güçsüzdü faşizm, devrim savaşçılarına karşı biliyorduki devrim neferleriyle baş edemiyeceğini, teslim olmayacağını cesaret edemezdi tabiki savaşmaya.

Bilemezler onlar bilemezler yoldaşlarım onurun.emeğin, alın terinin, dürüstlüğün ne demek olduğunu. Çünkü katiller hep sinsice pusu kurup yargısızca infazı, katletmeyi, haince arkadan vurmayı, ihaneti bilirler.

O yüzdendirki sinsice, kalleşçe pusu kurup arkadan katlettiler. Büyük bir zaferi kazandıklarını düşünürken, katil Türk devleti bilemediler, kopardıkları her bir karanfilin, köklerininde olduğunu, akıttıları her bir damla kanla tekrar toprakta filizlenip çoğalarak isyanla geri dönüp, düşmanı o kanla boğacaklarını hesaba katmadılar.

Bilemezlerdiki,

Devrim Şehitleri ölümsüzdür.

Bir ölür bin doğarız.

Tüm Devrim Şehitleri Anısına saygılarımla.

Öpüyorum hepinizi yoldaşlarım. Özlemleriniz hep yüreğimde kalacak.

Handan Schiemanski

★ ★ ★ ★ ★

Gelmediniz
Ben hep sizi bekledim, eksilen yanlarımla
sizden saklı ESKİDİM…..
İsmet Polatlı

★ ★ ★ ★ ★

Bıraktığınız kavga bayrağı ellerimizde dalgalanacak.

Şehit düşüş haberinizi aldığımda yaşadığım duygu atmosferini anlatmak çok zor, o anki acıyı, öfkeyi, bir çok duyguyu içiçe yaşamak gerçektende çok zor. Bir çoğunuzu tanıma onuruna sahip olduğum için acım ve öfkem dahada büyüktü.

Ama şunuda sizlerden öğrendimki devrim mücadelesinde gidenlerin ardından yaş dökülmez, gidenlerin bıraktıkları, onurlu mirası sahiplenerek Devrim davasına ve ideallerine sahip çıkmaktır. Bu bilinçle ve inançla hareket ederek sizlerin tohum olup yeşerttiğiniz ve kanlarınızla kızıllaştırdığınız Devrim bayrağını asla yerlere düşürmeyeceğimize and içiyoruz, ve diyoruz ki

Şan ve Şeref olsun Komünizim için Şehit düşenlere

Yaşasın öncü kurmayımız MKP

Berlin’den MAHİR

★ ★ ★ ★ ★

Haziran’ın o sıcağında benimize kurşun gibi düşen 17 yoldaşlarımı saygımla anıyorum.

Onlar bizim şehitlerimizdir.

Atılan yürek, atılan taş, dökülen kan hepsi bizimdir İbo bizimdir.

İbo ve onların neznindeki bütün şehitler bütünm değerler bizimdir, hepsini ama hepsini saygı ile anıyorum

MEHMET Fransa

★ ★ ★ ★ ★

Yoldaşlar hepinizi tanımasamda bir kaçınızla tanışma şansına sahip oldum.

Tanıdığım ve inandığım ender insanlar ve devrimciler idiniz. Ve sizleri tanıdıktan sonra var olan mücadeleye inancım çoğaldı. Bu müstesna sayfalara alışıla gelmiş şaşa dolu cümleler yazıp doldurmayacağım. Ama şunları söylemeliyim ki insanlık onuru, ezilen halklar, direnenler denilince aklımdaki isimlerin en başında geleceksiniz.

Aramızdan ayrılmanıza üzülmekten başka şeylerde yapmaya çalışacağım.

Gittiğiniz bu son yolculuğunuzda bu dünyada bulamadığınız huzurla uyuyun..

SERDAR

★ ★ ★ ★ ★

yüzünü kanla yıkayan...”

umuzu aydınlatıyor!

Yoldaşlarıma

Yoldaşlarım sizin acı haberinizi aldığımda yıkıldım. Ve bir türlü kalemi elime alıp yazamadım, çükü bir veda mektubu yazıyor hissine kapılmaktan korkuyordum.....

Ama şu an düşünüyorumda, siz hep bizimlesiniz düşüncelerinizle, kararlılık ve inançlılığınızla hep bizimle olacaksınız.

Yürüdüğünüz o devrim yolunda yürüyerek sizleri yaşatacağız.

ŞİYAR

★ ★ ★ ★ ★

Bir yerlerden bir şiir duymuştum bir zamalar. Acıyorsam sana anam avradım olsun. Ama aşk olsun sanaçocuk aşk olsun!

Her şeyiyle kendini devrim yoluna adayan sevgili arkadaşlar size siz ölmediniz hala yaşıyorsunuzda deyip klasik bir cümleyle olayı geçiştirmek istemiyorum, bu cümle benim beynime hitap etmiyor, sadece şunu diyorum iz bırakıp gittiniz, umarım sizin o temiz güzel izinizden aydınlık yolunuzdan gelecek olanlar tıpkı sizin gibi her anlamıyla güzel olurlar, güzellik çok boyutludur ve bunu sizler tam anlamıyla kavramış can insanlardınız. Bu kıvılcımdan ateşler yanacaktır, sizin bu gidişiniz ani oldu bence kalmalıydınız gidişinize destek verenlerinde mutlaka bedel ödeyecekleri o an gelecektir. Çünkü açık yürekli insanlar açıklarda yürüdükleri için güneşin gölgesi vurur üzerlerine ve gölgeleri karanlık duvarlara vurmaz, Hain olan korkan gölgede yürür duvar diplerindeki gölgelerde hem duvara, hem çamura vurur dik yürüyemediği için düşmeye mahkumdur. Sevgili canlar kendinize oralarda çok çok iyi bakın. Hepinize kucak dolusu karanfil kokulu selamlar ve sevgilerimle.

Bedel ödedik ama ödetirizde! Fakat sinsice değil hesap sora sora.

ülker

★ ★ ★ ★ ★

Bahar gülüşlüm Cafer yoldaş, sizler nasıl anlatılırsınızki ey kavgamızın kızıl gülleri. Hep gülerin ağız dolusu sabırla ısrarla ve inançla nakış nakış işlerdin sevdayı ve kavgayı. Sabrın bir okyanus kadar geniş inancın bir derya kadar büyüktü. Ben anlatamam seni ve sizleri. Sizleri Dersim'in dağları, hapishaneler, işkencehaneler, ülkemin bereketli toprakları anlatsın kavgaya ve sevdaya olan inancınızı.

Hele bie yol verin dağlar, hele bir yol verin ayak basayım memleketimin topraklarına, bir yüz süreyim Dersim'in Munzur'un doruklarına, içeyim içeyim suyundan kana kana en doruklarından bir deste kırçiçeği toplayayım sevdiceğime. Yol verin hele dağlar yol verin anacığımın nasırlı ellerinden öpeyim, dostlarımla yoldaşlarımla bir tutam hasret gidereyim.yol verin dağlar yol verin uzanayım hele şu Dersim'in bozkırlarına derin bir nefes çekeyim savurayım özlemlerimi gökyüzünün maviliklerine.

Kırçiçeğim Aris yoldaş, bu özlemlerle doldurmuştun sırtçantanı koyulmuştun sevda yoluna. Kopmamıştın hiçbir zaman Munzur'un doruklarından kekik ve nergiz kokularından. 'Ey felek sen burada canımı alamazsın, canımı ancak Dersim'in topraklarında alırsın'derdin ve arzuladığın hep istediğin Munzur'un, Dersim'in dağlarında yoldaşın ile birlikte birer şahan olup gökyüzüne kanat çırptınız.

Merttin, yiğittin kavgan gibi, dar günün dostu, yoldaşı, canciğerdin, hele hele çocukların biricik sevgilisi idin Aydın yoldaş. Şimdi yüreğim isyan, yüreğim bir yanar dağ gibi yanar bedenimde ve binlerce gözyaşı olup aktı aktıda yüreğime yinede söndüremedi yüreğimde yanan bir volkan gibi bu acıyı. Hangi birisinin acısına yeterki bu gözyaşı söyleyin bana dostlar, yoldaşlar söyleyiiiiiiiin.....

Onyedi yerinden vuruldu yüreğim, onyedi yerinden hançerlendi, onyedi yerinden parçalandı gülüşlerim. Oysa daha tazeydi gülüşleriniz, daha sıcaktı bakışlarınız, sesiniz hala yankılanır kulağımda. Ah yüreğim hala inanmak istemez ani gidişlerinize , daha yeni yudumlamıştık çaylarımızı, üzerine birde cıgara sarıp içecektik, ne kadar hızlı gittiniz bir su gibi berrak bir ırmak gibi coşkunca akıp gittiniz, usulca yüreklerimizden bir yoksul çocuğun bakışları gibi masum ve yüce sevdalara.

Son kez uğurlarken sizleri, kızıllaştı tüm alanlar, sıkıldı binlerce yumruk, bilendi öfkeler, binler bir ağızdan haykırdı sevdanızı ve haykıracakta 'yeryüzü aşkın yüzü oluncaya dek' **17'lerin anıları önünde saygıyla eğiliyorum.....**

yadigar can bayar

NEPAL

Toplantı-Turunu Destekleme Çağrısı Nepal'de Devrim: Yeni Bir Dünya Mümkün!

Dünya Halkları Direniş Hareketi Geçici Örgütleme Komitesi (Avrupa)

Sevgili Yoldaşlar ve Arkadaşlar!

Bir çoğunuzun bildiği gibi, feodal baskının zincirlerinden ve yabancı tahakkümden kurtuluşu için Nepal halkının yürüttüğü mücadele son dokuz yıl içinde devası yol katetti. Bu zaman zarfında bugün artık ülke toprağının ve halkının çoğunluğunu kapsayan devrimci üs alanları yaratmak için - kendi tabiriyle - bir halk savaşı yürüten Nepal Komünist Partisi (Maoist) önderliğinde tarihi öneme sahip bir devrim gerçekleşti. Bu devrimci üs alanlarında, köylüler tarafından seçilen ve ülke çapında Birleşik Devrimci Halk Meclisinde biraraya gelen Halk Komiteleri insanların yaşamında köklü değişimler şimdiden sağlamış durumdalar. Kastlar ve ulusal baskı tasfiye ediliyor, kadınlara eşit haklar tanınıyor, yerel tiranların ve feodal hükümdarların köylüler üzerindeki iktidarları yıkılıyor ve genel ücretsiz eğitime geçiliyor. En önemlisi de, bu takdire şayan dönüşümlerin, gerçek halk iktidarı kurularak gerçekleştirilmesidir. Daha önce yerkürenin en fazla ezilen ve sömürülenleri durumunda olan milyonlarca insanı, kendi kaderlerini kendi ellerine alıp, sadece kendileri için değil, bütün insanlığın kurtuluş mücadelesinin bilinçli bir bileşini olarak gerçekten yeni bir dünyayı inşaa etmeye başlama durumuna sokan anahtar faktör de budur. Kral Gyanendra Shah'ın feodal rejimi ve komutasındaki Nepal Kraliyet Ordusu bu başarılı mücadeleye azgın şiddetle cevap vermektedir. Bu gerici rejim bugün herzamankinden daha da teçrit olmasına rağmen, büyük yabancı güçlerden aldığı destek sayesinde halen iktidarda kalabilmektedir. ABD, Hindistan ve _ngiltere başta olmak üzere, bu ülkeler Nepal halkı ve ülkenin zengin kaynakları üzerindeki mutlak hakimiyetlerini devam ettirebilmek için, on hatta yüzyıllar boyunca Gyanendra gibi gericileri kullanmışlardır. Bir taraftan hizmetine milyonlarca Dolar değerinde silah, yüzlerce "askeri danışman" ve düzinelerce istihbarat elemanı ve ajan, diğer taraftan siyasi ve diplomatik destek sunarak despot Gyanendra'yı beslemişlerdir. Gyanendra'nın son birkaç yıl içinde askeri gücünü ikiye katlamasına yardımcı oldular. Ordu güçlerinin peş-peşe katliam, sistemli işkence yapmalarına ve Nepal dünya da "gözaltında kayıplar'ın" en yoğun yaşandığı ülke olmasına rağmen, Gyanendra'nın otokratik rejimini "demokratik" diye tanımlamaktadırlar. Yine aynı büyük güçler, Gyanendra tiranından ve kendilerine dayatılan ortaçağ kabusundan kurtulmak için milyonlarca insanın yürüttüğü mücadeleyi "terörizm"le damgaladılar. Gyanendra rejiminin bugün artık kendisini güç-bela iktidarda tutabiliyor olması gerçeği, halkın mücadelesini ezmeyi hedefleyen bir yabancı askeri müdahale, hatta işgal tehlikesini son dokuz yıldakine oranla daha da artırmaktadır. Dünya çapındaki, özellikle de Avrupa'daki insanların Nepal'deki gerçek durum ve orda insanların mücadelesiyle ve fedakarlıklarıyla yaratılan yeni bir dünyanın temelleri hakkında çok az bilgiye sahip olmaları bu tehlikeyi daha da büyütmektedir. Bir yanda Nepal'de yürütülen ve dünya çapında tarihi öneme sahip olan mücadele ile buna karşı açık dış müdahale tehlikesi, diğer yandan burada olup biten hakkındaki sığ bilgi ve bu mücadelenin sadece sınırlı düzeyde desteklenmesi arasındaki uçurum aşılmak zorundadır. Bu sebepten dolayı DHDH (Avrupa), DHDH (Güney Asya) ile koordine içinde, amacı Avrupa'da mümkün olduğu kadar çok sayıda insanın bugün Nepal'de olup bitenler hakkındaki gerçeği anlatmak olan, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde bir toplantılar turu örgütlemekte. Bu toplantıların ana karekteristik özelliği, mücadelenin tarihi ve Nepal'deki güncel durum hakkında ve diğer konularda bilgiyle donanmış Güney Asyalı bir konuşmacının katılımı olacak. Bu toplantılar, insanlara Nepal'deki gelişmeler hakkında bilgi edinme ve tartışma, başkalarıyla biraraya gelip, bu bilgiyi yayma ve ordaki insanların kurtuluş mücadelesine acil gereken desteği ve Nepal'e yapılacak yabancı bir müdahaleye karşı muhalefeti örgütlemek için, ortak imkanlar yaratma imkanını sunacaktır. Tüm Avrupa'da bütün ilerici ve anti-emperyalist örgütleri ve bireyleri bizimle birleşerek bu girişimi mümkün olduğu her şekilde desteklemeye çağırıyoruz. Bu toplantıların destekleyicileri arasına girin. Kaldığınız şehirlerde ve ülkelerde toplantıların organizesinde yardımcı olmak için en hızlı bir şekilde bizimle ilişkiye geçin; Yol ve diğer masrafları karşılayabilmemiz için bağış toplayarak, tercüme vb. işlerde bize yardımcı olun. Nepal'deki mücadelenin nasıl sonuçlanacağı, gezegenimizde yaşayan insanların çoğunluğunun karşı karşıya bulunduğu sayısız biçimdeki haksızlığa, eşitsizliğe ve baskıya karşı dünya çapında yürütülen mücadelelerin başarı şartları ve imkanları üzerinde büyük etki yaratacak. Ne bu durumun önemliliği ne de radikal bir başka dünya rüyasını paylaşan herkesin bu çabalara katkılarını sunma zorunluluğu abartılı değildir.

Bu sebepten dolayı DHDH (Avrupa), DHDH (Güney Asya) ile koordine içinde, amacı Avrupa'da mümkün olduğu kadar çok sayıda insanın bugün Nepal'de olup bitenler hakkındaki gerçeği anlatmak olan, Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde bir toplantılar turu örgütlemekte.

www.wprm.org

NEPAL HALKINA ÖZGÜRLÜK

Dünya Halkları Direniş Hareketi önderliğinde avrupada NEPAL halkıyla dayanışma, 8 ülkede 15 şehirde seminer, panel ve çeşitli tanıtım toplantıları düzenledi. Sinevizyon ve film gösterimleri yapıldı. Bu etkinliklerin bir ayağıda Avusturya'nın başkenti VİYANA'daydı. ADHK ve KOMAK-ML ile birlikte NEPAL halkıyla dayanışma paneli düzenlendi. Saat: 13.00'da başlayan panel, İngilizce, Almanca ve Türkçe olarak verildi.

Panelcilerden Amerikalı gazeteci Lİ ONESTO konuşmasına başlarken "NEPAL dünyanın en güçlü iki büyük ülkesi olan HİNDİSTAN ve ÇİN'in arasında 22 miliyonluk nüfusa sahip, monarşiyle yönetilen bir ülkedir. NEPAL bugünkü konumuyla, Avusturya'ya göre 200 yıl geridedir. ABD. HİNDİSTAN ve ÇİN NEPAL'deki monarşiye büyük destekler sağlayarak, NEPAL halkına her geçen gün baskı ve zulmü artırarak insanlık dışı uygulamaları boyutlandırıyor" şeklinde konuştu.

Lİ; konuşmasına,"Kızıl Siyasi Üslerde başlatılan 95 km.lik yolun yapımına halk ve yolun geçtiği bölgelere yakın köylüler gönüllü olarak katılmaktadırlar. ABD. ve diğer emperyalistler NKP(M) halkı köle olarak zorla çalışmaya itiyor. Bütün bunlar ABD. ve yerli işbirlikçilerinin maoistleri karalama ve dünyanın gözünde küçük düşürme entrikalarıdır. KSİ.lerde halk çalışmalara toplantılarla işe başlıyor, iş sonrasında değerlendirme toplantıları düzenleniyor.Halk marşlarla başlıyor." diyerek sözünü bitirdi.

NKP(M) temsilcisi ise konuşmasına; "ABD. NKP(M) Çocukları köle olarak zorla çalıştırıyor. Bu konuda partinin kararı vardır 18 yaşından küçükler çalışamaz. NEPAL'de karşı devrimci güçler köylere giderek NKP(M) adı altında çocukları dövüyor, zorla bize katılın, halka korku ve karamsarlık yaratmaya, NKP(M)'yi halkın gözünde küçük düşürmeye çalışıyorlar."

Lİ ONESTO; NKP(M)'nin NEPAL genelinde 800 binin üzerinde kadın çalışanı ve üyesi bulunmaktadır. Ayrıca partinin yüzde 40'nı kadınlar oluşturmaktadırlar. Tabur ve Tuğay komutanları kadınlarda vardır.

NEPAL temsilcisi: Maoistler CENEVRE anlaşmasına uyuyorlar. Ama devletin ordusu bu anlaşmaya uymuyor. Ele geçirdikleri Halk Kurtuluş Ordusu üyelerini, parti taraftarlarımızı hemen infaz ediyor. NKP(M) burjuvaziyle yapmış olduğu tüm anlaşmalar, ve ateşkeslerin tümü taktiktir.

NKP(M)'nin acilen Dr. Mühendis, Teknisyen vb. Olarak ihtiyacı vardır. KOLOMBİYA'dan NKP(M)'ye destek olarak bir grup öğretmen gelerek göreve başlamışlar. Bu grup geldiğinde Kızıl Siyasi Üslerde büyük bir etkinlikle karşılandılar. Bugün NKP(M)'nin hakim olduğu alanlarda eğitim ve öğretim çalışmaları başlatmıştır." Diyerek konuşmasını bitirdi..

HABER: Demokratik GÜNDEM

Alman hükümetinin saldırıları sürmektedir

Seçimler sonrası oluşan SPD, CDU ve CSU hükümeti emekçi hakların ekonmomik ve demokratik haklarına saldırarak, işçilerin kısmı var olan demokratik ve ekonomik haklarını tümünü geri almaktadır. Bu saldırılar bundan öncesi hükümetin uyguladığı saldırıların bir devamıdır. Bilindiği gibi spd ve yeşiller hükümeti agenda 2010 paketi uygulamış, Almanya'da yaşıyan emekçilerin sosyal hayatında değişiklikler olmuş, zengin ve fakir arsındaki uçurum büyümüştür. Seçimler sonrası kurulan hükümet,geçmiş hükümetin devamcısı olmakla kalmamış dahada gerici politika uygulamaktadır.

Özelikle SPD ve Yeşiller döneminde uygulanan Hartz IV'nun sonuçları bugün daha iyi görülmektedir. Uzun süreden beri işsiz olan kişilerin iş bulma kurumları tarafında polis gibi takip edilmesi, evlerine telefon edilerek informasyon alınması piskolojik boyutun diğer ayağını oluşturmaktadır.

Büyük tekeler yeni yasaları kendilerine dayanak ederek emeğin ucuz olduğu ülkelere sermayeyi çekmiş,almanyadaki şirketler kapatılmıştır. bu uygulama sayesinde yüz binlerce işçi işsiz kalmış, işsizler ordusu büyümüştür. Bunların tümüde büyük şirketlerin zarar ettikleri yalanlarıyla olmaktaydı, ancak kamuoyununda bilançosunu karla kapatan Mersedes, Telekom ve Alman Bankası onbinlerce işçi ve bürokratı işten çıkarması hakim sınıfların yalanlarını göstermiştir.

Gelecek dönemde hükümet tarafından uygulanan yeni saldırılar şunlar olacaktır. Mezarda emeklilik gündemde olacak emeklilik yaşı 67 ve yükselecektir. İşizlik parası II alanların parası azaltılacak, işsizler büyük şirketlere 1ğ karşılığında satılacaklardır.

Sağlık alanındaki öteden beri süren saldırılar sürecektir. Devlet elinde olan devlet hastahanelerin satılarak özelleştirilmesi sağlık alanındaki saldırıların kapsamlı olacağı diğer boyutudur. Ayrıca Ev satın alınırken ev yardımıda 2006'da kesilmektedir. Ekonomik saldırılarla birlikte siyasal baskılarda gündeme gelmektedir. Bunun ismide anti 'terör' yasasıdır.

ANTİ TERÖR YASASI

SPD ve Yeşiller hükümeti anti terör yasası çıkarmış. Bu yasa bugün devrimci ve demokratlara karşı kulanılmaktadır. Demokratik dernekler ve kurumlar faliyetinde yer alanların 'terör' örgütlere yardımcı oldukları uygulaması içine alınmaktadır. Bu karar birleşmiş milletlerinde karara bağlanmış, devrimci demokratlara destek veren demoratik kurumlar ve yayın kurumları terör listesine alınmış, kapsamlı saldırılar sürmüştür.

Almanya'ya ilticaya baş vurarak politik iltica hakını alan veya Alman pasaportu alan devrimcilerin elinden pasaportu geri alınmaktadır. Bu uygulamayla devrimci hareketin sosyal tavanı geriletme ve korkutulmak, kitle örgütleri sindirme amacındalar. İki yol emekçilere dayatılmaktadır, kölelik ve direnme. Her emekçinin temel sorunuda budur, bu olacakta. Çünkü hakim sınıflar saldırılarında yükselme olmuştur.

Ayrıca Alman hükümeti Amerika'da uyguladığı gerici faşizan tasarıları kamuoyunda tartışmakta halkı buna hazırlamaktadır. Son dönemde Bayer içişleri bakanı Almanya'da onlar için terörist olanların ayağına takılacak elektoronik bir çihazla elektronik cihazın verdiği sinyalle devlet tarafında kontrol altına alınması gündeme getirmiştir. Bunu dinci radikal kişiler için olabileceyi belirtmesi uygulamanın sorunu değiştirmeyecektir. Kendi eliyle büyüttükleri kişilerin önüne geçemeyen devlet vahşi yöntemler içindedir.

İnsanlık dışı uygulama tartışması gelecekte uygulanan saldırıların sinyalleridir. Azgınca emekçilere saldıran Alman hükümeti bundan sonrada saldırılarını sürdürecektir. Saldırıların bir ayağı ekonomik, demokratik alandaki saldırılar, diğer ayağı ise siyasal planda sürmektedir. Siyasal alandaki saldırılar ekonomik gidişatla ilintilidir. Ekomomik bunalım ve kıriz sürdükçe siyasal alandaki saldırılarda olacaktır.

Kitle örgütü olarak hakim sınıfların saldırıların boyutunu görülmeli bu saldırıları gögüslemeliyiz.Saldırılar her yönlü sürmekte,sürecekte. Güçlü örgütlülük yaratılması önümüzdeki sürecin esas görevleri arasındadır. Kendi örgütlülüğümüzü esas alarak devrimci demokratik kitle örgütleriyle saldırılara karşı birleşmeliyiz.

Berlin'de NEPAL devrimiyle dayanışma toplantısı

DHDH (Dünya Halkları Direniş Hareketi) nin Nepal'deki Devrimi Avrupa'da yaşayan kitlelere anlatma, ve Nepal'deki gelişen devrim mücadelesi noktasında duyarlılık ve sahiplenme oluşturma amacıyla Avrupa çapında örgütlediği "Nepal'de Devrim, Yeni Bir Dünya mümkün" Sloganı ile yapılan toplantıların Berlin ayağı 22 Ocak Pazar günü yapıldı

İlginin yoğun olduğu toplantıya Güney Asaya'dan, Halkların Dayanışma Forumu ve DHDH adına konuşmacılar katıldılar. DHDH temsilcisinin açılış konuşması ile başlayan toplantıda Güney Asya'dan gelen konuşmacı, Nepal başta olmak üzere Asya'da gelişen devrim mücadelelerini, devrimin kitlelerde yarattığı muazzam deyişim ve dönüşümü, Nepal'deki devrim mücadelesi süresi içerisinde Maostlerin izlediyi taktik ve stratejik politikaları, kurtarılmış bölgelerdeki kitlelerin durumunu vs detayları ile anlattı.

Soru cevap şeklinde geçen ikinci bölümde ise, daha çok Nepal'deki son gelişmeler, Maostlerin ateşkes süreci, Nepal'deki diğer ilerici güçlerle oluşturulan birleşik cephe ve kurtarılmış bölgelerdeki durumlarla ilgili sorular sorularak canlı bir tartışma yaşandı.

Toplantıya Almanlar'ın katılımı yoğunken,Türkiye-Kuzey Kürdistanlı Devrimci güçlerin katılımı ise oldukça zayıftı. Devrimci Demokrasi okurlarının dışında sadece Kızıl Bayrak ve Atılım Temsilci düzeyinde katıldılar.

SEVDİĞİM

Çoktandır görmemişem seni,
Doğrusu çok özledim seni sevdiğim,
Bak kaç bahar geçti aradan
Bir anlından, bir kipriklerinden
Öpeyim sevdiğim.

Sevdiğim!
Senin davamıza alan inancını anlattım yoldaşlara,
Biliyormusun?
Her gün çoğalıyor dağlarımızda
Çoğaldıkça bahçeleşiyor kırçicekleri
Sevdalıyım oyy!
Sevdalıyım ben kırçiceklerine,
O sevdaki,
Uğruna baş konulan,
O sevdaki aşılmaz denileni aşan,
O sevdaki yapılamaz denileni yapan,

Sevdiğim!
Nasıl anlatsam sana olan hasretimi bilmemki,
Karanlıkta köye inişimi bir bilsen,
Bir hoş oluyor seni görebilmek,
Gel artık sende katıl bize,
Bu kavgaya ve dağlarımızı yeşertmeyi.
Önderimize ve ilkelerimize
Bağlılığımızdır bizim.
YEDİ VERENLERİ yaşatmaya
Sonuna dek savaşmaya,
Miliyonlarla yeni dünyayı kurmaya,

Sevdiğim!
Yoldaşlar kleşini, kütüklüğünü
Ve sırt çantanıda hazırladılar.
Çakallarla,
Gezden, gözden, arpacıktan beraber bakalım.
Kleşin müziğine birlikte kulak verelim.
O zaman bir hoş olur kavgamızın töresi.
O büyük günde yoldaşlarla birlikte.
MUNZUR' larda dalgalanan o şanlı,
Oraklı-Çekiçli bayrağı elele tutuşup
Hep birlikte izleyeceğiz

ŞİİR: A.Cemal LAÇİN

Stuttgart Kültürlerarası Eğitim ve Buluşma Merkezi Açıldı!

Stuutgart Kültürlerarası Eğitim ve Buluşma Merkezi 19.02.2006 tarihinde açılışını başarılı bir panel ve şölenle gerçekleştirdi. Panelde Geçici Yönetim Kurulu üyelerinden Nazım Varul ve Cihat Kültür Merkezi'nin hangi ihtiyaçlardan dolayı kurulduğunu ve vizyonunu bir Power Point sunusu ile anlattılar. Sonra ADHK başkanının perspektif gösteren konuşmaları ardından Yeşiller Stuttgart temsilcisi birer konuşma yaptılar. Ayrıca açılışa Anadolu Kültür Derneği, Göçmen İşçiler Derneği, Dersim İnisiyatifi, ADHF Üye derneklerden Duisburg Demokratik Haklar Derneği, Schwäbisch Gmünd Kültür Derneği, Ludwigsburg Kültür Merkezi ve Ulm Halkevi mesajlar göndererek desteklediler.

Panel alkışlar eşliğinde sona erdi. Yarım saatlik bir aradan sonra Grup Munzur Bawa ve genç kardeşimiz Diren'in ezgileriyle kitle Türk, Kürt ve Zaza müziğini büyük bir beğeni ile dinlediler. 250 kişiden fazla bir kitle katılımı ile gerçekleşen açılış aslında iyi ve güzel kurumların ne kadar ihtiyaç olduğunu gösteriyor. Geçici Yönetim Kurulu üyesi olan ve Gençlik sorumluluğunu yapan Emine Peker ve Önder Yalçın'la yaptığımız kısa röportajı sizlerle paylaşmak istiyoruz.

D.G.: Neden böyle bir Kültür Merkezi açma ihtiyacı duydunuz?

Önder: Genelde tüm göçmenlerin özelde Gençliğin ihtiyaçlarını karşılamak için. Günümüzde Avrapa'da yaşayan ve ailelerinin Türkiye'den gelen gençlerin bir Kültür arayış sorunu vardır. Bu arayış çoğunlukla doğru bir eğitim almamalarından ve ailesi ile diyalogsuzluktan dolayı yanlış yönelmelere gençleri sürüklemektedir. Uyuşturucu, hırsızlık, kişiliksizlik, benmerkezci, egoist vb vb. ahlak bozuklukları gösteriyor gençlerde. Doğal bir sonuç olarak vurdum duymaz ve topluma yabancılaşmış gençlik karşımıza çıkıyor. Bu bir kader değildir gençlerimizin alnına yazılmış olan ve yazılmaya çalışılan. Tam tersine Kültür Merkezimizde gençlerimiz tüm olanaklarla beslenmeli ve günlük yaşamı ile kendisini iyi yönlendirmesi sağlanmalı. Kültür Merkezimizin vizyonu gençlik açısından esasen bu yönlü gelişecektir.

D.G.: Bu Vizyonu biraz açarmısınız?

Emine: 2007 yılında Baden-Württemberg Eyaleti'nde yürürlüğe girecek olan 500 ğ sömestr başı üniversite harçları dar gelirlilerin, çocuklarına iyi bir eğitim sağlamasını engelleyecektir. Bundan dolayı çalışmalarımızın ağırlıklı alanını toplumsal katılımı engellenen çocuk, genç ve anne babaların, yani sosyal durumları kötü olan ve yahut Almanya`da yaşayan azınklıkların desleklenmesi oluşturucaktır. Bu doğrultuda gençlerin uyuşturucu maddeler ve kriminaliteden uzak durmaları amaçlanmaktadır. Kültür Merkezimiz gençlere bir perspektif kazandırılmasını, böylelikle sosyal bir bağın ve karşılıklı yardımlaşmanın oluşmasını hedeflemektedir. Çeşitli eğitim çalışmaları yoluyla gençler, çocuklar ve yetişkinler desteklenilecektir. Özellikle gençler ve çocukların okuldaki başarıları için çalışmalar yürütülecektir. Ev ödevleri yardımı, ders ve bilgisayar kursları, çocuk tiyatrosu vs. gibi çalışmalarla eğitimdeki eksiklikler giderilmeye çalışılacaktır.

D.G.: Genel çalışma tarzını hakkında biraz bilgi verirmisiniz?

Önder: Halk oyunları, müzik ve spor kursları, oyun günleri ve tiyatro çalışmaları Kültür Merkezimizi lokalinde canlı bir ortamı yaratacak ve her yaşdan insanlara değişik imkanlar sunacaktır. Aynı zamanda paneller, seminerler, toplantılar, tartışmalar, edebiyat akşamları, film ve tiyatro haftaları, konserler, eğitim gezileri, sergiler ve daha birçok etkinlik IBS çalışmalarının çerçevesini oluşturacaktır.

Bu tür etkinlikleri Geçici Yönetim kurulu toplantılarında planladıklarımızda aktif olan üyelerimizin katılımı ile planlıyoruz. Yaşlı üyelerimiz biraz zorlanıyorlar, çünkü genelde tartışmalarımız Almanca oluyor. Ama ayak uydurmaya çalışıyorlar. Her meslek dalından Yk oluştuğu için çok zengin geçiyor toplantılarımız. Detayı iyi tartışıp ona göre karar alıyoruz. Eski dernek çalışmalarını elimizden geldiğince uygulamamaya çalışıyoruz. Eski üyelerimizinde bize bu konuda destek vermesi biz şevklendiriyor. Kısa vaadeli hedeflerimizin 90% ulaşmış bulunmaktayız ve hedefimiz uzun vaadeli çalışmalarımızı başarı ile yürütmek. Ekte size yine projelerimizi yazan Türkçe ve Almanca bülteni veriyorum. Projektmappe'mizde kısada olsa ortak hedeflenen hedeflerimiz belirtilmiştir.

Emine: Adım adım hedeflerimizi ideali bir şekilde başaracağımıza inaniyorum. Kültür Merkezimizde aktif faaliyet yürüten üyelerimiz, dostlarımız ve yoldaşlarımızın çok azimli olduğunu görüyürum.

D:G.: Çalışmalarınızda başarılar dilerim. Ve tüm aktivitelerinizin gazetemize ulaşması halinde seviniriz.

Önder: Bu konuda emin olabilirsiniz. Elimizden geldiğince demokratik kurumlarımızı desteklemek ve onlarla beraber çalışmak istiyoruz. Sizlerede başarılar.

IBS Interkulturelle Bildungs- und Begegnungsstätte

Die Projektidee

Allgemeines. Migration, Integration, Interkulturalität und die Begegnung von Mehrheiten und Minderheiten waren in der Vergangenheit, sind in der Gegenwart und bleiben in der absehbaren Zukunft zentrale Problembereiche und Gestaltungsaufgaben gesellschaftlichen Zusammenlebens. Vor diesem Hintergrund möchte sich die Interkulturelle Bildungs- und Begegnungsstätte (kurz: IBS) diesen Aufgaben stellen und aktiv dieses gesellschaftliche Zusammenleben gestalten. Sie soll ein Ort der Begegnung verschiedener Kulturen sein und somit Barrieren und Vorurteile zwischen Deutschen und Nichtdeutschen abbauen. Durch das „Wiederbeleben" der gesellschaftlichen Werte soll das interkulturelle Zusammenleben in Stuttgart gefördert und der Zusammenhalt der Gesellschaft aufrechterhalten werden. Überdies wird IBS Randgruppen unserer Gesellschaft, die im Zuge des Sozialabbaus und den Folgen der Globalisierung immer mehr ins Abseits gedrängt werden, im Rahmen ihrer Möglichkeiten engagiert unterstützen.

Gesellschaftliche Teilhabe, Bildung. Denn viele Menschen, insbesondere die junge Generation geraten im Zuge dieser rasanten Entwicklung in die Arbeitslosigkeit sowie in eine soziale Isolation. Vielen Jugendlichen ist es heutzutage kaum möglich, einen geeigneten Ausbildungsplatz zu finden. Dies führt zu einer Perspektivlosigkeit, wodurch viele Jugendliche in Kontakt mit Drogen kommen und /oder strafanfällig werden. Die Reformen auf dem Arbeitsmarkt (insbesondere Hartz IV) waren einschneidende Schritte auf dem Weg zum Abbau des Sozialstaats. Damit wurden die sozialen Leistungen stark gekürzt und die Grundversorgung der Betroffenen erheblich verschlechtert. Als Folge dieser Entwicklung ist es heute vielen Eltern nicht mehr möglich ihren Kindern eine gute Bildung zu gewähren bzw. die Teilnahme an kulturellen Angeboten zu ermöglichen. Die nun im Jahre 2007 einzuführenden Studiengebühren in Baden-Württemberg in Höhe von 500 Euro pro Semester werden insbesondere den Niedrigverdienern die Möglichkeit nehmen, ihren Kindern ein bedarfsgerechtes Studium zu finanzieren.

Einen Schwerpunkt unserer Arbeit sehen wir daher in der Unterstützung all derjenigen, die als Kinder, Jugendliche oder Eltern an gesellschaftlicher Teilhabe gehindert werden, die sich z.B. in schwieriger sozialer Lage befinden oder einer der vielen Minderheiten angehören, die in Deutschland leben. Mit dieser Zielsetzung sollen insbesondere Jugendliche von der Drogenszene und von Kriminalität ferngehalten werden. IBS sieht ihre Aufgabe darin, den Jugendlichen eine Perspektive zu geben, indem eine soziale Bindung sowie die Organisation der gegenseitigen Hilfe verwirklicht werden. Durch diverse Bildungsmaßnahmen sollen Jugendliche, Kinder und auch Erwachsene aktiv unterstützt werden. Insbesondere Jugendliche und Kinder sollen bei uns die Möglichkeit bekommen, durch richtige und bedarfsorientierte Förderung, das alters- und klassenspezifische Niveau in der Schule zu erreichen. Durch Hausaufgabenbetreuung, Mal- und Bastelnachmittage, Theaterworkshops für Kinder sowie EDV-Kurse und vieles mehr sollen Bildungslücken geschlossen und Integration in der Schule gefördert werden. Die PISA-Studie hat gezeigt, dass wir in Deutschland in diesem Bereich einen großen Nachholbedarf haben. Darüber hinaus sollen durch EDV-Kurse auch für Erwachsene (insbesondere der Umgang mit Internet) sowie Sprachkurse in Deutsch (bei Bedarf auch in anderen Sprachen) die Bildungsarbeit bei IBS abgerundet werden.

Interkulturelle Arbeit, Erziehung. Wir wollen den Respekt der Kulturen untereinander fördern, der für ein friedliches Zusammenleben unabdingbar ist. Als Begegnungsstätte verschiedener Kulturen wird sich IBS daher für den Abbau von Vorurteilen einsetzen und den kulturellen Vielfalt in Stuttgart als eine Chance und gleichzeitig als eine Herausforderung für das friedliche Zusammenleben betrachten. Sie wird sich aktiv für die Völkerverständigung einsetzen und bei den deutschen Mitbürgern eine Offenheit gegenüber ihnen fremde Kulturen schaffen, die für ein gleichberechtigtes Miteinander auf gleicher Augenhöhe notwendig ist. Interkulturelle Arbeit beinhaltet auch die Lösung von Konflikten auf friedlichem Wege. Daher wird IBS als eine Form von Konfliktlösungsmethode die Mediation im Rahmen ihrer Möglichkeiten fördern, bekannt machen bzw. sich für die Implementierung der Mediation in der Gesellschaft einsetzen. Und nicht zuletzt schließt demokratische Erziehung auch interkulturelle Erziehung ein. Deshalb möchten wir in Zukunft daran arbeiten interkulturelle Kompetenzen zu fördern. Im Alltag Wege zu finden, wie Kinder und Eltern in Europa und darüber hinaus friedlich und in gegenseitigem Respekt zusammen leben und voneinander lernen können, empfinden wir für die nächste Zeit als eine der größten Aufgaben, die uns begeistern. Hierbei soll die Zusammenarbeit mit staatlichen Stellen und sonstigen Einrichtungen eine besondere Rolle spielen.

Kunst und Kultur. Mit unserer Kulturarbeit im Herzen der Stadt Stuttgart möchten wir Mitbürgern verschiedener Herkunft die Möglichkeit geben sich eigenständig zu entwickeln sowie kulturelle bzw. künstlerische Projekte zu verwirklichen. Damit wollen wir die kulturelle Vielfalt in Stuttgart bereichern, was zu einem gegenseitigen Verstehen und Lernen führen wird. Durch Tanz-, Musik- und Sportkurse, Spieleabende sowie Theaterworkshops in den Vereinsräumlichkeiten bekommen Jugendliche wie Erwachsene die Möglichkeit ihre Fertig- und Fähigkeiten zu erweitern. Ein besonderer Schwerpunkt wird dabei bei den Jugendlichen liegen, womit wir versuchen werden sie von der Drogen- und Gewaltszene fernzuhalten. Überdies werden Lesungen, Diskussionsforen, Seminare, Literaturabende, Film- und Theaterwochen, Konzerte, Studienreisen, Kunstausstellungen etc. den Rahmen unserer Vereinsarbeit bilden.

Die Kurse und Workshops sollen von den jeweiligen Fachmännern und Fachfrauen betreut und durchgeführt werden. Daher soll auf die fachliche Kenntnis der Kurs- und Workshopleiter besonders geachtet werden. Soweit möglich sollen diese Aktivitäten von ehrenamtlichen LeiterInnen geführt werden. Ziel der IBS ist es desweiteren einen Geschäftsführer bzw. eine Geschäftsführerin gegen Bezahlung für die tägliche Büroarbeit und sonstiger Arbeiten in den Vereinsräumen, wenn möglich mit Fördermitteln der Agentur für Arbeit, einzustellen. Dadurch soll eine Professionalität der Vereinsarbeit sichergestellt werden.

Gemeinsam mit Ihrer Hilfe wird es uns gelingen, die kulturelle Vielfalt im Herzen der Stadt Stuttgart (Nähe Habitat) zu bereichern und den Menschen, vor allem den Jugendlichen und Kindern unserer Gesellschaft, etwas mehr Zukunft zu geben.

Ihr IBS Team

vorläufige Kontaktadresse:
IBS (Interkulturelle Bildungs- und Begegnungsstätte)
c/o Emine Peker
Pfaffenwaldring 48d/102
70569 Stuttgart
Tel.: 0176 236 00 227
E-mail: emine.peker@gmx.de

IBS Kültürlerarası Eğitim ve Buluşma Merkezi

Proje

Genel. Göç, Entegrasyon, Kültürlerarası diyalog, azınlık ve çoğunlukların bir arada yaşaması geçmişte ve günümüzde olduğu gibi, gelecekte de toplumsal yaşamımızı önemli ölçüde belirlemektedir. Kültürlerarası Eğitim ve Buluşma Merkezi (kısaca IBS) bu toplumsal yaşamın şekillenmesinde aktif rol almak ve sorunlara çözümler üretmek istemektedir. IBS farklı farklı kültürlerin biraraya geldiği ve önyargıların ortadan kaldırıldığı bir buluşma merkezi haline gelmeyi amaçlamaktadır. Toplumsal değerlerin tekrar canlandırılmasıyla, Stuttgart'daki kültürlerarası yaşamı desteklemek ve toplum barışını korumak istemektedir. Bunun yanısıra IBS sosyal hakların kısıtlanması ve globalizmin hızla ilerlemesi sonucu toplum dışına itilen tabakaları aktif bir şekilde desteklemeyi amaçlamaktadır.

Toplumsal Katilim, Eğitim. Bilindiği gibi toplumun önemli bir kesimi ve özellikle genç kuşak bu hızlı gelişim sonucu işsizlik ve sosyal izolasyon ile karşı karşıya gelmektedir. Birçok genç bugün meslek eğitimi yeri bulamamakta, perspektifsizliğe sürüklenmekte ve bunun sonucu olarak uyuşturucuyla tanışmakta yada suç işlemeye yönelmektedir. İş politikası reformları (özellikle Hartz 4 adı altında bilinen yasa) sosyal devletin ortadan kaldırılmasının ilk işaretlerinden biridir ve sosyal yardımların önemli ölçüde kısıtlanmasına yol açmıştır. Bunun sonucu olarak bir çok anababa çocuklarına iyi bir eğitim sağlayamamanın yanında, kültürel etkinliklerden de uzak kalmaktadır. 2007 yılında Baden-Württemberg eyaletinde yürürlüğe girecek olan 500 ğ sömestr başı üniversite harçları dar gelirlilerin, çocuklarına iyi bir eğitim sağlamasını engelleyecektir. Bundan dolayı çalışmalarımızın ağırlıklı alanını toplumsal katılımı engellenen çocuk, genç ve anne babaların, yani sosyal durumları kötü olan ve yahut Almanya`da yaşayan azınklıkların desleklenmesi oluşturucaktır. Bu doğrultuda gençlerin uyuşturucu maddeler ve kriminaliteden uzak durmaları amaçlanmaktadır. IBS gençlere bir perspektif kazandırılmasını, böylelikle sosyal bir bağın ve karşılıklı yardımlaşmanın oluşmasını hedeflemektedir. Çeşitli eğitim çalışmaları yoluyla gençler, çocuklar ve yetişkinler desteklenilecektir. Özellikle gençler ve çocukların okuldaki başarıları için çalışmalar yürütülecektir. Ev ödevleri yardımı, ders ve bilgisayar kursları, çocuk tiyatrosu vs. gibi çalışmalarla eğitimdeki eksiklikler giderilmeye çalışılacaktır. PISA araştırması bu alanda okullarımızda önemli eksikliklerin olduğunu gösterdi. Bunun yanısıra yetişkinler için de bilgisayar kursları (özellikle internet kullanımı) ve Almanca dil kursları (talebe göre diğer dillerde de kurslar) IBS`deki çalışmaları belirleyecektir.

Kültürlerarası Çalışma, Eğitim. Kültürlerarası saygıyı teşvik etmek barışçıl bir yaşam için vazgeçilmez bir unsurdur. Çesitli kültürlerin buluşma merkezi haline gelmeyi amaçlayan IBS, önyargıların ortadan kalkması için çaba gösterecek ve bu kültürel zenginliği bir şans olarak değerlendirecektir. Toplumlararası barış için mücadele verilecek ve Alman halkının değişik kültürlere açık olabilmeleri için çaba sarfedilecektir. Kültürlerarası çalışma aynı zamanda sorunların barışçıl yolla çözülmesini öngörmektedir. Bundan dolayı sorunların çözülmesi için geliştirilen ve alternatif bir metot olan "mediasyon'un" tanıtımı için girişimlerde bulunulacak, mediasyon'un toplum bilincine yerleşmesi için özen gösterilecektir. Bunun yanısıra demokratik eğitim, kültürlerarası eğitimi içermektedir. Bu sebepten dolayı bu alanda yetkili kişilerin desteklenmesini, IBS önemli bir görev olarak görmektedir. Bu çerçevede yerel devlet kurumları ve diğer kuruluşlar ile ortak çalışmaya önem verilecektir.

Sanat ve Kültür. Stuttgart'ın merkezinde çeşitli kültürlerin gelişmesi, kültürel ve sanatsal projelerin gerçekleştirilmesi icin imkanlar yaratmaya çalışacağız. Bu çalışmalar Stuttgart'daki kültürel zenginliği artıracak ve karşılıklı anlamayı ve öğrenmeyi geliştirecektir. Dans, müzik ve spor kursları, oyun günleri ve tiyatro çalışmaları dernek lokalinde canlı bir ortamı yaratacak ve her yaşdan insanlara değişik imkanlar sunacaktır. Gençlik çalışmasına ağırlık verilerek, onların uyuşturucu ve şiddet ortamlarından uzak durmaları için özel çaba sarfedilecektir. Aynı zamanda paneller, seminerler, toplantılar, tartışmalar, edebiyat akşamları, film ve tiyatro haftaları, konserler, eğitim gezileri, sergiler ve daha birçok etkinlik IBS çalışmalarının çerçevesini oluşturacaktır.

Kurslar ve workshopların uzman kişiler tarafindan yürütülmesine ve mümkün oldukça fahri olarak çalışmalarına dikkat edilecektir. IBS büro işleri ve dernek lokalindeki diğer çalışmalar için ücret karşılığında bir yöneticinin (mümkün oldukça İş ve İşçi Bulma Kurumu'nun teşvik ödeneklerinden de yararlanılarak) çalıştırılmasını önemli bir hedef olarak görmektedir. Böylelikle dernek çalışmasına bir profesyonellik kazandırılacaktır.

Sizin yardımınız ve desteğinizle Stuttgart'ın merkezinde (Habitat'ın yakınında) kültürel zenginliği artıracak, özellikle gençler ve çocuklara daha güzel yarınlar yaratmış olacağız.

IBS Ekibiniz

Geçici iletişim adresi:
IBS (Interkulturelle Bildungs- und Begegnungsstätte)
c/o Emine Peker
Pfaffenwaldring 48d/102 · 70569 Stuttgart
Tel.: 0176 236 00 227
E-mail: emine.peker@gmx.de

Stuttgart Kültürlerarası Eğitim ve Buluşma Merkezi Açılışına Duisburg Demokratik Haklar Derneğinin gönderdiği mesaj;

Değerli Arkadaşlar;

Önemli çaba ve özveriden sonra ilk adımını attığınız Stuttgart Kültürlerarası Eğitim ve Buluşma Merkezi açılışını selamlıyoruz.

Avrupa'da yıllardan beri Demokratik Kitle Örgütleri nezdinde ciddi faaliyetler yürüttük. İlk çatı örgüttümüz kuruluş itibariyle epey eskiye dayanmaktadır. ATİF olarak 1976 dan buyana kesintisiz olarak Almanyadan başlayarak bütün Avrupayı kapsayan çeyrek asırı aşan bir zamandır kitle örgütü faaliyeti yürütmekteyiz. Bu uzun zaman içinde önemli başarılar elde ettik. Avrupada emperyalist burjuvazinin yoğun saldırılarıyla karşılaştık. Tutuklama, tehdit, kapatma vb. bizler karşı günümüze kadar sürekli uygulana geldi. Kitle örgütlerimzin tarih bütün bu salıdırılara karşı durma, mücadele etme oldu. Önemli değerler yaratıldı. Bugün varsak, yeniden gelişip güçleniyorsak, yeni yeni alanlarda dernekleşme faaliyetlerimiz devam ediyorsa, geçmişte kitlelerle kurulan bağlar, ciddiyetimiz ve yürüttüğümüz çalışmaların sonucudur. Bizler bu uzun zamanı kapsayan tarihimizle övünüyoruz ve ilerki çalışmalarımızda kendimize rehber alacağımızı gururla belirtmek istiyoruz.

Yine tarihimiz; emperyalist burjuvazinin, ekonomik, demokratik. siyasi ve sosyal haklarımıza karış giriştiği saldırıları gögüsleme, bünyesinde barındırdığı kitelelerin somut taleplerini savunma ve geniş kitleleri bu doğrultuda örgütleme, bilinçlendirme, çeşitli kampanyalarla ciddi bir anti-faşist ve anti-emperyalist duruş sergileme tarihidir.

Yine, ülkemizde halk demokrasisi ve bağımsızlık mücadelesini destekleme, katkı sunma, Avrupa kamuoyo içinde propagandasını yapma vb. şeklinde küçümsenemeyecek katkıları olmuştur.

Kısacası bu bizim tarihimizdir. Bugün buna sahip çıkmak, bu zemin üzerinde yürümek, Kitle Örgütlerimizin birliğini koruyup ileriye götürmek bizlerin birincil görevidir.

İnanıyoruzki, siz arkadaşlarda bu anlayışla hareket edersiniz ve bugün açılışını yaptığınız derek çatısının altında geniş kitleleri kucaklayarak, kitleselleşerek, günün somut görevlerini en iy bir şekilde gögüsleyeceğinize güvenimiz tamdır.

Stuttgart ve kendisine yakın olan komşu şehirlerle birlikte, kitle örgütlerimiz açısında önemli bir alandır. Bu alanını katkıları küçümsenemez. Bu gün açılışını pratik olarak gerçekleştirdiğiniz Stuttgart Kültürlerarası Eğitim ve Buluşma Merkezi, sözkonsu alan ve genel açısında önemli bir mevzi olacaktır. Dolayısyla, bu mevzinin önemini görmek, ona uygun hareket etmek, çalışmalarda kitleleri en geniş bir tarzda seferber etmek, somut talepler etrafında eğitmek ve ileriye götürmek bizlerin acil görevleri arasındadır.

Derneğinizin (Stuttgart Kültürlerarası Eğitim ve Buluşma Merkezi) açılışını coşkuyla destekliyor ve selamlıyoruz. Her alanda sizlerle dayanışma içerisinde olduğumuzu belirtmek istiyoruz.

Stuttgart Kültürlerarası Eğitim ve Buluşma Merkezi'nin kuruluşunda emeği geçen bütün arkadaşları kutluyoruz.

BİRLİK-MÜCADELE-ZAFER

Yaşasın Kitle örgütlerimizin çatı kurumu ADHK!

Stuttgart Kültürlerarası Eğitim ve Buluşma Merkezi'ne çalışmalarında başarılar diliyoruz!

Selamlar!

ADHF Üyesi · Duisburg Demokratik Haklar Derneği
Yönetim Kurulu / 18.02.06

DEMOKRATİK HAKLAR KÜLTÜR VE SANAT ŞENLİĞİ BÜYÜK BİR COŞKU VE BAŞARIYLA SONUÇLANDI!

Demokratik Haklar Platformu bileşenlerinin organize ettiği 2.Demokratik Haklar ve Kültür şenliği başarıyla sonuçlandı. Oldukça kitlesel olan gece kitleselliği ve organizasyonuyla oldukça başarılı geçti. Geceye katılan sanatçılar başarılı ve coşkulu performanslarıyala dinleyicilere uzun süre akıllardan silinmeyecek anlar yaşattı.

2.Demokratik Haklar ve Kültür Şenliğine Onbin'in üzerinde biletli seyirci katıldı. Gece giriş çıkışlardaki ufak çaplı izdiham dışında organizasyon açısından hiçbir sorun olmadan tamamlandı.

Geceye katılanlar Grup Munzur, Grup Yel, Moğollar, Servet Kocakaya ve Yeni Türkü'nün ezgileri ile coştular. Gecede Temel Demirer ve Mehmet Özer'de konuşmalarıyla renk kattılar. Ayrıca gece'de gösterilen çeşitli Sinevizyon gösterileri ile gece'nin anlam ve önemini anlatmaya yetti. Özellikle 17'ler ile ilgili olan Dia gösteriminde kitle hep bir ağızdan: Vartinikten Mercana Feda olsun Canımız Halk Savaşına, Mercan Şehitleri Ölümsüzdür, Yaşasın Halk Savaşı, İşci Köylü gençlik Halk Savaşında birleştik sloganları atıldı.

Etkinlik program'da bir eksiklik olmadan, uzun süre akıllardan silinmeyecek bir coşku ve kitlesellikle sona erdi.

Demokratik Haklar ve Kültür şenliğinden muhteşem görüntüler

Avrupa Demokratik Haklar Konfederasyonu

Konföderation für Demokratische Rechte in Europa
Confederation of Democratic Rights in Europe
Confédération des Droits Démocratiques en Europe

Demokratik Haklar Kültür ve Sanat şenliği Tertip Komitesine:

Sevgili arkadaşlar ;

Bu yıl ikincisini düzenleyeceğiniz; Demokratik Haklar Kültür ve Sanat şenliği etkinliğinizi büyük bir ilgiyle bekliyoruz. Yanınızda olmasakta, sizlerle aynı telaşı ve aynı heyecanı yaşıyoruz.

Birinci Kültür Sanat şenliğinizle, ülke toprakları dışında yaşamaya zorunlu bırakılmış binlerce kitlenin heyecanını kabarttınız, yüreğini kazandınız. Umarız bu etkinliğinizle bir kez daha binlerin yüreğini fetedersiniz. Buna olan inancımızla, emeği geçen herkesi, Programa katılan Tüm sanatçı dostlarımızı vede etkinliğe katılan tüm halkımızı selamlıyoruz. Emperyalist Kapitalist dünya temellerinin atıldığı Avrupa'dan merhaba diyoruz.

Sevgili Dostlar;

Demokratik Haklar ve özgürlükler mücadelesi, tarihsel zorunluluklar içinde yol alıyor. Bu mücadele, Zorlukların vede zorunlulukların ete kemiğe büründüğü bir tarihsel süreç içinde gelişiyor. Egemenlerin dünya'yı sermayenin emanetinde, kusursuzca yönetmeye devam etmeyi amaç edinmiş olmalarından ötürü, ileriye yönelik her türlü mücadeleyi yok sayma ve sonlandırma faliyeti içinde bulunmaktadırlar. Türk egemen sınıfları ise bunun sayısız örneklerini verdiler. Halende vermektedirler. Binlerce insanımızın bugün ülke dışında yaşıyor olmasıda bunun açık örneğidir. Nevarki, bu haklı mücadele engellenemiyor. Dünyanın emekçi halkları, çok daha güçlü örgütleniyor, seslerini daha fazla yükseltiyorlar.

Doğu'da, Batı'da, Kuzey'de, Güney'de her yerde bir yürüyüş halindeyiz. Bu yürüyüş zahmetli, yorucu vede çelişkili olsada; (ki olması kaçınılmazdır) «Başka bir Dünya Mümkün» azmiyle, sömürü dünyasına son vermeyi hedefleyen çaba Güney Asya'da kapıları her geçen gün biraz daha aralıyor. Güney Asya Halkları böylesine büyük bir armağanda bulunmanın onurunu tüm dünya halklarına armağan ediyor.

Kapitalizmin beşiği durumunda olan Avrupa Emperyalist burjuvazisi bunun telaşına kapılmış durumda. Bugünlerde, farkettiği bu korkuyu yenmek üzere ideolojik saldırıda bulunmayı ihmal etmediler.Emperyalizmin çelişkisini derinleştiren, saldırganlaştıran, sadece Ekonomik çıkmazları değildir. Aynı zamanda Siyasi çıkmazlıklarını büyüten dünyanın yoksul bozkırlarıdır. Buralardan yükselen her kıvılcım, Emperyalistlerin hanesine akan refah hatlarını bir bir kesiyor. Bundandırki; Dünyayı yeniden ve yeniden paylaşma projeleri geliştirilmekle kalınmıyor, aynı zamanda siyasi-ideolojik saldırılarla bu gelişmeyi engellemek istiyorlar.

Halkların meşru demokratik ve özgürlük mücadelelerini «Terörizm» olarak niteleyip yok sayma aymazlığını gösteren tüm Emperyalist saldırganlıklara karşı yaşamın her alanında büyük bir cüretle karşı koyalım. Bugün örgütlediğiniz bu anlamlı etkinlikle bizlere bir kez daha coşku verdiniz. Aynı gün Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi'nin 14. Olağan kongresini toplamış olmasıyla, Emperyalist gerici dünya sistemine karşı, yeni insan yaratma çabasını etkinliğiniz vesilesiyle tüm halkarımıza müjdelemek istiyoruz.

Halk şöleniniz, Halkların özgürlük şölenine dönüşmesini diliyor, tüm yüreğimizle yanınızda olduğumuzu ifade ediyoruz.

Bu sayımızda sizlere 28. yılında olan bir Kültür Merkezimizi tanıtmak istiyoruz.

Ludwigsburg Kültür Merkezi Aralık 1978 yılında ilk kuruluş toplantısını yaparak derneği kamuoyuna lanse etmiştir. Yönetim Kurulu ile görüştüğümüzde bizleri sayın İsmail Gökçe ile tanıştırarak onun ile röportaj yapmamızı daha doğru buldu. İsmail Gökçe derneğin kuruluşundan beri bu kurumda sürekli faaliyet yüreten biridir.

D.G.: Öncelikle Kültür Merkezine geçmeden önce sizlen tanışabilir miyiz?

İsmail Gökçe: Ben 70 yıllarda diğer göçmenler gibi Almanya'ya savrulmuş, ve yeni bir hayat ve hayal kurmak için buralara göç ettim babamla beraber. Sonra öğrenci, çalışma yıllarım ve akabinde ailemide getirdim. İki çocuğum var. Bir Fabrikada çalışarak yaşamımızı idame ediyoruz. Çocuklarımdan büyüğü yani oğlum Üniversiteye küçüğü ise ana okulana gidiyor.

D.G.: Ludwigsburg´da bir Kültür Merkezi açma fikri o dönemlerde nasıl gelişti. Hangi ihtiyaçlar sizleri buna zorladı?

İsmail Gökçe: Ben o sıralar daha öğrenciydim. Yoğun bir göçün olduğu bir dönemdi. Türkiye'deki siyasal mücadelenin üst seviyede olması ve burada birayaya gelme sosyal, demokratik ve akademik ihtiyaçlarımız derneğin kuruluşunda büyük fonksiyon taşıyordu.

Dernek diyorum çünkü o dönem ismi Türkiyeli İşçi ve Gençlik Derneği idi. Dernek kurulduğunda başını çok iyi ve yetenekli insanlar çekiyordu. Bazıları sendikalarda ve bazılarıda siyasal mücadelede zaten aktif durumdaydı. Ve en önemlisi büyük bir kitle desteği vardı. Öğrenciler olarak bizde epey bir kalabalıktık ve abilerimizi destekliyorduk aktif olarak. Bir sene demokrat Alman'ların derneğinde hafta sonları buluşuyorduk. Sonra üst kat boşaldı ve Derneğimizin lokalini büyük bir hevesle açtık.

D.G.: Kurucu üyeler halen içinizdemi?

İsmail Gökçe: 4 kişi halen üyeyiz. Ama genelde tüm kurucu üyelerimizle diyaloglarımız var. Büyük etkinliklerimizde herzaman bize destek veriyorlar. Yine derneğimize davet edildiğinde gelip çayımızı içip hatırımızı soruyorlar sağ olsunlar.

D.G.: Sonra nasıl gelişti süreciniz?

İsmail Gökçe: 12 Eylülü büyük protestolarla bölgemizde teşhir ettik. Paneller, seminerler ve kültürel aktiviteler hızla gelişdi. Dönem dönem yüzleri aşan üye sayımız oldu. 1981 ve 1987´de Türkiye'de savunduğumuz dünya görüşü ekseninde faaliyet yüreten siyasal oluşumun bölünmeler yaşaması, doğal olarakta bize yansıdı ve gün be gün güç kayıp ettik. 1987 - 1992 yılları arası derneğimiz çok kötü durumda idi. Bir çok zaman dernek kapalı kalıyordu. Aylarca tek başına kirayı ödediğimi biliyorum. Bazı çirkin düşünceli insanların derneğimizi eğlence ve bar gibi fikirlerine karşı birkaç arkadaş direndik. 1992 yılında yine birlik oluşturduk ve derneğimiz yine doğal haline dönüştü. 1994 yılında yine bir ayrılık derneğimizde erezyon yarattı. Bu 5 yıl sürdü. Bu süreçte özellikle gençlerin özel çabaları ile yani Demokratik Gençlik Hareketindeki gençlerin girişimleri sonucu etkinlikler oluyordu. Ve başarılıydılar. 1999 sonunda gençlerin „karamsarlık ve kararsızlık bize düşmandan daha düşmandır" şiari ile bir hareket başlattılar. Çokda başarılı oldu. Eski calışma tarzımızı yerle bir ederek çok farklı, özellikle buradaki insanların yaşamını ve kültürü üzerine, çalışma yürüttüler. Generasyon arasındaki farklılığıda çok iyi işleyerek Kültür Merkezini geliştirdiler. Ve günümüze kadar bu anlayış doğrultusunda devrimci ve demokratik bir yapılanma oluşturduk.

D.G.: Bu zamana kadar zorlu süreçler yaşamanıza ragmen geriye baktığınızda pişmanmısınız?

İsmail Gökçe: Hayır kesinlikle. Bugün Kültür Merkezimizde gençlerimizin faaliyetlerini görürken resmen gururlanıyorum. Saygın ve çevrelerinde sevilen gençler hepsi. Yaptıkları faaliyetlerde çok ciddiler. Zaten Avrupa'nın birçok etkinliklerinde Kültür Merkezimiz kendisini gösteriyor. Bu gelişmede tüm zorluklara benim payım olmasında çok memnunum. Bende birçoğu gibi zorluklar karşısında evime çekilseydim ve mücadeleye küsseydim, belki bu denli gururlu bir ortam olmazdı. 28. faaliyet yılımdan ve Kültür Merkezimizden dolayı kendimi şanslı görüyorum. Özellikle bu konudan dolayı Hüseyin Yalçın ve Hüseyin Yeşilyurt arkadaşlarıma, Gençlerimizi ve bizi yanlız bırakmayan tüm dostlarımı kutluyorum.

D.G.: Gelelim günümüz faaliyetlerine. Kültür Merkezinizde şu an hangi faaliyetler yürütüyorsunuz?

İsmail Gökçe: Kültür Merkezimizde şu an çocukların ve büyüklerin Halkoyunları, Tiyatro ve Gitar kursu kültürel faaliyetler olarak devam ediyor. Seminerler ve paneller ile siyasal kampanyalar. Hafta sonunda kahvaltı vb. vb. faaliyetler yürütüyoruz. Bağlama ve Bateri kursu ise yakın zamanda başlayacaktır. Yine Gençlerimiz yakın tarihte başarılı bir Gençlik kampı düzenlediler. Ama önemli olan esas ise, bir arkadaşımız zor durumda olduğunda tüm insanlarımız yardıma koşuyor. Bu sosyal gelişmişliğimizi gösteriyor.

D.G.: Söylemek istediğiniz daha başka bir şey varsa onuda alalım?

İsmail Gökçe: Evet. Mehmet Ali Aslan, Selver Bakır, Nuri Ördek ve Kenan Çakıcı onur üyelerimiz şahsında tüm demokrasi ve güzel bir dünya kurmak istemi ile ölümsüzleşenlerin önünde birdaha saygı ile eğiliyorum. Tüm Dernek ve Kültür Merkezlerinde çalışan dostlarıma başarılar diliyorum. Ayrıca bu röportaji benimle yaptığınız için teşekkürler ve sizlerinde yayın hayatında başarilar dilerim.

D.G.: Bizde size teşekkür ederiz ve başarılar dileriz.

Kardelen Halk Oyunları

Folklor Ekibi çalışmamız, Aralık 1978 tarihinde kurulan Ludwigsburg Türkiyeli İşçi ve Gençlik Derneği, şimdiki ismi Ludwigsburg Kültür Merkezi'nde (LKM) ilk faaliyetine başlamış, Eylül 1999 tarihinde "kararsızlık ve karamsarlık bize düşmandan daha düşmandır" deyimi üzerine "Kardelen" Halkoyunları ekibi isimi ile bu faaliyetlerini günümüze değin sürdüregelmiştir.

Folkloru bir bütün olarak ele alıp , akademik bir tabana oturtarak Anadolu Folkloru üzerinde araştırma , inceleme ve derlemeler yapmayı, bunun yanısıra halk oyunları ve halk müziği icra aksiyon grupları kurarak, yurtdışında Anadolu Folklorunu tanıtma çalışmalarıyla devrimci kültüre katkıda bulunmayı hedeflemiştir.

Kuruluşundan bu günümüze kadar yüzlerce etkinliklerde sahne alarak, anadolunun folklor zenginliğini halk oyunlarında farklı yöreleri oynayarak yurt dışındaki genclere kültürümüzü taşımıştır. Bundan dolayı bircok genci yoz hayatın pisliğinde uzaklaştırarak, çürümesini engelleme görevini üstlenmiştir.

Günümüze dek bir cok ödülün yanısıra, Ekim 2004 Yılmaz Güney Kültür-Sanat Festivalinde halkoyunları ekibimiz Adana yöresiyle 1.lik ödülünü almıştır.

Bu yılki Yılmaz Güney Kültür-Sanat Festivaline Karadeniz (Ordu) yöresi ile katıldık ve 1.lik ödülünü aldık.

Bizim için en büyük ödül yurt dışında (yani kendi kültüründen uzak) yaşayan gençlere Anadolu'nun kültürünü taşımaktır. Bu vesile ile bu Festivali düzenleyen DGH'ya şükranlarımızı iletir ve bizi destekleyen ADHK'ye teşekkürü bir borç biliriz.

Kardelen Halkoyunları Ekibi

„Tarih Bizi Yazıyor ve Toprağımın Renkleri"

Tiyatro Atelye Eylül 2004 yılında Ludwigsburg'da yaşayan ve faaliyetlerini Ludwigsburg Kültür Merkezi'nde sürdüren gençler tarafından kurulmuştur. İsmine laik olabilmek için Siyasal, Sosyal ve Kültürel olayları tiyatral yorum ile kitlelerle buluşturmuştur.

Ekim 2004 Demokratik Gençlik Hareketi'nin düzenlediği Yılmaz Güney Kültür-Sanat Festivalinde "Tanya" oyunuyla 1.liğe laik görüldü. Bu Oyun Avrupa'nın çeşitli kentlerinde ADHK ve Demokratik Kadın Hareketi'nin organizeleriyle bugüne kadar toplam 12 defa sahnelendi. ADHK'nın önerisi ve sponsorluğu altında İbrahim Kaypakkaya'nın hayatı "Sönmeyen Ateş" adlı canlandırmayı izleyiciyle buluşturdu.

22 Ekim 2005 tarihinde YDG'nin düzenlemiş olduğu Kültür-Sanat Festivalinde 2.lik ve en başarılı bayan oyuncu ödülü alındı.

Bu yılki DGH'nin Yılmaz Güney Kültür-Sanat Festivaline iki oyunla hazırlanılmıştır. Tarih bizi Yazıyor en iyi senaryo ödülünü alırken, Toprağımın Renkleri ise 2.lik ödülünü almıştır.

1. Oyun *"Tarih bizi Yazıyor"* haziran ayında faşişt TC. Devletinin gerçekleştirdiği katliamı ve bu katliam sonucunda katledilen 17 Maoist Komünistleri ve onlarin idealleri sizlerle paylaşılacaktır.

Yönetmen : .....Toredar Zerdeşt
Senaryo/Reji :.....Deniz Kızıler
Teknik/Işık :.....Birsen ve Mustafa
Kostüm :.....Ali Haydar

2. Oyun *„Toprağımın Renkleri"*. Bu oyun Türkiye Kuzey-Kürdistan'daki zindan gerçekliği ile sistemin kadınlar üzerindeki baskısını anlatıyor. Sınıflı toplumlarda kadınların tek ve gerçek kurtuluşunun ancak devrim saflarında örgütlenmelerinden geçer.

Yönetmen : .....Birsen ve Filiz
Senaryo/Reji :.....Bırsen ve Filiz
Teknik/Işık :.....Deniz ve Merdan
Kostüm :.....Nuray ve Meral

Başta DGH-Paris, Ludwigsburg "Küçük Kardelenler" ve ADHK olmak üzere bu iki oyunda emeği geçen tüm arkadaş ve dostlarımıza teşekkürlerimizi bir borç biliriz ve festivalimize katılan izleyicilerimizin zevkle bizi seyr ettikleri için tesekkür ederiz.

Tiyatro ATELYE

8 MART'TA KADININ KURTULUŞ MÜCADELESİNİ VE İSYANINI DAHA GÜÇLÜ HAYKIRALIM !

Günümüz dünyasında insanlığa dayatılan haksız savaşlar, toplu katliamlar, darbeler, işgaller, yargısız infazlar, işsizlik, açlık, kültürel yozlaşma, kadın ticareti, uyuşturucu, kumar, alkol, doğa katliamı vb. bin bir türlü belanın yaratıcısı emperyalizm, faşizm, feodalizm ve her türden gericiliktir.

Toplumun yaşadığı bütün bu sorunlardan en büyük pay ise herzaman kadına düşmektedir. Binlerce yıllık kölelik zincirlerinden oluşan erkek egemen toplumsal sistemlerden kaynaklı kadın; kölenin kölesi olarak yargısız infaz, töre cinayetleri, taciz, tecavüz, dayak, aşağılanma, vb. insanlık dışı yöntemlerin ayrıca uygulandığı ve her türlü söz söyleme hakkının elinden alındığı, metalaştırılan, ikinci sınıf insan cinsi konumuna düşürüldü.Kadının sorunlarının onlarca kat arttığı ve acımasızlaştığı en büyük saldırılar ise emperyalist işgal ve sömürü savaşlarında yaşanmaktadır. Kadına ve topluma özgürlük sloganlarını haykırarak yürüttükleri bu kirli savaşlar milyonlarca kadına her zamankinden fazla acıyı ve yıkımı beraberinde getirmiştir.Yaşanılan bu sorunları yakın tarihimizde Yugoslavya, Somali, Afganistan ve Irak'ta yazılı ve görsel basın aracılığı ile takip etmekteyiz.

Kadın dün olduğu gibi bu günde, kendisine dayatılan cinsel, ekonomik, fiziksel, ve pisikolojik baskılara karşı sessiz kalmadı kalamazdı. Onun çetin mücadelesi binlerce yıldan beri çeşitli şekillerde sürdü. Bunların en önemlilerinden biri ise 8 Mart 1857'deki Newyork kadın tekstil işçilerinin direnişidir. Kadının bu mücadele tarihi gerek 8 Mart öncesi direnişler, gereksede 8 Mart sonrası verilen mücadelelerde, insanlık tarihine mal olan devrimci ve ilerici kadın örgütlenmeleri ile kadın önderlerden Clara'lar, Rosa'lar, Kollontai'lar, Krupskaya'lar, Çiang Çing'ler ve adı direnişçi kadın yetiştirdi. Bizler tarihimizdeki devrimci ve ilerici kadın örgütlerinden, kadın önderlerinden ve direniş günlerinden dersler çıkararak mücadele etmeliyiz.

Burjuvazi kadının köleliğini yıkmaya dair verdişi direniş günlerinin içini boşaltarak, sıradan bir eylenme gününe çevirmekte ve kadının kurtuluş silahlarını elinden almaktadır. Oysa bilmeliyiz ki; dünya emekçi kadınlarının direniş günü olan 8 Mart kadının sorunlarına karşı örgütlenme, hak gasplarına karşı hak arama, saldırılara karşı direniş, haksızlıklara karşı baş kaldırının günüdür.

Bizler sorunlarımıza bilimsel bakmalı, sistemin yaratmaya çalıştığı bilinç bulanıklığına karşı uyanık olmalıyız. Yaşadığımız coğrafyalarda sorunlarımızın kaynaklarına inerek açığa çıkarmalıyız. Sorunlara neden olan en geri kaynağı tespit ederek esas mücadelemizi ona yöneltmeliyiz.

Kadına özgürlükten sıkça dem vurulan emperyalist ve kapitalist ülkelerde, yaşanan sosyal yıkımlarda kadının ilk önce nasıl mağdur edildiğini, mücadele ederek kazandığı hakların tek tek elinden alındığını, özgürlük adı altında metalaştırıldığını ve fuhuşun sıradan bir meslek olarak topluma kavratıldığı bilince çıkarılmalı ve burjuvazinin bu özgürlük anlayışına karşı, gerçek özgürlük için mücadele edilmelidir. Avrupa'da yaşayan ve feodal üretim ilişkilerinin hakim olduğu ülkelerden gelen göçmen, geçici işci ve mülteci kadınların sorunlarının kaynaklarından biri ise feodalizmden beslenen yasa, gelenek, ve törelerdir. Dolayısıyla hangi coğrafya da yaşarsak yaşayalım feodalizme karşı mücadele vermeden yükümüzü hafifletemeyiz.

Örgütlü mücadelemizde; kadın sorununun toplumun diğer kesimleriyle olan bağlantısını göremeyen, "sadece kadınlar olmalıdır" anlayışı ile bizi marjinalleştiren düşüncelere ve aynı zamanda kadının ayrı örgütlenmesine hayır diyen, kadının özgün sorunlarını göremeyen anlayışlara karşı da mücadele etmeliyiz. Bunlar ikiside yanlış olan, kadının ve dolayısıyla insanlığın kurtuluş mücadelesini sekteye uğratan anlayışlardır. Bu yanlış anlayışa karşı çıkarak, değişik düşüncelerde kadınları çeşitli platformlar, inisiyatifler ve çatı örgütlenmeleri gibi kurumlarda birleştirerek kadının mücadele araçlarını geliştirmeli, bununla birlikte asıl kurtuluşun kadınlı erkekli emekçilerin saflarında yürütülecek mücadele ile kazanılacağını bilince çıkarmalıyız.

Bedeller ödenilerek insanlık tarihine mal edilmiş 8 Mart'ı, sistemin tüm boşa çıkarma çabalarına rağmen, kadının daha güçlü örgütlenmesini hedef alan, kadına dayatılan her türlü insanlık dışı uygulamaları protesto eden eylem gününe dönüştürelim!

8 Mart kadının özgürlük ateşini, direniş kıvılcımıyla tutuşturduğu isyan günüdür.

8 Mart kadın sorununun net bir plan, program ve örgütsel ilkeler dahilinde ele alınıp çözüme ulaştırma mücadelesidir.

8 Mart dünya emekçi kadınlarının, kendisine dayatılan dini baskılara, recm cezalarına, töre cinayetlerine, türban yasasına, zorla evlendirmeye, toplumsal şiddete, işkenceye, tecavüze ve her türden haksızlığa karşı yürüttüğü bir yıllık mücadele planının finali ve aynı zamanda başlayacak yeni mücadele yılının start eylemidir.

Demokratik Kadın Hareketi olarak bizlerde, 8 Mart'tan aldığımız güç ve biliçle yaşadığımız coğrafyalarda program ve örgütsel ilkelerimize uygun mücadele biçimleriyle, kadının ikinci sınıf insan cinsi olmaktan kurtulma mücadelesini sonuna kadar tavizsiz sürdüreceğiz.

Bugün demokratlığın kriteri emperyalizme, feodalizme, faşizme ve her türden gericiliğe karşı çıkmak, ulusların kendi kaderini tayin hakkını kayıtsız şartsız savunmak iken en önemli kriterlerinden biride kadının ikinci sınıf insan cinsi olmasına karşı mücadele vermektir. Bu gerçekten hareketle; tüm dostlarımızı, devrimci, demokrat, ilerici, yurtsever insanları kadın sorununa kendi sorunu gibi bakmaya, dünya emekçi kadınlarının birlik, mücadadele ve dayanışma günü olarak sembolleşen 8 Mart'ta eylemlerimizi desteklemeye ve 11 Mart 2006'da Almanya'nın Köln şehrinde çeşitli dost kurumlarla düzenleyeceğimiz yürüyüşe katılmaya çağırıyoruz.

KAHROLSUN EMPERYALİZM, FAŞİZM, ERKEK EGEMENLİĞİ VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!
CİNSEL, SINIFSAL VE ULUSAL SÖMÜRÜYE KARŞI ÖRGÜTLENELİM!
YAŞASIN KADININ HER TÜRDEN GERİCİLİĞE KARŞI ÖRGÜTLÜ MÜCADELESİ!
YAŞASIN 8 MART ULUSLARARASI DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ!
YAŞASIN AVRUPA DEMOKRATİK KADIN HAREKETİ!

Avrupa Demokratik Kadın Hareketi / Mart 2006

ELMA ve KADIN

İnsanlığın cinslere bölünmüş olması, acaba toplumlarında dinlere, sınıflara ve uluslara bölünmesinin başlangıcı mıydı? Böyle bir soruya çeşitli dünya görüşleri çeşitli cevaplar verecektir. İlk işbölümüyle başlayan insanın cinsleri arasındaki eşitsizlikler sadece cinsler arasındaki eşitsizlikler olarak kalmayıp halkalaşa halkalaşa devam edip elmiştir bugüne kadar. Cinsler, dinler, sınıflar ve uluslar arasındaki eşitsizlikler olarak. Böyle bir soruya çeşitli dünya görüşleri çeşitli cevaplar verecektir. İslamiyet, Musevilik ve Hıristiyanlık gibi tek tanrılı dinlere bakarsak, Havva'nın Adem'in kaburga kemiğinden yaratılması ve elmayı Adem'e binbir cilveyle yedirmesi insanlığın acılarının başlangıcı olur. Bu ara Adem'in de çamurdan yaratıldığını her üç dinde ifade ediyor.

Çamurdan yaratılmış bir insanın bir elma yemesi neden bu kadar büyütülmüş tanrı tarafından, anlaşılır gibi değil. Fakat olan olmuş soru sormanın alemi yok, ikiside cennetten kovulmuş; tanrının adaleti elmayı yedirenle yiyen arasında da ayrım yapmasını bilir. İkiside ceza olarak şu çileli dünyaya gönderilirken, binbir cilveyle Adem'e almayı yediren Havva, bir köle olarak Adem ise bir efendi olarak gelmiş. Tanrı bu cezalandırmayla da kalmayarak, tüm insanlığı, ikisinin cilveleşe cilveleşe yedikleri elmanın gazabına uğratmış. Durum anlaşılmayacak gibi değil, ikisi de elma yemekten pişmanlık duymamışlar ve bu tarafada rahatça elma yemeye gelmişler. Ogün bugündür bu mirası devam ettiriyoruz.

Ve elma yemenin ne kadar sağlıklı olduğuna dair, hergün yeni bir açıklama yapılıyor. Bu elma meselesi dinlerde tanrının insanı sınavdan geçirmesi olarak açıklanıyor. Bu kadar lezzetli ve sağlıklı olan bir meyveyi yasaklayacaksın ve böylece sana olan inancını deneyeceksin. Anlaşılır gibi değil, elma yiyen bir insan ve kadın olarak bu meseleyi abesle karşılarken, bugün acaba elma nedir diyorum.

Toplumlarda, çıkarlarını din ile koruma altına alan sınıflarla, din ile devlet işlerini birbirinden ayırıp modern toplumlar olduğunu söyleyen sınıflar var. Bir bütün olarak bunların neleri yasakladığına baktığımızda bu elma meselesi biçim değiştiriyor. Demokrasi, devrim ve sosyalizm gibi elmalar var. Vitamin açısından bu elmaları değerlendirdiğimizde olağanüstü bir zenginlikte mevcut. Fakat bu elmaları yemekte, kadına ve dolayısıyla insanlığa yasaklanmış durumda. Bunları sadece, egemenlerin istediği gibi yersen, yani yemeyipte, yemiş gibi yapacaksın ve iyi bir vatandaş olacaksın; fakat ikinci bir biçimde yersen, sadece mide ve damaktadı meselesi değil, insanın yaşamının her alanını bunlarla dolduracaksan başına geleceklerden egemenler sorumlu değildir. Açıkçası bu elmalar ise bugün insanlığın en önemli sorunu haline gelmiş durumda. Cinsler, dinler, sınıflar, uluslar vb. Arasındaki eşitsizlikler dünyayı savaşlar ve katliamlar arenasına dönüştürmüş durumda. Tanrı insanı yaratırken, onun için iyi olana kendisinin karar verme hakkını insana vermeyip, kendisine, bağımlı ve tabii kılma amacı Havva'nın sayesinde bir elmaya harcandı. Demek ki Havva, bağımlılıkla ve bir başkasının tahakkümü altında yaşamakla insan olmak arasındaki farkları kavramış, kendi İRADE'sinin bir denenme ve tabii olma aracı değil, kendisi için iyi olana karar verme ve bunu kullanma hakkı olarak sahiplenmiştir.

Bugün, insanlığın bugününü ve geleceğini ilgilendiren ve belirleyici olan demokrasi, devrim ve sosyalizm gibi toplumsal gelişmelerde, kadının kendi kemliği ve iradesiyle yeralması, egemenlerin hiç düşünmedikleri bir nokta. Çünkü kadın bugüne kadar verilen mücadelelerde kendi kimlik ve iradesinin savaşımını ikincil durumda ela alıp asıl olan devrimci mücadelelere bunu atlayarak katılmıştır. Yani egemenlerin bu noktada düşünmemeleri, bizim lehimize olsa dahi, kendi saflarımızda, kendimizinde farkında olmadığı bir gerçektir.

Sonuç olarak, her alanda iki, üç, dört baskı altında olan kadının en büyük ve acil olan sorunu, insanlığın kurtuluşu eksenli mücadeleler içerisinde kendi irade ve kimliğini yaratıp bununla sarsılmaz bir güce dönüşmesi, kendisini İRADE ve KİMLİK olarak atlamadan özgün örgütlülüklerini yaratarak, ancak kararlı ve her zamankinden iki üç kat daha güçlü olarak devrimlerde ısrarlı olup gerekli misyonunu oynayacaktır.

Dinlerde kadın itaatsiz ve günahkar olarak görülüp bin türlü aşağılamanın hedefi olurken sırf bir elma yedi ve yedirdi diye, sınıflı toplumlarda da egemenlerin, varlığı ve yaşamı üzerinde her türlü kölelik ciritlerinin hedefi olan kadın, ancak; devrimlerle kurtulacaktır. Bunun yoluda gene elma yemektir. Bugünkü elma ise kadın için, kendi irade ve kimliğini yaratmanın mücadelesini vereceği kendi bağımsız ve özgün örgütlülüklerinin yaratılmasıdır. A. Demokratik Kadın Hareketi ise böyle bir elma olma mücadelesindedir.

Bu elmayı hep birlikte yiyelim.

YÜRÜYÜŞE ÇAĞRI!

8 Mart'ta Emperyalist İşgal ve Saldırılara Karşı Alanlara!

8 Mart 1857'de Amerika'nın New York şehrinde tekstil işinde çalışan 40.000 emekçi kadın, çalışma koşullarının düzeltilmesi, eşit işe eşit ücret, çalışma saatlerinin 14 saatten 10 saate indirilmesi talepleriyle direnişe geçerler. Burjuvazi bu direnişe olan korkusunu, direnişi kanla bastırarak gösterir. Ama bastırılmak istenen bu direniş tüm dünya emekçi kadınlarına örnek olur ve uyanıp hareket etmelerinde onlara önderlik eder.

Özgürlük isyanın güçlendiği, kıvılcımın yangına dönüştüğü, umudun daha da büyüdüğü gün olan 8 Mart, uluslararası emekçi kadınlara, 1910'da Danimarka'nın Kopenhag şehrinde toplanan uluslararası 2. Kadınlar Konferansı'nda Clara Zetkin'in önerisiyle Dünya Emekçi Kadınlarının Birlik, Dayanışma ve Mücadele Günü olarak kabul edilir. O tarihten bu yana 8 Mart her yıl dünyanın dört bir yanında kutlanmaya başlanmıştır.

Her şeyi kar ve dünya pazarlarına hakim olmak üzerine kuran emperyalist sistem, krizlerin tüm faturasını emekçi halklara çıkartmaktadır. Bundan da en fazla etkilenen ezilenlerin ezileni kadın ve çocuk olmaktadır.

Bu gerçeği tatmış Azeri bir ana: "Bes değil mi ey insanlar! Döküldü kan, aktı kan! Bes değil mi? Kara toprak su içti gözyaşından!" diye sesleniyor bizlere.

Her süreçte kadına adeta kaderi olarak dayatılan ezilmişlik bir yana savaş dönemlerinde de bizlerin yüzüne vuran şu gerçekleri unutmayalım:

-Savaşlarda ölenlerin %90'ı kadın ve çocuklardır.

-Silahlı çatışmaların tümünde kadınlar hedef alınıyor, tecavüz ve kadına yönelik şiddet savaş silahı olarak kullanılıyor.

-Savaş alanlarında askerlerin içki sofralarında meze olarak kullanılan kadınlara uygulanan tecavüz ve işkencelere tahammül edemeyen kadınlar ya intihar ediyorlar ya da ömür boyu sürecek travmalar yaşıyorlar.

Bu zulmü bizzat yaşayan, Ebu Greyb'ten Fatma bize anlatıyor: "Bana bir günde dokuz kez tecavüz ettiler…Yine burada her gün defalarca kız kardeşlerimize tecavüz edildikten sonra vahşice işkencelerden geçiriliyorlar…Bunlara tahammül edemeyen bacılarımız başlarını duvarlara vura vura intihar ediyorlar…"

İslami yasaların sürdüğü Afganistan, İran, vb. ülkelerde de zorunlu örtünmeden tutalım namus cinayetlerin yasallaşması ve uygulanmasına kadınlar maruz kalmıştır.Evlilik ve boşanma yasaları kadınların özgürce eş seçme hakkını yok etmiştir.Meslek edinme hakkı, çalışma hakkı, serbest yolculuk yapabilme hakkı kadınların elinden alınmıştır. Yıllardır süren bu türden hukuksuzluklar kadınların hayatını karartmıştır.

Emperyalizm geri bıraktırılmış ülkelere fiili işgaller yaparak zulüm yaşatırken, bulundukları coğrafyalarda da bedeller sonucu kazanılmış sosyal hakların gaspı, artan işsizlik, hayat pahalılığı ve kültürel yozlaşmayı büyütmektedir.

Kısacası; ezilen dünya kadınları emperyalist savaşların ağa babalarına karşı birleşip, örgütlenerek mücadelede aktif yer almaları için tüm bunlar yeterli sebep değil midir? Aksi taktirde çocuklarımıza nasıl bir dünya bıraktığımız ortada değil mi? Evet biz nihai olan barışın özlemini çekiyoruz ve bunu elde edebilmek için tüm haksızlıklara karşı sürdürülen kavgaya kadınlar cephesinden omuz vermek zorundayız. Bizlerin kurtuluşu ancak dünyadaki tüm zorbalığa karşı savaşarak, sosyalizmle gelecektir.

8 Mart zulme, zorbalığa ve sömürüye karşı bir başkaldırıdır.

8 Mart sorunların üstesinden gelmek için, örgütlü olmanın zorunluluğunun kavrandığı gündür.

8 Mart, sadece emekçi kadınların birlik, dayanışma günü değil, o aynı zamanda, insanca yaşamı, emeği, onuru savunduğu için zulme başkaldıranların yediden yetmişe, kadın ve erkek herkesin günüdür.

İşte bundandır ki hep birlikte haykırmalıyız:

SINIFSAL, ULUSAL, CİNSEL SÖMÜRÜYE HAYIR!
KAHROLSUN EMPERYALİZM, IRKÇILIK VE CİNSİYETCİLİK!
EMPERYALİST SAVAŞLARA VE SOSYAL YIKIMLARA HAYIR!
ŞAN OLSUN 8 MART"A VE 8 MART"I YARATANLARA!
YAŞASIN 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ!
YAŞASIN ENTERNASYONAL DAYANIŞMA!

DÜZENLEYENLER:
AVRUPA DEMOKRATİK KADIN HAREKETİ,
ATİK-YENİ KADIN,
8 MART ÖRGÜTÜ(İRAN-AFGANİSTAN)
TARİH: 11 MART 2006 CUMARTESİ
SAAT: 11:00
YER:EBERTPLATZ, KÖLN

ADKH girişimi Paris Komitesi'nin düzenlediği yılbaşı etkinliği coşkulu bir şekilde geçti

MERHABA DOSTLAR

Yeni bir yıla girerken, her geçen yılın onemli tarihi anıları kalır geride. 2005 yılıda hepimiz açısından tarihi olaylara taniklik etti. En sevdiklerimizi büyük yürek acılarlarıyla bizden koparıp götürduğü gibi, adlarını verdiğimiz yeni doğan çocuklarımızın ilk ağlayışlarındaki sesle gelen yeni yaşam sevinçleride taktirdi bizlere, işte böylesine kimi acı, kimi tatlı, anılar ve olaylar yaşandı 2005 yılı içerisinde.

Ama biliyoruz, ister bireysel ya da toplumsal olarak yaşansın acıları güce, hüzünleri sevinçlere, umutsuzluğu umuda dönüştürecek güzel bir mujdedir, gelen her yeni yıl.

SEVGİLİ DOSTLAR,

Dünyada dün oldugu gibi bugün de egemen sistemler bireyselliği her alanda topluma yaşatmaya çalışmaktadırlar, çünkü onlar açısından bireysellik herşeydir. Toplumsallaşmayı değil, bireyselleşmeyi orgütlenmeyi değil, örgütsüzlüğü yani kısacası kollektif yaşamdan uzak birer birey olmamızı istiyorlar.

Bugün Avrupa' da yaşıyor olmamız bu sorunu daha da can alıcı kılıyor. Çevrenize bir bakın bunu en bariz örnekleriyle göreceksiniz. Bireyselliğin ön plana çıktığı Avrupa' da bugün yapmamız gereken şey insanlarımızın kollektif yaşama katma yönünde çaba sarfetmektir. Her yaptığımız etkinlikte kollektif yaşama daha sıkı sarılarak bu yaşam tarzını bir güce dönüştürmek olmalıdır amacımız, ki ancak bu şekilde geçen her yılda yitirdiğimiz en sevdiklerimizin anılarına bağlı kalmak ve onların ideallerini yaşama geçirmek .

Evet 2005 yılı yaşadığımız acı olaylara damgasını vuran bir yıl olmakla birlikte güzel ve bir o kadar da sevindirici gelişmelerede tanıklık etmiştir . ADKH girişimi Paris Komitesi olarak en sevindirici gelişme ise bu örgütlenme içerisinde yer alışımız olmuştur, bulunduğumuz alanda ikinci yaptığımız etkinlik ise yeni yıla giriş etkiliği olmuştur alanımızda yaptığımız ikinci etkinlik olsada katılım istenilen düzeyde olmasada böylesine kollektif yaşama seksen kişiyi katmak bize bir güç vermiştir en azından ileriye dönük her alanda bu gücü büyüterek yaşama katma noktasında bir umut ışığı olmuştur .

Yaptığımız etkinlik katılımcılar tarafından memnuniyetle karşılanmış ve katılan arkadaşlar kollektif bir şekilde bu etkinliği bizimle paylaşmışlardır . Program yılbaşı mesajiyla açılmıştır mesajın içeriyi özet kollektif yaşama katılma noktası ve ADKH girişimi ile ilgili mesajlar verilmiştir tombola çekilişi, çeşitli hediyeler, müzik grubunun dinletisi, solo parçalar ve halaylarla sabah saat beşe kadar bütün katılımcılar tarafından coşkulu bir şekilde yeni yıl etkinliğimiz sona ermiştir. Dostlar 2006 yılının bireysellikten uzak kollektif yaşama dönük ve bu yaşam tarzını hayatın her alanında yapacağımız geleceğe dönük bir yıl olması dileğiyle .

ADKH GİRİŞİMİ PARİS KOMİTESİ

Willingen Alevi Kültür Derneğinde ADHK-DKH tanıtım toplantısı

Demokratik kitle kurumlarımızın, geniş kitlelere kendini tanıtma kapsamında ele aldığı tanıtım faliyeti içinde, farklı kurum ve kuruluşlarla, dostane ilişkiler içinde tanıtım toplantılarını sürdürürken; bunun bir adımı olarak Willingen Alevi Kültür Derneğinde gerçekleştirdi. Avrupa Demokratik Kadın Hareketinin oluşmasıyla birlikte, özelikle Kadın kitlesi tarafından daha yakından tanıma istemini gündeme getirmiştir.

Bu isteme cevaben yapılan tanıtım toplantısı, toplantıya katılan dinleyici kitlenin, genel ve güncel bir çok konuda soru sorarak ve görüş bildirmeleriyle tartışma olumlu bir şekilde gelişmiştir. Görüş ve sorulara cevaben konuşan ADHK ve DKH temsilcileri, kitlelerde yaşanan ve kendisini her alanda hissettiren sorunların kaynağında, sistem olduğuna dikkat çekerek «sistemin mevcut durumda sorunlara çözüm gücü olmakta bir hayli zorlandığını, sorunları çözüme kavuşturmadığı gibi, gelişen huzursuzlukların bir tepkiye dönüşmemesi için, farklı adreslere havale etme tutumunu izlemektedir..» denildi. Avrupa'da da refah sürecinin sona erdiğini kendileri tarafından itiraf edilmektir. Kitleler, hergün yeni sorun ve sıkıntılarla karşılaşmaktadır. Toplumsal sorunların her geçen gün büyümesiyle birlikte, bireyler ve aile düzeyinde çok daha ağır çelişkilerin yaşanmasını gündeme getirmektedır.

Avrupa'da yaşayan Türkiye/Kuzey-Kürdistanlı kitlelerin kültürel farklılıklardan kaynaklı yaşadıkları sorunların olduğuna dikkat çekerek, «yeni jenerasyon avrupa kültürüne uyum sağlamada zorluk çekmezken, birinci ve ikinci kuşakla bir çatışma içindedir. Son yıllarda kimi Avrupa devletleri entegrasyona daha çok hız vermektedirler. Anlaşılıyorki, sistemlerde bir çıkmaz içindedirler. Bundan dolayı kendilerini ısrarla empoze etmeyi denemektedirler. Bir yandan Avrupa kültürü, diğer yandan geldiği ülkenin gelenek ve göreneklerini aynen uygulama anlayışı içinde bulanan farklılılıklar doğal olarak çatışma halindedir. Sisteme entegre etmeye çalışan tutum yaşamın her alanında egemen durumdadır ve bir şekilde kitlelerin yaşamının her alanına müdahale ediyor. Hangi inançtan, hangi düşüncede olursan ol, örgütlü bir güce sahip değilsen ve kendini kabul ettiremiyorsan, sistemin yozlaştırıcı kültürü vede yaşam alışkanlıklarından payına düşeni almaktan kurtulamazsın» şeklinde ifade edildi.

Sonuçta; Demokratik Kitle Kurumlarına bu anlamda büyük sorumluluklar düşmektedir. Kitlelerin bu kurumlarda örgütlenerek genel ve özgül sorunlarına ortak çözüm üretme çabası içerisine bulunarak, yaşanan sorunların önüne geçebilme avantajını yakalayabilirler. «Kitle Kurumlarımız hiçbir soruna kayıtsız değildir» diyen konuşmacılar, kitlelerin, Demokratik Kitle Kurumlarında daha aktif katılmaya ve güçlerini birleştirme çağrısı yaparak sonuçlandırdılar.

RÖPORTAJ

Şair Fethi Koç'un ilk şiir kitapı olan "bahar kokuyor yaram" üzerine konuştuk ve düşüncesini aldık.

D. Gündem: *Mevsimlerin akışına verilmiş yitik ve gelecek zaman şiirleri diyorsun ve "bahar kokuyor yaram" diye başlamışsınız. Neden?*

Fetih Koç: Bu evrende kazanılmış bir zaman dilim mevsimi varmı bilemiyorum? Her şey kayıp olmak ve kayıp etmek için. Her şeyi doğuşuyla bereber, yok oluşunuda kendinden getiriyor. Dikkat ederseniz son zamanlarda çıkan şiirler genelikle kadercilik, hüzün, yılgınlık ve erotizm üzerine yazılan şiirlerdir. Bunlar içinde bulunduğumuz bugünkü toplumsal koşulun duygularını okşuyordur. Yani yılgınlığa yılgınlık katıyor. Buda devrimci durumun inişli, çıkışlı geçtiği surecin etkisi büyük tabiki. İşte tam böyle bir süreçte bahar kokmalı yaralar dedik. Yılgınlık taşımayan, tam tersi canlı ve ajtatif şiirlerle çıktık ortaya, eksiklerimizi içinde taşımakla beraber.

D. Gündem: *"...Öyle delal dela durma/ kış geçer/ bahar olur/ sen mavileşir gökyüzü olursun/ ben ay dede/ sonra buluta dönüşürüz/ yağmur olur yağarız/ toprak olur yeşeririz/ sen çiçek olur açarsın/ ben seni koklar, okşar, öperim..." diye devam ediyor. Neyi vurgulamak istiyorsunuz?*

Fetih Koç: Şöyle geriye dönüp baktığımızda, son on yıl çok çatafatlı geçen süreç görünüyor sınıf mucadelesi açısından. Yani it iziyle at izinin birbirine karıştığı yıllardır. Bizde şiirlerimizi taraflı olarak ele alıyoruz. Yani her sınıf kendi dokusuna göre, kendi kültür sanat ekoli yaratır. Doksanlı yıllarda gerek ulusal gerek devrimci hareketin çıkışları ezilenler için bir çıkış süreci ve piskolojik bir moral üstünlüğü vardı kitlelerde. Kürt halkının ulusal temelde başkaldırısı vardı. Doksanlı yılların sonlarına doğru ise ulusal hareketin egemen sınıflarla uzlaşması, komünist öncü ve devrimci hareketlerin politik tıkanıklığı kitlerlerde bir moral çöküntüsü yarattı. Burda şu vurgulanıyor; öyle yılgın, öyle karamsarlığa düşme. Bu suskunluk geçicidir. Ki öyle oldu, öncünün sürece müdahlesi tarihi bir süreçtir. Ama önemli olan her alanda, her dalda bunu kitlelere götürüp kavrata bilmektir. Bizde bunu şiirsel duygularla vermeye çalışıyoruz. Yani bir türkünün melodisi, bir şiirin mısrası, bir ressamın fırçasının etkileyici sırrının tılsımı moral olma açısından da çok önemlidir. Bizde sınıfsal dokumuza göre kitlelere bunu sanatın şiir diliyle aktarmaya çalışıyoruz.

D. Gündem: *Ah Welat şiiri de hüzün ve isyanı birlikte işlemişsiniz?*

Fetih Koç: Ah Welat bir halkın, yani Kürt halkının özlemlerini, istemlerini dile getiriyor. Daha doğrusu bir halkın kendi topraklarında mülteci durumda olmasına olan isyanını ve ağıtlarının motiflerini işliyor.

D. Gündem: *Sizi şiir yazmaya iten etken nedir, o duyguyu nasıl yakalıya biliyorsunuz?*

Fetih Koç: Şiir yazmak, resim yapmak, türkü söylemek için, yani halktan alıp halka geri vermek için bin bir çeşit etken var doğup büyüdüğümüz topraklarda. Bu sadece bizim için geçerli bir etken değildir tabiki, herkes içindir. Her bölgenin kendi kültürel dokusuna görede halk isyanları vardır haksızlığa karşı. Egede Çakırcıları, Kara denizde Hekimoğlu, Bolu beylerine karşı Dadaloğulları, Çukurovada ince Mehmetleri, daha içlere baktığımızda Pir Sultanı, Trakya'ya uzandığımızda da Şeh Bedretinleri görmekteyiz. Ki bugün hale bunlar halk içerisinde canlılığını, varlığını korumaktalar. Şairlerimiz, ozanlarımız hale bunları işlemektedir. Şöyle birde yakın tarihimize dönüp bakarsak; yine yaşadığımız coğrafya baştan başa isyanlarla dolu. Bu isyanlarda kendi dönemsel etkenleriyele çıkardığı isimler vardır. Yani Nazımlar, Ahmet Arifler, Y. Güneyleri, İbrahimleri ortaya çıkarmıştır. Kısacası insanı sanata, edibiyata iten etken bizde çoktur.

Ve birde her şairin içerisinde mutlaka doğup yaşadığı toprakların küçükte olsa bir etkisi, bir motifi olması gerekir. Ki devrimci yanı ortaya çıksın ve kitleler okuyabilsin.

Birde Anadolunun o zengin kültürüne motife olursa insan; kendini tam anlamıyla bir duygu deryasında bulur.

D. Gündem: *Doğduğunuz topraklardan uzak durup şiir yazmak nasıl bir özlem?*

Fetih Koç: Sadece susarak özlüyorum. Sonra demli bir çayla beraber bu özlemimi de duygularıma yüklüyorum. Yük ağır oluncada hafifletmek için kalemimin aracılığıyla deftere nakış nakış işliyorum. Bende susarak özlemimi böyle dile getriyorum.

D. Gündem: *Bundan sonraki sanatsal çalışmalarınız nelerdir?*

Fetih Koç: Sanat hayatımın vaz geçilmez bir özlemim artık. Yani onsuz ben veya bizi düşünemiyorum. Bu günlük yaşamımda öyle. Bu sadece şiir'le sınırlı değil. Sinamadan tutalım resim sergisine kadar tutkuyla takip ediyorum. Günlük yaşamım böyle şekilenince daha çok araştırma ve incelemeye yönümü geliştirdi. Buda beni yaşamımda duygu anaforasında yüzdürüyor adeta.

Bundan sonraki çalışmalarım planlı bir çerçefede gidiyor. Önümüzdeki birkaç ay içerisinde "şilan çocukları" adlı ikinci şiir eserim çıkacak. Buna pareler olarak bir roman çalışmam var. Roman Yunanistan'daki mültecilerin yaşamını anlatıyor. Daha doğrusu Lavrion kampını romana taşıyorum.

D. Gündem: *Çalışmalarında başarılar diliyoruz.*

Fetih Koç: D. Gündem emekçilerine sevgilerim sunuyor, çalışmalarında başarılar diliyorum.

Demokratik Gündem / Yunanistan

ROSA'dan BERNA'ya VARDIK VARIZ VAR OLACAĞIZ!

Rosa Lüxsemburg'un Alman Burjuvazisinin "Berlin'de düzen hüküm sürüyor" sözleriyle devrimi ezdikleri iddiasına verdiği cevap 87 yıl sonra hala güncelliğini koruyor. Evlerde, sokaklarda, şehirlerde ve ülkelerde şiddetle, kanla, zulumle düzenin hüküm sürdüğünü ilan edenlere karşı yürekten ve coşkuyla haykırıyoruz: VARDIK VARIZ VAR OLACAĞIZ!

Demokratik Kadın Hareketi Almanya özelinde ilk kez pankartıyla, mütevazi ama coşkulu kortejiyle 15 Ocak Liebnecht-Lüxemburg anma eylemine katıldı. Sayıca çok kalabalık olmayan kortejimiz coşkusu ve sloganlarıyla, Almanca-Türkçe konuşmalarıyla yürüyüşün en renkli grupları arasındaydı.

Berlinde "Rosa'dan Berna'ya Bu Kavga Bitmedi Devam Ediyor", "İsyan Eden Kadın Devrim Doğurur" "Emperyalizme, Faşizm, Erkek Şovenizmine HAYIR! Yaşasın DKH" sloganları hem Almanca hem Türkçe olarak atıldı. Berlin'de olmak biz kadınlar için devrim ve sosyalizm mücadelesinin önderlerini anmanın yanısıra komünist bir kadın önder olan Rosa Lüxemburg'la bütünleşme açısından ayrıca anlamlıydı. Çünkü Rosa teorik üretimleri, eleştirel destekçi kişiligi, sol literatüre katkılarının yanında hayatı boyunca kadınlığından taviz vermeyen bağımsız kadın devrimci duruşuyla örnektir. Atıldığı hücrede can çekişen bir hayvanın acına ağlayacak kadar duygusal, hayatın zorlukları karşısında "Hayat herşeye rağmen devam ediyor, onu gülümseyerek, yiğitçe yaşamalıyız" sözleriyle özetlediği gibi kararlıdır.

15 Ocak'ta çiceklerimizi bırakmak için anıtın başına geldiğimizde Onun lahitin oldu. Çünkü binlerce çicek örtmüştü üstünü.

SONSUZ NEFES

Kızıl bayrakta ne güzel yakışır,
eli silah tutmayan,
küçük ayaklı , dev adımlı siper yüreklere.

Sesin yankılanıyor yoldaş,
etrafı şeytanlarla çevrilmiş dağlarında.

Nasıldın o vakit,
ceylan gözlerin,
ormanda kaplan tuzağına düşen,
ceylan gibi ürperen yüreğin.

Çölde ayak izin var yoldaş,
gönüllerde andımız,
elimizde bayrağımız.

Penceremden doruğa baktığımda:
akşam olmuş, şimşekler çakıyor,
yarasalar karanlıkda dans ediyor...
senin yaşadığın yerde ise:
güneş doğmuş, sabah olmuş,
bayrağımız dalgalanıyor, kuşlar agıt yakıyormuş...

Bağımsız bir kuşun kanadındaki tüy,
özgürce dalgalanmak için çırpınan umutlar,
denize iniş yapan martıların yemi olmayacağız yoldaş.

Sizler birer yürekle savaşıp,
bin yürekle çoğalıp,
milyonlarca yürekle bütünleştiniz.

İstenilen dünyanın anahtarı,
halkın karanlıkları,
el feneriyle olsa bile açacak mücadelelerindedir.

Siz vurulduğunuz gün,
güneş bile hissetmediği sıcaklığını hissetti o gün.

Karıncaların yaptığı sarayda,
17 yürek can veriyor, sıkılan bin parmaklı,
acı biber kıvamındaki bombalarla.

Gözler seni görmek,
kalemler tarihe adını yazmak,
Maoizim yolunda can veren 17 yürekleri:
gökyüzü dünyaya, yıldızlara,
sizin yiğitliğinizi, insanlığınızı anlatıyormuş
17 gülü görüpte utansınlar diye.

Ömür bir sigara değilki çeke çeke bitsin,
yürek bir değilki seni unutsun,
emperyalizmin uşakları tek değilki utansın,

Munzur dağının üç gülünü çalmışlar,
bir kuşunu vurmuşlar,
17'sini koparmışlar, soluncaya dek kurutmuşlar.

Devrim yolu bitmez!!!
yolumuzun rehberleri ölmez !!!
mesalemiz sönmez !!!
halk yenilmez!!!

Eylem Aybars

17'LER

Yaşamın yoğunlaşmış emekler bütünü ve tuzlu terin ördüğü bir sürü imreniş...kısacası 17'ler imlemesiyle tarihe mimlenen bir destanın kızıl kor hattında duygulara ve öfkelere döşenmiş mayınlara basarak yürür bir çocuk!..

Bir yazım serüveni kalemimi koşturacakken tarihin hercai çuvalına düşmeden, binbir hikayeden süzmeden ne göğü yaran sahanlara yaraşır bir yolculuk tanımı ne de hükmünü bulmuş olayların kulağını çınlatır insan.Yazan yazmak üzere bilincini ve yureğini pişirmekdeyken 17'ler toprağın çürüten, eriten ve kemiklerden ibaret bir insafla işini tamamlayan eylemine yedirmekde bedenlerini...

Akdeniz kıyılarında karşılamak dağı ölümleri mavisinde denizin çarmıha gerilmekdir biraz...Çakıltaşlarının ışıyan ve her dalgada şımaran aydınlığında yolumu ararken ruhumu kuşatan gelgitlerin tınısına yaslarım başımı hepden...Güneşin tanıklığında tutuşan yaşamlar yeni doğumlar ile takaslanmadımı hayat rihter ölçeğiyle sınırsız bir depremin fay hattına çadır kurar. Artık bu bir intihar nöbetidir ve ihtimallerle yetinen öykülere mutavazi birer kahraman olunur sadece...Belkide bu yüzden içimde hep bir cenaze arabası hızlan, doğuma hazırlanan bir kadını hasteneye taşır...

Hadi çıranı yak ana; ne Ali uğruna nede Muhammet aşkına. Öyle semavi bir çılgınlık ve ortodoksça bir yakarış istemem. Dinden imandan uzak bir gemici feneri kadar mütavazi, ister pencere dibine gecekondumuzda ister kayabaşına köyümüzde,17 alev tanesi hani nar gülüşlü bir kızıllıkla göğersin yeter. İşte yitip giden yıldızların kesikleriyle kanayan kalbime Kürdistanın esmer ezgilerinden damıtılmış kınalar yakışım bundan...

17 iskin* gölgesi arda çubuğu gibi ve bilen bilir kunkoru* ve dibine mesken eylemiş 17 mantar hikayesini!!! güle 17'sinde nasırlasmış elleriyle dokunurken 17 nazlı gelincik tanesine,17 yıl yolunu gözledi sevdiğinin...halbuki sevmek akıl işi değildi! Aşk abartılmış bir buzdağının güneşe meydan okuyan eriyiğiydi ve güle 17 feryatla sökup attı bu yanılsamanın karakuru peçesini...Çünkü der güle; yaşamın çok yönlö sırlarını çözmek üzere akıttığımız bunca kan nehri bunca ömür örgüsü deli-divane bir felsefi açmaz değil...

Yasak gülüşlerle korunmuş sevme zamanları çağlara çadır kurmuş bir delinin suretinde tutuşur! Hangi ağılı vakit bize göz koyanda zamansızlığa kodlanmış bir iştahla yekindik pusuya düşülesi yerlerden...Yakın olmak içindi yola çıkma gerekçesinde saklı kalan öz! Evet insana ve kendimize attığımız onca kusurlu ve erozyanik farkdan sonra yeniden insanlığımıza ve kendimize yakın olmak adına çıkınsız, çırılçıplak ce çıkılası dağları aşanda, az önce söndürülmüş odun ateşinin kokusunda saklı şifrelerin çözülesi taze düşünsel emeğini tetiklemeden olmaz değil mi!!!

İnsan ulaşamadığı doruklara bakıpda ağlarsa bir mezar taşı olgun bir kedere tabela olur sadece! Sınırlarıma sığmayan korkulara muhtacım belkide! Ancak genetik şifreleri çözülmüş korkulardan damıtacağız belkide en yerinde direnmeleri...Ya da kasaba dedikodularına konu olmuş bir korkağın telif hakları alınmış ruhundan ağırmalı ne varsa! Ama umutların gül kokulu serinliğinden söz etmekde bir hafif uğultu! Kızıl gelincik dansında keşfedilmiş onca incelik nasılda pazarlanmakda kaba düş mezarlığına!!!

Mekanik kahkahalarla iğdiş edilmiş çocuk kalplerinden onarılmış bir devrim fikri yaratmalıyım kendime, yoksa şafaksız uyanışlar ufuksuz ölüşlere çevrilir...

Suçüstü bir vaka bu! Yanılma ve eksilme payı yok bilesin! Ömrümün kuzeyinde çoğalan bir isyan belirtisini sulayan ezgilerin notalarına sürdüm munzur suyunu. Kekliklerin ötüğü kekik kokanda, yoldaş kanıyla sevişmiş toprakların bağrında döllenen yeşil doğuşlardan nefes alıp hayata döndüm kaçkere! ıslak yangınlardan kavruk küller eledim saçlarına hayatın..

Uçurum aşklari ceylan soluğunda yekinir hayata. Gizil düşlerin sığındığı derin bir limandan ibaret bu yarlarda saklı güzellikleri ekerek umutlarına yaşarlar! Firari bir öpücükle ödüllendirilmiş yar yanağı gibi pembe bir utançla kazılır zamana herşey...Oralarda çılgın bir öğreti tüm felsefeleri dize getirmiş nasılda göğe kanat geren bir savunu olduğunu dillendirir rüzgara...Kızılderililer ve Aborijinleri davet eyledim dağlarına Dersim'in. Partizan'ın savaş gerekçesindeki benzerlikle buluşturdum bu tarihsel isyanın öznelerini. Kızılderili dansını Karaçorla* bezeyip aborijin yaratıcılığında resme döktüm mağaralarında aliboğazın...Kurgularım ve kahramanlarım zihnimde bir panayır coşkunluğunda dalgalanmakda görüldüğü üzre...

İçimde ukde kaldı duramadım! Sizi okaliptus yapraklarına işlediğim kızıl mürekkep kokusundan aşırıp tarih öncesi bir zamana gönderdim! sonra ceylan derilerine konu olan bir yazım serüveninde arkeologları şaşırtan bir destanla taşındınız bu yana...Öyle ki vahşi tetikleri kırbaçlayan bilge manifestonuza kişneyen mermerlerin coşkusunu dökdüm durdum...

Zaman aşımına uğramış bir isyan neye yarar! Ölçüsüz ve uyaksız bir sayıklanışla dokundum kendime. Sonra kıyıya vurmuş yunusları toplayıp cebime koydum usulca! Piyasa değeri olmayan intiharlar satarım böylece. Bir çöl tasarlarım en yeşil yerine akılsızlığın, Güleç bir vahayla süslerim oyunlarımı...yersiz ve çocuksuz oyuncakların gözyaşlarına kurarım denizleri...sakin bir savaşla barışırım bir an! gürültülü bir barışla yol açarım savaşlara.....

Çığlık atanda onlar savruk bir küfürle tekmeledim hayatı!!! Doktor en az üç hafta alçıda kalacak ayağıma reçete yazarkan ülkenin reçetesini yazanlar Mercanda kahpe bir taarruzla yağmalandı...Sırası gelen bu güzergahda çıkınsız bir yolculukla göçmekde şehitler diyarına...Ama sıradışı bir ölüm buketiydi 17'ler. Neyseki hala Cafer'in çelik ışıltısı gülüşüne özenen tayfalar var gemide! Neyseki Aydın'ın ateşden ibaret direncini çalan prometheusları var hayatın...

Ve biz henüz öldürmedik 17'leri.....

İskin; dersimin vahşi doğasında yetişen eksimsi bir bitki. Kunkor; genelde köylülerce toplanıp kurutulduktan sonra kışın hayvanlara verilen iri ve yeşil bir bitki. Karaçor; Dersim folklorunun simgesel oyunu.

Montpellierden Serhat

AVRUPA DEMOKRATİK GENÇLİK HAREKETI (ADGH) 14. KURULTAYI BAŞARI İLE SONUÇLANDI!

Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi (ADGH) 14. Kurultayı 25-26 Şubat tarihlerinde Almanya'nın Stuttgart kentinde başarı ile sonuçlandı. Kurultayımız çatı örgütümüz ADHK Genel Konsey üyesi BERNA ÜNSAL şahsında 17 devrimci komünist ve tüm devrim şehitleri için bir dakikalık saygı duruşu ile başladı. Ardından ADGH'dan bir arkadaşın açılış konuşmasıyla birlikte, kürsüye ADGH kurucu üyeleri arasında yer alan bir arkadaşı davet etti. Konuşmasında ADGH'nin 16 yıllık mücadele tarihine değinen arkadaş, tüm saldırı ve tasfiyeciliğe rağmen gençlik örgütümüzü bugünlere taşımanın oldukça önemli olduğuna vurgu yaparak, bu geleneğin ısrarla sürdürülmesi gerektiğinin önemine değindi.

Divan seçimi ve delege tespitinin ardından ADGH 13. komisyonun kongreye sunduğu siyasi taslak yazısı okunup tartışıldı. Yeni dünya düzeninin insan ve doğa üzerindeki tahribatları üzerinde canlı tartışmaların olduğu gündem maddesi, alt bölgelerin sunduğu siyasi raporlarla zenginleştirilerek, gençlik örgütümüzün önünü açacak perspektifler sunuldu. Yeni dünya düzeninin Gençlik üzerindeki akademik, politik ve kültürel tahribatlarının ancak daha güçlü bir anti-emperyalist mücadelenin örülmesiyle aşılabileceğinin vurgusunu yapan konuşmacılar, 14. Kurultayımızın bunun için önemli bir fırsat olduğuna değindiler.

Kurultayımıza davetli olarak katılan DGH Türkiye-Kuzey Kürdistan'dan bir yoldaş bir konuşma yaparak, Türkiye DGH'nin ADGH'dan güç aldığını, ideolojik olarak aynı kalp atışlarımızın attığını, yanlız coğrafik konumlamadan kaynaklı taktik politikaların değiştiğini söyledi. Gelişen Emperyalist saldırılara karşı ancak bir birimize kenetlenerek aşabileceğimizin vurgusunu yapan davetli, iç birliğimizin korunması ve karşılıklı dayanışşmanın güçlendirilmesi gerektiğinin önemine değindi.

Avrupa'nın birçok ülkesinden gelen delegeler, ADGH'nin bir yıllık faaliyet raporunu canlı bir şekilde tartışdılar. Kurultayımızda tüzük değisikliğine gidilerek coğrafik nedenlerden dolayı, DGH'nin artık AVRUPA DEMOKRATİK GENÇLİK HAREKETİ (ADGH) olarak adlandırılmasına ve ambleminin değiştirilmesinin yapılan tartışmalarla oy birliği ile karar altına aldılar.

Kurultayımızın en canlı bölümleri ise kurultayımıza gelen, misafir konuşmacılar ve mesajlardı. NKP(M)' den bir yoldaşın kürsüden Nepal'deki son gelişmeleri anlatıp, yeni bir dünyanın ancak emperyalizme karşı halk savaşlarıyla geleceğinin vurgusunu yaparak herkesi Nepal devrimiyle dayanışmaya cağırdı. Ayrıca ADHK, ADHF, ve YDG temsilcileri konuşmalarıyla, DKH-G, DHDH ve İranlı 8 Mart kadın örgütü birer mesaj göndererek kurultayımızı selamladıklarını bildirdiler.

Yeni yönetim organlarının seçilmesiyle ardından, dilek ve temenniler bölümünde, coşkulu ve duygusal anlar yaşandı. Hemen tüm konuşmacılar ölümsüz17 lere değinerek onların açtığı çığırda kararlıca yürüyeceklerinin üzerinde durdular. Son olarak Türkiye-Kuzey Kürdistan'dan DGH'li yoldaşın konuşmasıyla birlik mücadele zafer -Yaşasın DGH sloganlarıyla kurultayımız büyük coşku ve başarı ile sonlandırıldı.

Haydi gençler emperyalist saldırılara, talana, sömürgeciliğe, ayrımcılığa ve ırkcılığa karşı, 14. Kurultayımızın sıcaklığı, coşkusu, ve ölümsüz 17'lerin kararlılığı ve cüretiyle yarınları kazanmak için ADGH saflarında birleşelim, yarınları kazanalım.

BİRLİK MÜCADELE ZAFER
YAŞASIN ADHK-ADGH

AVRUPA DEMOKRATİK GENÇLİK HAREKETİ-MERKEZİ KOMİSYONU
27 ŞUBAT 2006

Ö Y K Ü

BİR HAVAALANI ÖYKÜSÜ

Haftalardır beklediğimiz o kara gün gelmişti. Kara dedim ya, aslında o günün bir rengi yoktu. Renksiz, kokusuz, tatsız bir gündü. Soğuktu. Sadece kuzeyin dondurucu soğuğuyla tanımlanabilirdi belki o gün.

Aslında herhangi bir güne başlar gibi başlamıştık güne. Hazırlandık, kahvaltı kısmını kapatmışlardı. Günlerdir bu güne hazırlıyordum kendimi. Hayat yeni bir sınavdan geçiriyordu ve ben bu sınavı aferinle geçecek, artık acılarının daha da olgunlaştırdığı biri olarak devam edecektim yaşam serüvenime. Olmadı. Ne zamadır faaliyete geçmiş savunma mekanizmam devre dışı kalıyordu. Acı kaldıramayacağım kadar büyük olunca ruhum mekanı terk eder, geriye oyuncusu olduğum bir tiyatro sahnesi bırakırdı. Gerçekle bağım kopardı bir süre. Sonra ruhum acıya yenik düşer, acı sahneyi dağıtır, beni kolumdan tuttuğu gibi gerçekliğe götürürdü. İşte o zaman ağlayabilirdim...

Kalkıp bir çay daha aldım. Kimbilir ne zaman sonra tekrar aynı demlikten çay içecektik. En çok çay içerken sohbet eder, gözlerimizden yaşlar gelinceye kadar gülerdik. Birlikte geçirdiğimiz onca zaman sonra ortak bir espri anlayışı geliştirmiştik. Gülmek bizi yeniler, ruhumuzu tazelerdi. Karşı koltukta oturur, gözlerin ışıdayarak konuşurdun. Hareketlerini, bir odadan diğerine geçişini büyük bir dikkatle izledim. Hiç bir ayrıntıyı kaçırmadım. Gözlerim seni resmetmek, kaydetmek, arşivleyip hafızamın en işlek noktasına kaldırmak istiyordu. Sense serinkanlı bir tutum içinde ağır hareket ediyor, evinle, eşyalarınla uzun bir müddet için vedalaşıyordun. Bavullara yardımcı olmak üzere kardeşim geldi. Son kontroller yapıldı; nufüs cüzdanı, pasaport, bilet.. Evden çıktık.

Uzaklaşırken dönüp baktım. Uzun bir zaman sensiz yaşayacaktım orda. Ev şimdiden gözümde yabancılaşmış, anlamından çok şeyler yitirmişti. Beni görünce sende baktın. Yine konuşmadan anlaşmış, hissetmiştik aklımızdan geçenleri. Sahi neydi bu asrın sırrı? Hiç yıpratmamıştık birbirimizi. Vicdanımızı hiç rafa kaldırmadık. Karşısındakinden sürekli alan, ona bir gün miladi geçecek bir tüketim malı gibi bakan ve son kullanım tarihini bekleyenlerden değildik. Genetik bir dorun vardı bizde. Hafızamız iyi işliyor, birlikte yaşanılan acıları sevinçleri de kolay unutmuyorduk. Bireyselleşememiş bireylerin çokça entelektüalize ettiği sözüm ona özgür aşklardan değildi bizimkisi. Birlikte seneler geçirmek üzmüyordu bizi, aksine hayatımıza birer armağanlardı. Emek denilen olguyu belki ilk önce annelerimizden sonra siyasetimizden öğrenmiştik. Aynı ülkenin farklı coğrafyalarında büyümüş, kaderlerimiz Avrupa'nın bir kentinde bulunmuştu. Farklı coğrafyalarındaydık ya, yine de aynı türkülerle büyümüş, aynı kitapları okumuş, birbirimizden bihaber ortak acılar ve sevinçler paylaşmıştık. Ben İstanbul'un kalabalık bir varoş semtinin tozlu sokaklarında seksek oynayıp, ip atlayarak geçirmiştim çocukluğumu; sense Dersim'in heybetli coğrafyasında kızak kayarak, bahçeleri dolaşarak, kedilerle, köpeklerle, keçilerle.. daha mutlu ve özgür bir çocuk olarak.

Seninle nasıl tanıştığımız konusunda farklı tarihlerimiz vardı; farklı zamanlarda birbirimizin farkına varmıştık. Farklı zaman dilimlerinde karşılaşsakta, bu tanışıklık kısa bir zamanda derin duygulara dönüşmüştü. Konuyla ilgili ortak tarihimiz bir dernek masasında çayın eşlik ettiği derin sohbetlerden biriydi. Sessiz, sakin tavırların, insana güven veren bir halin vardı. Farklıydın. Herkesin birbirine belki de doğal olarak benzemeye başladığı bu kıstırılmışlıkta, bu daralmışlıkta, sen farklıydın. En çok gözlerindi farklı olan, ışıldayan gözlerin..

Bilirsin - hatta en iyi sen bilirsin - ruhum çok kırılgandır.

Duyarlılıklarım benim hapishanemdir. Ayı karşısında korumasız, saydam bir ruhum vardır. Bazen hiç haketmeyen insanlar bile duyarlılıklarıma konu olur, kırılgan bedenimi sarsmaya yeterlerdi. İşte böyle zamanlarda tapınağımdım sen benim. Beni dünyanın tüm kötülüklerine karşı koruyan tanrımdın. Yaşadığımız bu gurbette, memleketimdin. Şimdi gidiyordun ve benim gurbetim asıl şimdi başlıyordu..

Çok kızardın da bana, aklımla dilim arasındaki yolun bu kadar kısa oluşuna, öfkemi çoğu zaman dizginliyemeyişime.. Hiç karşılık bulmadığı halde büyük bir tutkuyla yürüttüğüm tartışmalarımı üzgün gözlerle izledin. Gözlerin "büyü" derdi. "Büyü çocuk", ya da öğren büyüklerin oyunlarini; ki oyunlarının kuralları vardır. "Benim uyumsuzluğum bir sen de buldu kendini.

Sadece sende olumlu bir karşılığı oldu. Benziyorduk birbirimize. Sen de içinde ki çocukla yaşardın. Seninkisi biraz daha usluydu yanlızca, biraz daha yol yordam bilendi. Gidiyordun.. Ayrılmamıza on beş dakika kalmıştı. Sana sarılmak, kollarının arasında kaybolmak, yokolmak istiyordum. Zeytin karası gözlerinde derin bi acı vardı, en az benim gözlerimde ki kadar derin..

Havaalanı.. Oldum olası sevmedim havaalanlarını, soğuk, ruhsuz yerler. Kontrol noktaları, bavul aç, bavul kapa.. Görevli memurun yüzümü tarar gibi bakışı sinirime dokundu hep. Buna bir de uçak korkum eklenince geriye pek bir sempatikliği kalmıyordu. Şimdi bir de ayrılığımıza tanıklık edişi, havaalanlarını sonsuza dek sevimsiz yerler olarak mahkum kalıyordu aslında buradakiler. Genelde mutlu olaylara sahne oluyorlardı. İnsanların yüzlerinde memlekete, tatile gitmenin sevinci okunuyor, tatlı bir telaş ordan oraya koşuşturuyorlardı. Bazense bu havaalanı bizim ki gibi mülteci acılarına sahne oluyor, yüzü değişiyor, hüzün oluyordu. Memlekete gitmek güzeldi ya, böyle bu şartlara değil..

Bir cam ayırdı bizi. Artık sen elimin ulaşamayacağı, ayağımın basmaya izni olmadığı bölgeye geçmiştin. Hüzünlü havaalanı hikayelerine bizim hikayemizde eklenmişti. Bir an bir yeşilçam filminde hissettim kendimi. Bebeğinden ayrılmak zorunda olan fakir bir anneydim sanki.. Ayrıldık. Göremediğim bir uçak alıp götürdü seni uzaklara. Tapınağım yoktu artık. Ağladığımda sığınacağım kolların yoktu. Bu acıysa kalbimi çiziyordu..

Şimdi ne zaman havaalanına yolum düşse, aynı acı yüreğime gelir, oturur...

YILDIZ GÜL / Hamburg

(Bu öykü Demokratik Gençlik Hareketi Festivali'nde ikincilik alan öyküdür.)

8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü; KURTULUŞ İSYANININ MEŞALESİ

Danimarka'nın Kopenhag kentinde bir araya gelen 2. Enternasyonale bağlı kadınlar Almanya, Sosyal Demokat Partisi liderlerinden Clara Zetkin'in önerisi üzerine 8 Mart'ı Dünya Emekçi Kadınlar Günü olarak ilan ederler. Çünkü 8 Mart kapitalist toplumda kadının kadın olmasından dolayı yaşadığı ağır çalışma koşullarını protesto edererek, eşit işe eşit ücret, on saatlik çalışma günü ve seçme ve seçilme hakkı talepleriyle, sınıf mücadelesi tarihin de mekçi kadının miladı olmuştur. En demokratik, insani hakları bile, kapitalizmden söküp almak için 8 Mart 1857'de Amerıka'nın New York kentinde 40 bin dokuma işçisi kadın kitlesel bir mitingle greve gitmiş, egemenlerin saldırılarına maruz kalarak 129 kadın emekçi vahşice katledilmiştir. Yaşanan bu olay emekçi kadının kurtuluş mücadelesinde bir çığır açmış, kapitalist toplumun ise korkulu rüyası haline gelmiştir.

1910 yılından beri geleneksel olarak bir araya gelen kadınlar, kadın olmalarından dolayı tüm özgün sorunlarına karşı özgün bir mücadele örgütlemenin, şiarıyla insandan yana olan tarihte önsaflarda yerlerini aldılar. Emperyalist- kapitalist sistemin koruyucu unsurlarından BM örgütü emekçi kadının örgütlü varlığından tedirginliğe kapılarak, her ne kadar "Evrensel Barış" için "8 Mart Dünya Kadınlar Günü" nü ilan etsede, asıl amaçladığı 8 Mart'ın içini boşaltıp, yoz burjuva erkek egemen kütürün yedeğine düşürmektir. İnsanlığın yegane tarihi olan sınıf mücadelesi tarihinin yapıtaşlarından olan 8 Mart'ı, "medeniyetler çatışması" nitelendirmeleriyle sorunun özünün geri kalmış 3.dünya ülkelerinden geldiğini söyleyerek, banaz burjuva erkek kütürünü kutsamaktadırlar.

Kadın vucudununda dahil herşeyin para ile alınıp satılmasının "meşru" olduğu Emperyalist-kapitalist sistemin özel mülkiyet yasalarının "doğallığı", kadının ikinci cins olarak görüp sınıflara bölen sınıflı toplumların varlık nedenlerini ortadan kaldırmadığın taktirde, kadının kurtuluşunun imkansızlığını gören devrimci kadın önderler (Clara Zetkin, Rosa Luxemburg, Ciang Cing, v.b) demokratik, sosyalist devrimlerde belirleyici rol oynayarak, emekçi kadının tavrını belirlemektedirler.

'Kadın Olmadan Devrim Olmaz! Devrim Olmadan Kadın Kurtulmaz!' realitesini bu anlamıyla ölümsüz kılan, zincirlerinden kurtulmuş kadının dinamikleri (Zilan, İdil, Barbara, Berna), hiç şüphesiz ki insanlık tarihine ışık tutan birer mesalelerimizdi.

Yeni insan mücadelesinde kısa bir süre önce yerini alan Avrupa Demokratik Kadın Hareketi, kadının ekonomik, politik, kültürel, sosyal ve yaşamsal dönüşüm sürecini, eskiye karşı gerçekleştireceği cebellayla, kadının Özgürleşmesinin engellenemez ve ertelenemez, anti-faşist anti-emperyalist bir örgüttür. Avrupa'da yaşayan Türkiye K.Kürdistanlı kadınların gerek etkileri altında aldığı gerici feodal kültüre gerekse egemen burjuva erkek anlayışına karşı modern ama halkçı kültürün bayrağı olan Demokratik Halk Devrimi bayrağını sebatla taşımaya aday olan ADKH'nin Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi olarak tüm olanaklarımızı seferber etmeli, köhnemiş sistemin karşısında güçlü eylemlikler düzenlemeliyiz.

- **KAHROLSUN EMPREYALİST-KAPİTALİST SİSTEM VE HER TÜRDEN GERİCİLİK!**
- **YAŞASIN 8 MART DÜNYA EMEKÇİ KADINLAR GÜNÜ:**
- **YAŞASIN AVRUPA DEMOKRATİK KADIN HAREKETİ**
- **YAŞASIN AVRUPA DEMOKRATİK GENÇLİK HAREKETİ**

Avrupa Demokratik Gençlik Hareketi -Merkezi komisyonu
Mart-2006

Feda Ruhu

Ulusal kurtuluş savaşlarında, halk savaşlarında, çatışmalarda, yakınları, çocukları, yoldaşları ve giderek ulusu ve halkı için gözünü kırpmadan ölümün üstüne yürüyen, en katlanılması olanaksız zulme katlanan, kendisini onlar için feda eden kadın gerçekliğiyle sürekli karşılaşıyoruz. Fazla uzağa gitmeye gerek yok. Ülkemiz yakın devrim tarihinde; bedenini yoldaşına siper ederek can veren Sırma Boyoğlu, Yel Dağı destanının kadın kahramanı, ölürken yaralı yoldaşlarına hizmet eden Barbara Anna Kistler, bedeninde devrimci Kürt ulusu için görülmemiş çiçekler açtıran Zeynep Kınacı, kendi vücudunu Newrozlaştıran Ronahi, Beriwan, Serhıldan'lar, ölüm oruçlarında "önce ben" diyen Ayçe İdil Erkmen, Yeter Güzel'ler, gerilla savaşında ablukalarda savunmada kalıp gerilla birliğinin güvenli çıkışı için canını feda eden onlarca kadın halk savaşçısı, gerilla bölgelerinde her türlü zulüm ve işkence karşısında tek bir sır vermeyen isimsiz kadın kahramanlar, devrimci savaşçılar, anneler, bacılar, sevdalılar…

Çatışmalarda öne atılan, mermilere, coplara, bombalara karşı kendisini diğerlerine siper eden kadınlar…

Kadının adanmışlığı ve feda ruhunun, kadında bireyci, bencil "ego"nun yok denecek kadar zayıf olmasının kuşkusuz tarihsel, sosyal açıklamaları var. Bu, kadının gerçeğidir. Kadın, anne olarak çocuklarına, eşe, bacı, evlat olarak ailesine, giderek kendisine dayanan, kendisi üzerinden varlık bulan ulusuna adanıyor. Kendini feda ruhuyla varediyor. Kadının fedakarlığında sınırsız, karşılıksız, çıkarsız bir adanma vardır. Kadın kendini sunar, kendini katar ve bunu yaparken hırs, iktidar beklentisi, çıkar dürtüsü duymaz. Kadına binlerce yıldır hep kendisini sunması, adaması öğretilmiştir ve bu kadında nesnelleşmiştir. Kadın hiçbir zaman kendini bireyci, bencil bir iktidar hırsıyla tanımlamamıştır. İnandığı, bütünleştiğine kendini karşılıksız sunmuştur. Egemen ve gerici sınıflar kadında varettikleri bu şekillenmeyi hep kadının aleyhine kullanageldiler ve suiistimal ettiler. Buna karşılık bilimsel ve tarihsel olarak kadının çıkarıyla, özgürlük ve kurtuluş davasıyla örtüşen bir davaya adanma; başka deyişle kadının feda ruhunu ve kendini sunmasını, adanmışlığını bilinçli bir duruşla bütünleştirerek gerçekleştirmesi, ortaya haklı bir davaya tam bir bağlılık ve adanmayı, yani kelimenin gerçek anlamıyla bilinçli bir stratejik duruşu, muazzam bir ideolojik berraklığı, sağlamlığı çıkarıyor.

Kadının feda ruhu ve adanmışlığı, proletaryanın bilimsel ideolojisiyle, Maoizmle yoğrulduğunda, ortaya eşsiz, kırılmaz, bükülmez, çelik gibi sağlam bir ideolojik duruş çıkıyor.

(Sınıf Teorisi, Sayı:3)

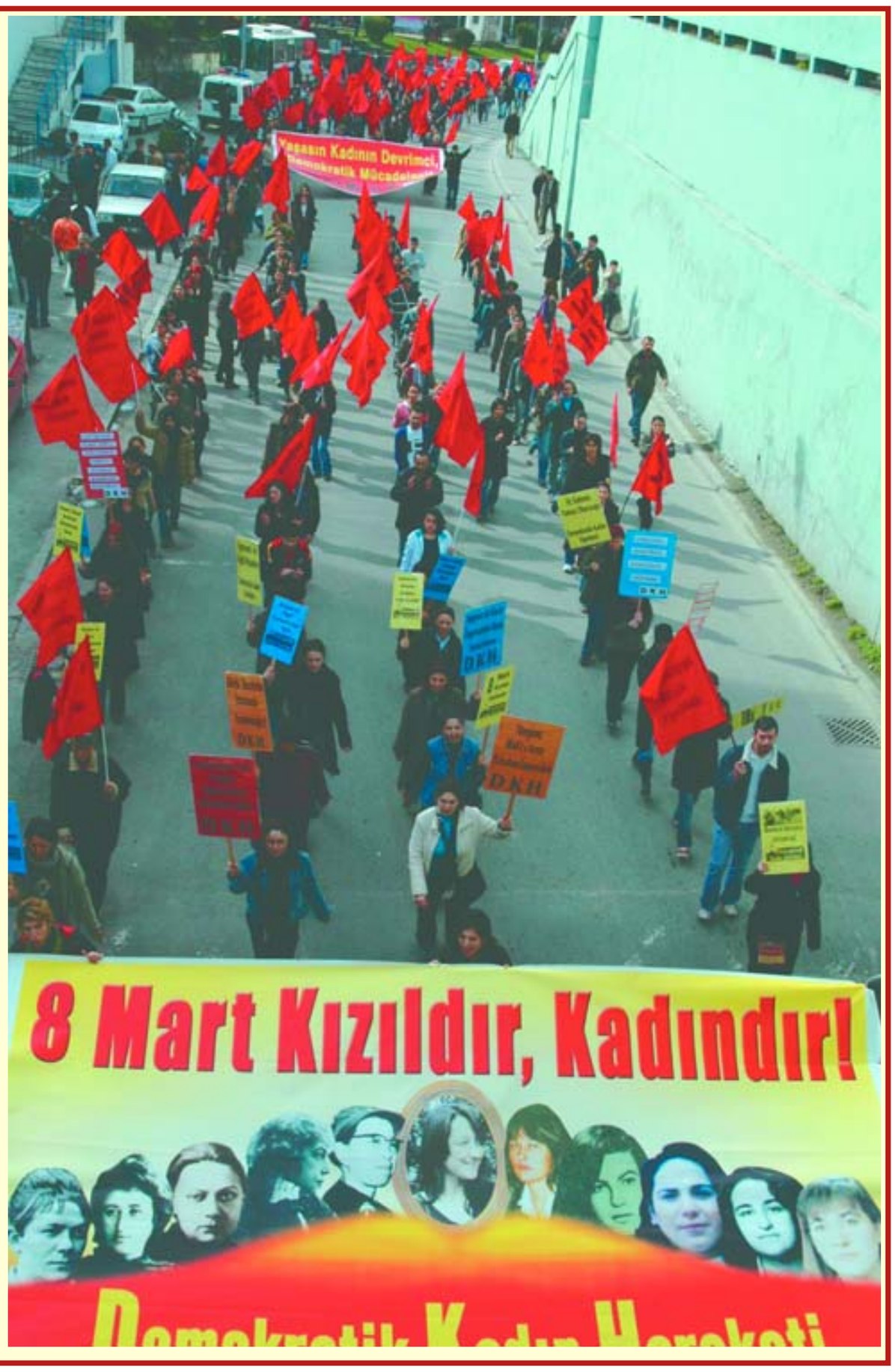

Demokratische Frauen Bewegung

"8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar günü. Bugünü bize kimse armağan etmedi.. 8 Mart emekçi kadınların direnişiyle yaratıldı. Şan Olsun 8 Marta ve 8 Mart'ı yaratanlara!" sözleriyle kendilerin anlattılar.

Ve biz
Omuz vererek
Uçsuz bucaksız göksel köprülere
Kaldıraçlar ve halatlarla indireceğiz
O mutlu cenneti yeryüzüne
Aç çocuğunu sütsüz memesiyle avutan anaların sesi
Bombaların harabeye çevirdiği evinin önünde cansız yavrusuna sarılmış anaların sesi
Şiddet ve gelenek tehditiyle kısılmış susturulmuş kadınların sesi
Birleştiğinde yeni bir düzen için
harekete geçtiğinde
bunca kederle bunalmış, al kanlara
bulanmış yeryüzü cennete dönüşecek.

Avrupa Demokratik Kadın Hareketi alanda güncele ve kadına ilişkin yaşanan sorunlarını eylemde birlik, ajitasyon ve propagandada özgürlük anlayışıyla dile getirdiler. ABD ve İngiliz emperyalizminin Irakta sürdürdüğü politikaları Almanca ve Türkçe olarak dile getiren Kadın hareketi girişimcileri Emperyalist savaşa, tecavüz ve kadına yönelik şiddete hayır diyoruz, diyerek "Gegen Vergewaltigung Und Patriachat Nein Heisst Nein" pankartını taşıdılar. Keza Avrupada yaşanan agenda 2010 sosyal paketinin yol açtığı sosyal yıkımı, dünyada kadına yönelik şiddet, zorla evlendirme, recm ve kırbaç yasaları, fuhuş sektörü ile bedenini satmak zorunda kalan kadınların uğradıkları uygulamaları istatistiklerle anlattılar. Yürüyüş güzergahının Kölnün en merkezi yerlerinden biri olması yürüyüş kortejinin ilgiyle izlenmesini sağladı. ADKH girişiminin pankartları ilgi gördü.